

Mục Lục

- 1 Hình bìa** • Danny Nguyen
- 3 Quan điểm**
• Tháng Tư đen xin tri ân những người lính
- 6 Xã luận** • Chiến tranh thương mại Mỹ - Trung
- 8 Thời sự** • Viết cho các anh
- 10 Phiếm luận** • Tháng tư đen
- 11 Chủ đề** • Đọc tuyển tập "Thơ lính chiến Miền Nam"
• Hòa Lan bạn cũ và tôi
• Đánh dấu 30 năm dựng cờ chính nghĩa
- 21 Góc bạn trẻ** • Tin nhà, quà Mẹ
- 24 Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 32 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
• Chuyện cũ chuyện mới
• Chuyện tháng tư
• Tiếng khóc của Long Vương trong đêm mưa
- 45 Đố vui Sudoku**
- 46 Truyền thông xã hội dân sự**
• Hành trình tôi trở thành phần động
- *Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
• Trangđài • Lê Lăng Du
- 52 Vui cười**
- 52 Lời tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland

Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ
Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật
Danny Nguyen

Phát hành
Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Bui • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế
- Miên Thụy • Lăng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên
- Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài-nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tinh cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

THÁNG TƯ ĐEN XIN TRI ÂN NHỮNG NGƯỜI LÍNH

Thời gian thấm thoát trôi nhanh, ngày Quốc Hận 30 tháng 4 này nữa là đã 43 năm Miền Nam Việt Nam thân yêu nói riêng và cả nước nói chung rơi vào thảm họa cộng sản. 43 năm đã qua còn kinh hoàng hơn cả cái ngày đất nước im tiếng súng tháng 4/1975. Cuộc chiến chống cộng sản vẫn tiếp tục trong một hình thái mới hoàn toàn cuộc chiến không tiếng súng, được thực hiện bởi những người con đất Việt, yêu TỰ DO, DÂN CHỦ, NHÂN QUYỀN đích thực cho Việt Nam.

Ngày 29/3/2018, nhân ngày Lễ cựu chiến binh Hoa Kỳ, ông Daniel J. Kritenbrink, Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam đã đến viếng thăm Nghĩa Trang Quân Đội VNCH (Việt Nam Cộng Hòa) tại Biên Hòa và thấp nhang tưởng nhớ đến linh hồn những người đã khuất! 58 ngàn quân nhân Mỹ và hàng trăm ngàn quân, cán, chính VNCH đã chiến đấu và hy sinh để bảo vệ lý tưởng TỰ DO – DÂN CHỦ cho miền Nam Việt Nam. Những người lính đã hy sinh họ xứng đáng được ghi ơn và cũng không quên tri ân cả những thương binh VNCH những người vẫn còn đang bị đọa đầy, sống kiếp tử nhục dưới chế độ cộng sản.

Thế chế VNCH chỉ tồn tại vồn vẹn 21 năm trên mảnh đất miền Nam giàu tài nguyên và cũng đầy tình người. Một chế độ non trẻ vừa xây dựng mọi thứ từ đầu, vừa phải ngăn bước chân xâm lược bằng chiến tranh của chủ nghĩa cộng sản, từ chính những người anh em cùng một Mẹ Việt Nam, nhưng làm tay sai cho ngoại bang ở phương Bắc. Người lính VNCH đặt Tổ Quốc, Danh Dự và Trách Nhiệm lên trên hết, không quản ngại hy sinh, gian khổ, ngày đêm trấn giữ nơi tiền tuyến chặn bước quân thù, bảo vệ dân lành thân yêu ở hậu phương. Chỉ tiếc rằng vận nước đến cơn bĩ cực, cực diện thế giới đổi thay, đồng minh phản bội, tháng Tư đen tang tóc, chia lìa đổ ập xuống số phận dân tộc Việt Nam. Người dân thoát cảnh máu lửa chinh chiến nhưng lại rơi vào thảm cảnh ngục tù, gông cùm xiềng xích của chủ thuyết Mác – Lê – Mao - Hồ và chuyên chế hà khắc của cộng sản Việt Nam. Sau 43 năm của cái gọi là chiến tranh giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước, cộng sản Việt Nam (csVN) giờ đã lộ diện là những tên tay sai và bán nước cho ngoại bang. Trước họa mất nước đang gần kề, người dân Việt Nam hiện nay hơn lúc nào hết đã hiểu rõ, VNCH và csVN chế độ nào mới có chính nghĩa, chính thể nào mới vì quốc gia dân tộc, mới có Tự Do, Dân chủ, Nhân quyền thật sự.

Ba mươi tháng Tư năm nay, chúng ta cùng lắng lòng với nén nhang trầm, để tưởng nhớ và ghi ơn những quân, cán, chính VNCH đã hy sinh để bảo vệ một miền Nam tự do trước năm 1975. Cùng với đó chúng ta cũng không quên tri ân những thương phế binh VNCH, đã hy sinh một phần máu thịt, trong cuộc chiến ngăn chặn thảm họa đỏ cộng sản, và giờ đây những con người ấy vẫn đang chiến đấu để sinh tồn trước sự trả thù nhỏ nhen, ích kỷ, của một chế độ vô nhân là csVN.

Sau hết chúng ta cũng không quên cảm ơn những người Mẹ chiến sỹ, những người vợ quân nhân, những người em gái của các tử sỹ đã thầm lặng hy sinh, nén đau thương mất mát, để không làm nhục chí chiến đấu của những chiến binh quả cảm trong các quân binh chủng VNCH, và sau này cả trong những trại tù cải tạo của cộng sản.

“Anh hùng tử, khí hùng bất tử”, xin tri ân những người lính Việt Nam Cộng Hòa!

Vinh Thắng

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK Ede - Nederland, Tel: +31 (0)318 640625
IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN
www.congdonghoalan.com E-mail: congdong2017@hotmail.com

Ede ngày 30.3.2018

Thư mời :

Tham dự lễ tưởng niệm Quốc Hận 30 Tháng Tư

Kính thưa quý đồng hương,

43 năm trôi qua sau biến cố tang thương 30.4.1975 đến với quê hương, khiến cho hàng vạn người dân phải ly hương và trên đường tìm tự do có nhiều người đã kém may mắn bỏ mình dưới biển cả, trên rừng sâu.

Nỗi đau thương mất mát đó đã làm chúng ta thật ngậm ngùi thương tiếc cho thân phận con người và quê hương Việt Nam thân yêu.

Để hồi tưởng hành trình tìm tự do, tri ân con người và quốc gia đã cứu mang chúng ta có được cuộc sống bình an, tự do và cũng là dịp chúng ta cùng nắm tay nhau nói lên tiếng nói cho tự do, dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam.

BCH/CĐVNTNCS/HL trân trọng kính mời quý đồng hương dành chút thời gian cùng về tham dự “ Quốc Hận 30 Tháng 4 ” tại Tượng Đài Thuyền Nhân.

Buổi lễ sẽ được tổ chức vào ngày chủ nhật, 29-04-2018
lúc 13:30 giờ đến 16:00 giờ
Sumatraweg 350 – 1335 JM Almere.

Sự hiện diện của quý đồng hương sẽ là niềm vinh hạnh chung cho cộng đồng sắc dân nhỏ bé chúng ta tại vương quốc Hòa Lan.

Trân trọng kính chào thân ái và hẹn gặp lại quý đồng hương.

T/m Ban Chấp Hành Cộng Đồng VNTNCS/HL

Nguyễn Quang Ké
Chủ tịch

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VNCH/HÒA LAN
IBAN NL20 INGB0004861397

Eindhoven ngày 03 tháng 03 năm 2018

Thư mời

Kính gửi quý Niên Trưởng, quý chiến hữu cùng quý đồng hương ,

Vũ trụ vẫn xoay, thời gian thấm thoát qua như bóng câu qua cửa, mới đó đã 43 năm quốc nạn! Sau thời gian tù đầy, chúng ta mỗi người một hoàn cảnh tản lạc khắp năm châu không còn được niềm vui và vinh hạnh chào đón ngày Quân Lực 19/6 ở quê nhà .

Nhân ngày 19/6 chúng ta tưởng nhớ đến những anh hùng dân tộc trong công cuộc dựng nước và giữ nước. Cận đại chúng ta tưởng niệm một quân đội anh dũng vì dân mà chiến đấu , trong đó bao người đã dâng hiến xương máu mình trong công cuộc bảo vệ Tổ Quốc trước sự xâm lăng của khối Cộng Sản quốc tế mà bè lũ đảng CSVN là tay sai đắc lực .

Ngày 19/6 năm nay trong khả năng và phạm vi hạn hẹp GĐQCCVNCH/HL muốn cùng quý vị thành tâm dâng trọn tâm tình để tưởng nhớ đến các chiến sĩ và đồng bào các giới đã hy sinh trong suốt chặn đường chống xâm lăng bảo vệ Tổ Quốc .

Chúng tôi mong được hân hạnh tiếp đón hàn huyên cùng quý vị tháng 6 năm nay vào ngày :

Tối Thứ Bảy 16-06-2018 Lúc 19.30 giờ
Tại Hội trường: Nico SHUURMANSHUIS
Ketheuvel 50 - 5231 PT - DENBOSCH

Trong lần hội ngộ này chúng ta sẽ có dịp để cùng nhau tự vấn mình đã và đang làm được gì cho quê hương dân tộc còn trong khổ nạn triền miên chưa dứt, tô bồi được gì cho cái gia sản quý báu hào hùng của tiền nhân để lại ?

43 năm, thời gian khá dài cho một kiếp nhân sinh, những người lính còn sót lại của năm xưa giờ đây tóc đã điểm sương, gó mồi , lưng còng ... Thời gian làm đổi thay tất cả nhưng tâm hồn và ý chí của họ vẫn vẹn nguyên như ngày nào, luôn hy sinh vì cuộc chiến cho chính nghĩa dân tộc còn dang dở.

Ngày nay cuộc chiến để dành lại tự do, dân quyền cho dân tộc không chỉ dành riêng cho những người lính VNCH còn sống sót mà đang được tiếp nối nơi quần chúng và các thế hệ con cháu chúng ta .

Với chúng tôi người chiến sĩ VNCH chưa bao giờ chết mà đang tản mác đó đây và luôn với tinh thần **TỔ QUỐC - DANH DỰ- TRÁCH NHIỆM**

Mong được lĩnh hội những cao kiến của quý vị trong lần hội ngộ 16 - 06 -2018

Thân kính ,
TUN/BCH/GĐQCCVNCH/HL
KQ Trần văn Thắng

Chương trình tổng quát :

- 19 .00 Tiếp đón quan khách
- 19.30 Chào cờ - Mặc niệm - Dâng hương
- 19.45 Lời chào mừng và cảm ơn của NT hội trường GĐQCCVNCH/HL
- 19.55 Cảm tưởng của các đoàn thể
- 20.15 Dừng cơm thân mật

Tiếp theo là chương trình văn nghệ karaoke tân cổ nhạc với chủ đề Người lính và Quê hương

- 24.00 Thu dọn - chia tay

Xã luận

Chiến tranh thương mại Mỹ-Trung sẽ ảnh hưởng Việt Nam ra sao?

Trần Diệu Chân

Từ đầu năm nay – 2018, Tổng thống Donald Trump bắt đầu thực hiện chính sách bảo hộ kinh tế, gia tăng hàng loạt thuế quan từ 20% tới 50% lên máy giặt và pin mặt trời vào ngày 23 tháng 1, 25% lên thép và 10% lên nhôm nhập khẩu từ tất cả các quốc gia, ngoại trừ Canada và Mexico vào ngày 8 tháng 3.

Đến ngày 22 tháng 3, Hoa Kỳ tuyên bố miễn đánh thuế cao Thép và Nhôm cho Âu Châu, Argentina, Australia, Brazil, và Nam Hàn. Như vậy, trong số 10 quốc gia xuất khẩu thép nhiều nhất vào Mỹ, chỉ còn Nga, Thổ Nhĩ Kỳ, Nhật Bản, Đài Loan và Trung Quốc là bị đánh thuế ở 2 sản phẩm này.

Riêng Trung Quốc còn bị tăng thuế lên nhiều mặt hàng khác, tổng cộng lên tới \$60 tỷ Mỹ Kim. Ngoài ra, Trung Quốc còn bị giới hạn đầu tư vào Mỹ để ngăn chặn việc họ thu tóm các công nghệ tiên tiến trong các ngành công nghệ cao như trí tuệ nhân tạo hay máy móc tự động.

Đây là đòn trừng phạt việc Trung Quốc ăn cắp tài sản sở hữu trí tuệ của các công ty Mỹ, ăn cắp bí mật thương mại, thao túng tiền tệ, hỗ trợ không công bằng các doanh nghiệp xuất khẩu, tạo nên thâm thủng mậu dịch \$375 tỷ Mỹ Kim mỗi năm cho Hoa Kỳ, và cướp đi việc làm của người dân Mỹ.

Cố vấn thương mại cao cấp của Tổng thống, Tiến sĩ Peter Navarro, người đứng sau chính sách chống Trung Quốc này cho biết: “Những gì Mỹ đang làm là nhằm bảo vệ đất nước trước những hành vi thương mại hung hăng và nền kinh tế phi thị trường của Trung Quốc.” Trong cuốn sách “Chết bởi Trung Quốc” của ông, nhà học giả này cũng đã bày tỏ mối quan tâm về những vi phạm nhân quyền trầm trọng của Trung Quốc và cảnh báo về tham vọng xâm lăng và thống lĩnh thế giới của “con Rồng Đỏ” tim đen này.

Các sản phẩm công nghệ cao mà Trung Quốc có tham vọng xây dựng, như phương tiện giao thông chạy bằng điện, công nghệ vận chuyển và công nghệ hàng không vũ trụ, cũng nằm trong danh sách trừng phạt kế tiếp của Hoa Kỳ.

Bộ Thương mại Trung Quốc đã nhanh chóng trả đũa, tuyên bố tăng thuế trên một số mặt hàng của Hoa Kỳ có trị giá 3 tỷ Mỹ Kim, bao gồm các mặt hàng thép, trái cây, rượu vang..., và 25% thuế lên thịt heo và nhôm. Tuy nhiên, Trung Quốc cũng đang “tử tốn” thương lượng với Mỹ vì sẽ thất lợi nếu gây hấn với một thị trường xuất khẩu lớn nhất – chiếm tới 16% tổng số xuất khẩu của nước này.

Việt Nam sẽ bị ảnh hưởng gì?

Khi hai cường quốc lớn nhất và nhì trên thế giới đụng độ nhau, chắc chắn những quốc gia nhỏ như Việt Nam sẽ bị ảnh hưởng rất lớn. Một số những quan tâm mà các chuyên gia kinh tế trong và ngoài nước đã nêu lên bao gồm các tác hại như sau.

1. Hàng hóa Việt Nam xuất cảng sang Mỹ sẽ giảm vì chính sách bảo hộ của Hoa Kỳ. Hiện nay Việt Nam đang có thặng dư thương mại với Hoa Kỳ là \$32 tỷ Mỹ Kim (2016), đứng hàng thứ 6 trong số các quốc gia mà Mỹ có thâm thủng mậu dịch nhiều nhất (chỉ sau Trung Quốc, Nhật Bản, Đức, Mễ và Ái Nhĩ Lan). Chính quyền Trump đã đòi CSVN phải giảm số thặng dư này nếu không sẽ gia tăng thuế trên một số mặt hàng.

2. Các mặt hàng nhôm, thép của Trung Quốc đi qua ngã Việt Nam sẽ chịu mức thuế trừng phạt của Bộ Thương Mại Hoa Kỳ (tức thuế chống phá giá (antidumping = AD) và thuế chống trợ cấp (countervailing duty – CVD) lên đến 531% và 238% lần lượt đối với thép cán nguội và thép chống ăn mòn. Các loại thuế này sẽ được áp dụng cho mọi chuyến hàng đã tới Mỹ từ ngày 4 tháng 11,

2016 trở đi. Hiện Việt Nam là quốc gia đứng hàng thứ 12 xuất cảng thép cao nhất vào thị trường Mỹ.

3. Nếu Việt Nam cho phép Trung Quốc làm nơi trung chuyển để nhập các mặt hàng khác vào Mỹ, mà bị khám phá ra thì có thể bị trừng phạt nặng tương tự như thép và nhôm. Ngoài ra, những mặt hàng của Việt Nam có nhiều nguyên liệu từ Trung Quốc cũng sẽ bị hải quan Hoa Kỳ trừng phạt bằng quan thuế.

4. Hàng Việt Nam sang các quốc gia khác gặp cạnh tranh nhiều hơn, nhất là các nước trong khu vực Đông Nam Á, vì hàng Trung Quốc không bán được qua Mỹ sẽ bị dồn bán qua các nước lân cận. Đồng thời các mặt hàng nội địa Việt Nam – hiện đã bị hàng Thái Lan, Trung Quốc cạnh tranh – sẽ còn bị cạnh tranh ráo riết hơn nữa và có thể bị bức tử dễ dàng.

5. Trong thời kỳ bảo hộ hiện nay của Mỹ, các mặt hàng còn đang gặp rắc rối như cá basa và thủy sản nói chung của Việt Nam càng khốn đốn hơn với không chỉ thuế chống bán phá giá, mà còn phải chấp hành luật chống khai thác đánh bắt bất hợp pháp hải sản (IUU – illegal, unreported, and unregulated) của Mỹ. Hiện thị trường Mỹ chiếm tỷ lệ lớn – khoảng 22% kim ngạch xuất khẩu của

Việt Nam.

6. Việt Nam cũng đang lo việc các nhà đầu tư Mỹ rút lui nếu các mặt hàng của họ sản xuất ở nước ngoài khi về lại Mỹ bị đánh thuế cao; nếu giá thành rẻ hơn khi sản xuất trong nội địa, các công ty Mỹ sẽ rút về. Tương tự, các công ty như Samsung của Nam Hàn cũng tính chuyển sản xuất từ Việt Nam vào Mỹ. Nếu điều này xảy ra sẽ là một thiệt hại lớn cho Việt Nam. Để thu hút đầu tư ngoại quốc (FDI) ở lại, một số nước phát triển đã miễn thuế cho các doanh nghiệp của Mỹ trên những khoản tiền tái đầu tư, và điều này lại tạo thêm căng thẳng cạnh tranh FDI cho Việt Nam.

Trước tình thế mới và để bù đắp những thiệt hại, nhà cầm quyền CSVN hy vọng có thể thay thế Trung Quốc để trở thành nước sản xuất hàng điện tử, điện lạnh cung cấp cho thị trường Mỹ. Tuy nhiên trở ngại trước mắt là Việt Nam thiếu người có tay nghề về kỹ thuật cao so với Trung Quốc.

Đa số công nhân Việt Nam chỉ làm những công việc lắp ráp thô sơ nên nhiều mặt hàng cần kỹ thuật cao đã nhập từ Trung Quốc và sau đó thay nhãn hiệu để xuất cảng sang nước khác kiếm lời. Đây là điều mà Hoa Kỳ đang tìm cách trừng phạt về tội “lừa đảo” hay “cấu kết” với Trung Quốc để qua mặt Mỹ.

Nói tóm lại, khi trận chiến mậu dịch Mỹ – Trung bùng nổ, đa phần Trung Quốc là nước bị nhiều thiệt hại lớn và kế đến là Việt Nam, vốn là sân sau của Trung Quốc. Tuy nhiên, đây cũng là cơ hội tốt cho Việt Nam để tách khỏi sự lệ thuộc vào Trung Quốc và đẩy mạnh các quan hệ kinh tế, thương mại với Hoa Kỳ và Nhật, làm ăn theo đúng nguyên tắc thị trường và pháp luật quốc tế, khai dụng nguồn nhân lực của đất nước cho đầu tư ngoại quốc mà không bị ngoại quốc lợi dụng để trục lợi, khai thác người dân và tàn phá môi sinh. Liệu những cải tiến này có thể xảy ra trước tình hình bấp bênh hiện tại?

Tất cả vẫn còn là dấu hỏi to tướng chừng nào mà chế độ Hà Nội vẫn còn chưa biết đặt quyền lợi của đất nước lên trên quyền lợi của đảng, ngừng xem dân là kẻ thù, ngừng đàn áp và giam hãm những người yêu nước để cùng toàn dân chung sức giải quyết các vấn nạn của dân tộc.

VIẾT CHO CÁC ANH

Phạm Minh Hoàng

Ngày 5/4/2018 tới đây, CSVN sẽ đem ra xử các thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ. Như tên gọi của nó, đây là một tổ chức quy tụ các anh chị em đấu tranh xây dựng một thể chế dân chủ bằng những phương thức bất bạo động. Theo tôi, đây là tổ chức có chủ trương, có nhân lực trải dài khắp 3 miền đất nước, và tôi cũng đã có cơ hội tiếp xúc và làm việc chung với họ.

Những dòng dưới đây tôi chia sẻ cùng mọi người những kỷ niệm, những cảm xúc anh em chúng tôi đã cùng gắn kết với nhau trong suốt 6 năm qua với các Anh Nguyễn Văn Đài, Trương Minh Đức, Vũ Văn Hùng và Nguyễn Bắc Truyển. Tất cả 4 bạn đều đã từng bị kết án tù trước đây.

1. Tôi gặp Đài lần đầu tiên trong một quán ăn.

Cảm nhận đầu tiên về người luật sư trẻ này là tính năng động và cởi mở. Đài giới thiệu tôi với nhiều bạn trẻ khác, chúng tôi trao đổi thoải mái như đã từng quen biết nhau từ lâu. Tôi thấy toát ra từ Đài một tấm chân tình, anh trình bày vấn đề một cách trung thực

và người nghe nhận thấy nó đến từ trái tim anh.

Trong những lần sau này, anh em chúng tôi gặp nhau để nghe anh trình bày về pháp luật Việt Nam. Anh thường nói rằng người đi đấu tranh cần hiểu biết về pháp luật để có thể tự bảo vệ lấy mình. Tôi còn nhớ rõ nhiều lần Đài đã đem so sánh pháp luật VN với các nước Âu Mỹ, và điều đáng ngạc nhiên là anh thường hay nói rằng xem ra có nhiều điều khoản pháp luật VN còn có vẻ tiến bộ hơn nhiều nước khác, nhưng anh có thò thêm là sự tiến bộ này thực sự chỉ có trên giấy tờ, còn trên thực tế thì rõ ràng là đi ngược lại. Điều này chứng tỏ anh xét đoán vấn đề thực sự khách quan và sáng suốt.

Có một dạo anh đã lặn lội tận vào những vùng xa để trình bày pháp luật cho bà con, trên đường về anh đã bị "côn đồ" rượt đuổi như những kẻ tội phạm. Anh nói: "Em phải bỏ hết đồ đạc, không dám đi trên đường lớn mà phải chạy trốn vào những ngõ ngách để thoát chúng". Chưa chát

thật, một thành viên của Hội Đồng Nhân Quyền LHQ và "dân chủ gấp vạn lần tư bản" mà lại đi ruồng bắt một người đi truyền bá pháp luật của chính nước mình. Tưởng cũng nên nhắc lại là nhiều lần anh đã bị hành hung đổ máu.

Tưởng như thế là đã hết, vậy mà đến ngày 16/12/2015, công an đã bắt anh và truy tố theo điều 88 Bộ luật Hình sự "Truyền truyền chống phá nhà nước". Đến nay đã đúng 2 năm họ lại đưa sang điều 79 "Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền" và chưa biết bao giờ mới đem ra xét xử.

Tôi còn nhớ mãi câu Đài nói: "người đi đấu tranh cần hiểu biết về pháp luật để có thể tự bảo vệ lấy mình", vậy mà chính anh lại là nạn nhân của cái pháp luật ấy. Và với những gì đã xảy đến cho anh, tôi có thể khẳng định rằng ở VN hiện nay, những người hiểu biết và đấu tranh cho sự thực thi nghiêm túc pháp luật lại chính là những nạn nhân đầu tiên.

2. Tôi gặp anh Đức nhiều lần trong nhiều lần sinh

hoạt khám, chữa bệnh cho các ông thương phế binh QLVNCH. Trong những lần ấy, anh thường lôi tôi và vài bạn khác ra một góc tâm sự. Anh tha thiết bày tỏ nguyện vọng thấy được sự hợp tác của các tổ chức đấu tranh

trong nước. Ngoài ra, anh còn trình bày cho anh em về các hoạt động phía công đoàn lao động. Ngồi nghe anh nói, tôi có cảm tưởng anh suốt ngày rong ruổi ngoài đường và ít khi có mặt ở nhà. Khi được hỏi thì anh cười: "công tác thì phải đi chứ anh". Chị Thanh vợ anh đã viết: "Chồng tôi là một người đấu tranh thật sự, sẵn sàng vì Nước vì Dân hy sinh quên bản thân mình, anh rất nhiệt huyết... vì công việc bất kể ngày đêm miễn ai nhờ vả bất cứ chuyện gì dù ngày hay đêm anh đều giúp đỡ mọi người... Chồng tôi đã giúp những công nhân bị chủ sở ép bắt công mà họ phải chịu và tìm cách giúp hướng dẫn cho họ, để đòi hỏi lại quyền con người của một công nhân làm việc vất vả mà bị chủ bóc lột sức lao động của mình. Đáng lẽ những việc làm của chồng tôi phải được trân trọng, nhưng ngược lại..." Cái "ngược lại" là trong những lần công tác ấy, anh bị " người lạ " đánh cho mặt sưng mắt mở không ke Ngày 18/1/2017, tôi "thoát ly" để ngày hôm sau đi tham dự buổi tưởng niệm trận hải chiến Hoàng Sa. Ở nơi tá túc tôi tình cờ gặp anh. Hóa ra "chí lớn gặp nhau", anh cũng phải đi

lánh nạn. Sáng hôm sau, anh lấy Honda chở tôi ra Bến Bạch Đằng. Xe vừa ra khỏi con hẻm, anh nói khẽ: “Anh Hoàng, anh ngồi cẩn thận, có tụi an ninh”. Nói rồi anh xả ga vọt lẹ. Khu này toàn là những con hẻm nhỏ chỉ vừa lỏi cho 2 xe Honda và quanh co khúc khuỷu, vậy mà anh chạy “như chỗ không người”. Tôi quay lại phía sau nhìn dáo dác rồi nói: “Tôi chả thấy ma nào cả, chạy chậm thôi chứ tông vào người ta đèn chết luôn”. Nhưng anh vẫn phóng, lạng lách như điên và chỉ chậm lại khi ra tới đường lớn.

Trước ngày bị trục xuất ít hôm, anh cùng các anh chị em đấu tranh đến thăm. Tôi và bà xã mừng vô cùng. Oanh chạy ra kêu bánh cuốn rồi anh em ngồi ăn. Tôi mừng là vì lâu lắm mới có dịp gặp đông đủ như vậy, nhưng không ngờ đó là bữa cuối cùng anh em ngồi ăn chung. Hai tuần sau tôi bị trục xuất. Hai tháng sau anh Đức bị bắt và cáo buộc vào điều 79. Cứ theo những gì xảy ra gần đây. Chắc còn lâu lắm anh em mới có dịp lại cùng nhau ăn uống quây quần như vậy.

3. Tôi gặp thầy Hùng vào một dịp ghé Hà Nội. Ai cũng nói thầy Hùng hiền nhưng tôi thì thấy thầy không chỉ hiền mà còn gàn nữa. Một trong những “tính xấu” của thầy là ăn nói chậm rãi phát sợ. Lắm khi mọi người đang bàn cãi hăng say, thầy lên tiếng đóng góp thì y như rằng mọi người sẽ chĩa mũi dùi vào thầy vì cái tật nói chậm và nói dài. Cựu TNLT Phạm Thanh Nghiên nhận xét

về Vũ Văn Hùng như sau: “Anh Hùng là người vô cùng hiền lành, ít nói, khiêm nhường và có nét gì đó mang phong cách của một người tu hành. Cho dù rất kiên cường, dứt khoát khi đối mặt với

bạo quyền nhưng với bạn bè, anh em, đồng đội thì anh lại nhường nhịn, thậm chí nhẫn nhịn đến khó tin”. Chính vì thế việc thầy Hùng bị bắt vào ngày 4/1/2018 và bị ghép vào điều 318 “gây rối trật tự công cộng” là một điều khó tin đối với tất cả những ai đã từng biết thầy Hùng.

Hôm anh em gặp nhau ngoài sân bóng No-U, thầy kể lại lý do bị bắt vào năm 2008 do treo băng rôn ở cầu Thăng Long với các nội dung chống tham nhũng, lạm phát, tăng giá, bảo vệ biển đảo và đòi đa nguyên đa đảng. Thầy đã bị kết án 3 năm tù và 3 năm quản chế. Sau khi ra

tù, thầy mất nghề giáo, phải phụ bán chè với chị gái để kiếm sống. Tuy thế, thầy Hùng vẫn dành thời gian để tiếp xúc với anh em dân chủ và giáo chức Hà Nội.

Tôi còn nhớ mãi ngày đến Hà Đông thăm bố mẹ thầy. Anh giống bố như đúc. Hai ông bà nay đã ngoài 80, không biết còn sống cho đến ngày thầy mãn tù hay không?

4. Người mà tôi giữ nhiều kỷ niệm nhất chắc chắn là anh Nguyễn Bắc Truyển. Tôi gặp Truyển ngay những ngày đầu khi ra tù tháng 1/2012 tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn. Bà xã giới thiệu: “Anh Truyển không phải Công giáo nhưng có đến dự lễ cầu nguyện cho anh đó”. Sau đó, Truyển bốn ba khắp nơi để gặp gỡ bạn bè và đi đến đâu an ninh theo như hình với bóng. Cuộc sống anh vì thế khó khăn khôn cùng. Không nơi nào dám cho anh tá túc vì sợ liên lụy. Thấy anh

vật vã, mẹ tôi đã cho anh ở nhờ và bà cụ cũng gánh luôn biết bao phiền toái. Có dạo họ canh Truyển 24/24, đi đâu là họ đi theo đấy. Có hôm họ ngồi án ngữ ngay trước hiên nhà, cầm dao dọa gia đình chúng tôi. Phải đợi đến khi ông Tổng Lãnh Sự Pháp xuống

thì họ mới chịu rút.

Có hôm sau khi làm việc trên nhà thờ DCCT về, Truyển và vợ bị chặn đánh ngay đầu ngõ khiến anh phải bỏ xe chạy vào nhà cầu cứu. Chừng nửa tiếng sau công an sắc phục xuống lấy lời khai, nhưng có lẽ vì biết sẽ chẳng đi đến đâu nên thường thì chúng tôi chỉ trả lời qua loa để khỏi bị làm phiền. Những lần như vậy tôi có cái cảm giác như mình đang sống trong một xứ sở vô pháp. Tôi còn nhớ có lần Truyển tâm sự: “Anh ơi, đã chọn con đường này là phải chịu đưa mặt ra cho nó đánh. Em đã khẳng định và chuẩn bị để đi vào tù bất cứ lúc nào”.

Và cái lúc ấy đã đến vào ngày 30/7/2017. Anh bị bắt và bị chuyển ra Hà Nội.

Nếu có ai hỏi tôi còn giữ được gì từ những anh em sắp phải ra tòa ngày 5/4/2018 tới đây. Tôi sẽ trả lời ngay đó là Nụ Cười. Ngay lúc ngồi ở Paris viết lại những kỷ niệm với các anh em, trong ký

ức tôi chỉ thấy nụ cười của họ. Khi những người vợ như các Chị Khánh, Thanh, Mai và Phượng được gặp chồng, các chị thường cho hay là các anh vẫn khỏe và lạc quan. Tôi nghĩ một phần các anh muốn động viên vợ mình, nhưng một phần các anh cũng cho cả thế giới thấy rằng họ sẵn sàng chấp nhận những gì sẽ sập xuống đầu mình. Nếu có 1000 người đấu tranh và bị kết án mỗi người 2 năm thì con số sẽ là 2000 năm. Nhưng nếu chỉ 10 người bị kết án mỗi người 15 năm thì cũng chỉ có... 150 năm. Ví dụ vô nhân đạo này vẫn được thế giới dùng để đánh giá tình trạng nhân quyền tại VN.

Các bạn không chỉ đi tù vì yêu nước mà còn đi tù vì sự thờ ơ của chúng ta.

Phiếm luận

Tháng tư đen

Tiểu Yến Tử

Thấm thoát đã 43 năm trôi qua từ cái ngày miền nam rơi vào cộng sản. Tuy còn bé, nhưng những hình ảnh và cảm xúc về những ngày xôi động ấy vẫn luôn ám ảnh Tiểu Yến Tử. Từ nhiều ngày trước cả nhà thường xuyên chú ý vào nghe đài BBC tiếng Việt để biết tin cộng quân đã đánh đến đâu. Mọi người hồi hộp khi nghe những tin tức cho biết cộng quân đang tiến gần vào thành phố. Thình thoảng nghe tiếng máy bay phản lực rít trên bầu trời hay tiếng cánh quạt của máy bay trực thăng, có khi nghe tiếng đạn pháo kích hay tiếng đạn rít tường như rất gần.

Khác với Tết Mậu Thân, dù khi ấy cộng quân đã vào vài nơi trong thành phố, nhưng lòng người không hề hoang mang. Mình thấy các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa oai hùng di chuyển trong thành phố mà thâm tự hào. Thấy mấy anh trong xóm đi lính tạt ngang về nhà, khoác trên vai súng

phóng lựu M79 mà mình cảm thấy nể nang hết sức.

Tháng tư năm ấy, nhiều gia đình đã bàn tán ra đi bằng cách này hay bằng cách khác. Ít nhất cũng nghe được những kế hoạch di tản về miền tây để cố thủ. Trong cái lo lắng ấy, mình nhớ là mọi người trong gia đình vẫn chưa tuyệt vọng. Có người trong tình hình nước sôi lửa bỏng đành tin vào một giải pháp của thành phần thứ ba để tìm hòa bình.

Không may, Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng, cộng quân tiến vào thành phố. Mọi người nhìn nhau ngỡ ngác. Nỗi lo lắng không thể chia sẻ bằng lời mà bằng ánh mắt. Thế rồi chuyện gì đến rồi cũng sẽ đến. Tập trung học tập cải tạo. Áp bức nhiều gia đình nhe nhóc đi vùng kinh tế mới khắc nghiệt. Thu và đốt sách. Rồi cái gọi là chiến dịch cải tạo tư sản để cướp của cướp nhà của bao nhiêu người. Thanh niên và phụ nữ trong xóm bị ép đi đào kinh y như hình ảnh cường bức lao động trong phim Killing fields.

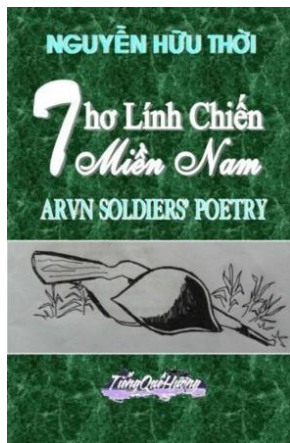
Rồi làn sóng thuyền nhân, cũng là dịp cho nhà cầm quyền một lần nữa cướp trắng tài sản của những gia đình muốn đi, mặc cho những con thuyền mong manh đưa họ đến đâu thì đến. Vì thế đã có biết bao nhiêu người vùi thân dưới đáy biển.

Rất tiếc, một số nhỏ trong chúng ta sau mấy mươi năm lại chóng quên những kỷ niệm đau thương này, bị nghị quyết 36 chiêu dụ. Cho dù nhà thơ Thái Bá Tân ở miền bắc đã cảnh tỉnh một cách châm biếm như sau:

*Tôi không biết ông Thiệu,
Yêu mến lại càng không,
Nhưng buộc phải thừa nhận
Một thực tế đau lòng,
Rằng ông ấy nói đúng,
Thời còn ở Miền Nam:
“Đừng nghe cộng sản nói.
Hãy xem cộng sản làm!”
Tôi sống ở Miền Bắc
Sáu mươi lăm năm nay,
Và buộc phải thừa nhận
Một thực tế thế này:
Rằng ta, đảng, chính phủ,
Thường hay nói một đảng
Mà lại làm một nẽo.
Nhiều khi không đảng hoàng.
@@@@@@@@@@@@@@@@*

Chủ đề

Độc tuyển tập “Thơ Lính Chiến Miền Nam – ARVN Soldiers Poetry”

của Nguyễn Hữu Thời

Cuộc chiến Quốc-Cộng 21 năm đã làm tiêu hao hàng triệu sinh mạng, nhưng đồng thời cũng để lại cho thế hệ sau một kho tàng văn chương vĩ đại. Qua những bản nhạc, truyện ngắn truyện dài, và những vần thơ, người

đương thời có thể cảm nhận được những tâm tư của cha ông họ trong chặng đường lịch sử đau buồn này. Suốt hơn 40 năm qua, nhà cầm quyền đã dùng nhiều biện pháp – trực tiếp lẫn gián tiếp – ngăn chặn người dân Việt tiếp cận văn chương miền Nam trong thời chiến, cộng thêm sự mai một tự nhiên, khiến cho việc sưu khảo và truyền bá kho tàng chữ nghĩa này lại cho những thế hệ sau trở thành một công tác không thể được coi thường của những người Việt hải ngoại thiết tha đến sự hưng vong của dòng văn học Việt.

Về thơ, trong quá khứ đã có nhiều tuyển tập viết về chiến tranh đã được xuất bản. Của một tác giả, hay của một nhóm bạn thơ. Hoặc là những bài thơ len trong những tuyển tập thơ tập trung đủ mọi khuynh hướng, một thí dụ điển hình là những tuyển tập “Cụm Hoa Tình Yêu” của Hội Thơ Tài Tử Việt Nam Hải Ngoại ra mắt hàng năm trong một thời gian dài. Nhưng phải trải qua ba thập niên, chúng ta mới có được một tuyển tập “có tầm vóc” chỉ gồm những bài thơ viết về chiến tranh. Đó là “Thơ Miền Nam Trong Thời Chiến” (Trần Hoài Thư và Phạm Văn Nhân sưu tập, Thư Án Quán xuất bản – 2006), một bộ sưu tập đồ sộ hơn 850 trang gồm những sáng tác của 263 nhà thơ miền Nam trong thời kỳ chiến tranh.

Tuy nhiên, một điểm chung của đa phần những tuyển tập thơ đã xuất bản là những bài thơ được chọn dựa trên tính văn chương của chúng. Vì thế, tuy những tập thơ này có thể mang giá trị văn chương cao, nhưng trên một phương diện nào đó, mất đi cái nhìn tổng quát về sinh hoạt thơ của một thời.

Tuyển tập “Thơ Lính Chiến Miền Nam – ARVN Soldiers Poetry” do Nguyễn Hữu Thời sưu tập,

chuyển ngữ sang Anh văn và biên tập đã đáp ứng được phần nào nhu cầu này. Tuyển tập do Tiếng Quê Hương xuất bản (2016).

Từ những bài thơ trong “Thơ Miền Nam Trong Thời Chiến”, Nguyễn Hữu Thời đã chắt lọc ra 130 bài thơ của 52 thi sĩ theo tiêu chuẩn riêng của ông, để hình thành tuyển tập “Thơ Lính Chiến Miền Nam” (Thư Quán Bản Thảo, 2012). Sau đó, ông đã cố công dịch chúng sang Anh ngữ, để sau 4 năm cặm cụi, đã biến tuyển tập thành một công trình sưu tập có một không hai. Tựa đề tập thơ phân định rõ ràng tiêu chuẩn người sưu tập đã đề ra: Đó là một tập THƠ của những NGƯỜI LÍNH trong hàng ngũ quân đội MIỀN NAM Việt Nam đã từng CHIẾN ĐẤU ngoài chiến trường. Ngoài ra, nó cũng chỉ rõ: đây là một tập thơ song ngữ Anh-Việt.

Nguyễn Hữu Thời cũng xác định thêm trong phần giới thiệu: “*Họ không phải lính thành phố, hoặc quan văn phòng... Họ phải xa nhà, xa các thành phố, xa các tiện nghi và thú vui... Họ đi chiến đấu để đổ máu và chết... ở những miền đất xa xôi, lạ lẫm... suốt chiều dài đất nước.*” Và trong lời mở đầu: “... *vài tác giả nào đó, dù là quân nhân, nhưng không phải lính chiến, nên những bài thơ hay của họ đã không được đưa vào.*” Tóm lại, người “sưu tập” chỉ làm công việc thuần túy là sưu tập những bài thơ ông đã có dịp được đọc, tác giả phải là người hội đủ tiêu chuẩn đã đề ra, và mỗi tác giả sẽ có một số bài tiêu biểu được chọn.

Trong số 52 nhà thơ trong tuyển tập, có những người khi cuộc chiến tàn vẫn còn tiếp tục sáng tác hay hăng say hoạt động trong lãnh vực văn chương hoặc báo chí cho tới ngày hôm nay như Luân Hoán, Hà Thúc Sinh, Lâm Chương, Trần Hoài Thư, Hoài Ziang Duy, Phan Ni Tấn v.v... Nhưng cũng có những người vì hoàn cảnh không cho phép, hoặc chẳng may vắn số nên sự nghiệp chỉ là vài bài thơ còn lưu giữ lại được. Đó là chưa kể có rất nhiều người mà cả thân thể lẫn sự nghiệp văn chương tan biến mất cho nên đã không thể góp mặt trong tuyển tập.

Một số người có thể thắc mắc vì sao ông X, ông Y v.v... cũng là lính chiến, có ít nhiều bài thơ đã phổ biến mà không có chỗ trong tuyển tập. Điển hình là những nhà thơ như Linh Phương, Nguyễn Bắc Sơn, v.v... Điều này không thể tránh khỏi trong công việc soạn thảo một tuyển tập, do nhiều nguyên nhân khác nhau, nhưng tôi tin là Nguyễn Hữu Thời đã mang hết công sức để cố gắng thu thập và thuyết phục những bạn đồng đội d0ông góp cho công trình này.

Trong những bài thơ được chọn có những bài được nhiều người biết đến. Ít nhất có 4 bài đã được chuyển thành ca khúc: U Minh (Nguyễn Tiến Cung, Phạm Duy đặt thành nhạc với tựa đề “Rừng U Minh Ta Không Thấy Em), Lời Tình Buồn (Chu Trầm Nguyên Minh, Vũ Thành An đặt thành nhạc với cùng tựa đề), Kỷ Vật (Chuẩn Nghi, Phạm Duy đặt thành nhạc) (1), Tường Trình Cho Em (cũng do Phạm Duy đặt thành nhạc với tựa đề “Mười Hai Tháng Anh Đi”)...

Tuy cuốn tuyển tập gồm những bài thơ của “lính chiến ngoài mặt trận” nhưng trong số 52 tác giả có 10 người được ghi chú “không rõ tiểu sử”, như vậy có nghĩa là những bài thơ được chọn cũng dựa theo tứ thơ để quyết định. Tôi hy vọng trong tương lai sẽ có những tìm kiếm thêm của người sưu tập hay của những thân hữu để bổ túc cho phần thiếu sót này, nếu tuyển tập được tái bản.

Đa phần những bài thơ trong tuyển tập có nội dung về tình yêu quê hương tổ quốc, tình đồng đội, tình gia đình, vợ con, nhắc lại kỷ niệm ngày xưa với bạn bè, suy nghĩ về thân phận người lính trong cuộc chiến với nhiều cay đắng, và rất nhiều bài thơ chuyên chở những hoài vọng, những ước mong cho một tương lai thanh bình trên quê hương. Nhiều bài thơ không cho người đọc biết một cách đích xác về khoảng không gian và thời gian, nhưng cũng có những tác giả nêu đích danh những đơn vị thân thương của mình trong tất cả những bài thơ được đăng trong tuyển tập, như Lâm Hảo Dũng (trung đoàn 41, 42, những địa danh Benhet, Dakto, Trà Quan, Đại Sơn...), như Phan Ni Tấn (Bắc Cần Thơ, Daknil, Krongpha, Đèo Mụ Già, Ban Mê Thuột, Dục Mỹ...) v.v... Có những bài thơ hoàn toàn không thấy bóng dáng chiến tranh (Lời Tình Buồn – Chu Trầm Nguyên Minh, Lại Một Mùa Xuân Viễn Xứ – Hoàng Lộc, Hồn Ta Bay Trắng Giữa Sương Mù – Tô Nhược Châu, v.v...). Có những bài thơ lấy hứng từ một tình huống lạ kỳ:

*Hãy rót cho ta thêm cốc nữa đi
Ngồi với bạn hôm nay làm ta hứng chí
Chuyện ngày mai có chi đáng kể
Đẹp nó đi cho khỏi bận tâm
Thằng lính nào mà không rét lúc ra quân
Khi xung trận mà không té đái
(Uống Rượu Với Người Lính Bắc Phương –
Phan Xuân Sinh)*

Có tác giả bày tỏ trần trụi nỗi uất ức của mình qua hai tiếng chửi thề làm khởi đầu cho mỗi bài thơ (Trần Đắc Thắng), tuy thế đó ai dám bảo thơ ông tục tĩu.

Bên cạnh những bài thơ dài hai ba trang của Nguyễn Phúc Sông Hương, Yên Bằng hay Trang Châu... là những bài thơ ngắn bốn câu của Nguyễn Cát Đông hay Trần Vạn Giả. Số lượng bài thơ của mỗi tác giả cũng không nhất định: trong khi 15 tác giả chỉ có mỗi người 1 bài thơ thì có 2 tác giả đã đóng góp mỗi người 6 bài (Chinh Yên và Trần Dạ Lý).

Những vần thơ trong tuyển tập mang nhiều dáng vẻ, từ mượt mà nhiều hình tượng:

*Rồi ngày mai chúng mình gơ tay vẫy
Chim bồ câu nằm rũ chết ngoài kia
Tình thương mọc hoang đây loài nắm rạ
Dòng sông sâu còn ngăn cách đến bao giờ
(Tình Tự – Chu Vương Miện)*

*hoặc thẳng tuột:
Dưới chân đồi Xích Thổ này có con sông
Con sông có cây cầu bắt qua
Bên này là vườn táo là nghĩa địa là ruộng
hoang
Là lô cốt hầm chông là bãi mìn
(Nơi Anh Đôn Trú – Huỳnh Hữu Võ)
đến những đoạn thơ ẩn dấu hai ba ý:
Ba năm đeo lưng lẳng
Một khẩu Colt 45
Khóa an toàn mở sẵn
Viên đạn vẫn trong nòng
(Mặt Trận Quảng Ngãi – Luân Hoán)*

Tóm lại, những bài thơ trong tuyển tập không nhất thiết phải “hay”. Đây là điểm son của cuốn sách. Thứ nhất: nơi người lính chiến, vấn đề hàng đầu – mỗi ngày mỗi giờ – là chiến đấu, là sống còn. Thoảng đâu đó có những phút rảnh rỗi hiếm hoi, khi tạm ngưng giao chiến, những ngày dưỡng quân chẳng hạn, con người nghệ sĩ trong họ chợt thức dậy đòi lên tiếng. Người này làm thơ, kẻ khác viết truyện, ghi hồi ký hay đặt nhạc. Trong hoàn cảnh nghiệt ngã đó, mạch sáng tác đương nhiên bị ảnh hưởng. Và thứ hai: không phải người lính nào sinh ra cũng mang trong người giòng máu văn chương. Nhiều người trong số họ viết văn, làm thơ như một cách giải khuây, và giải bày tâm tình trong những ngày tháng hoàn toàn không có những phương tiện giải trí dồi dào nơi phố thị.

Tôi thích nhất những câu thơ mang ước vọng đầy chất thơ pha thêm lãng mạn:

*Cho tôi đổi một trăm chiến thắng
Lấy một giọt nước mắt kẻ thù
(Giọt Nước Mắt Kẻ Thù – Trang Châu)
Một mai trả súng lại đời
Ta về ngủ thiếp bên người tình chung
Bên ta con ngủ an lành*

Bên ta vợ sẽ trở mình, gọi: Anh!

(Thư Cho Vợ Con ở Cần Thơ – Nguyễn Cát Đông)

Lúa có nghĩ rằng ngày mai sẽ khác?

Súng sẽ dùng để đúc lưỡi cày

(Đêm Kịch dưới chân đồi Pá – Nguyễn Dương Quang)

Tuy thế, khi đọc hết tuyển tập, tôi có cảm tưởng người sưu tập đã chú trọng (hay chỉ chú trọng) đến những bài thơ “tình”: tình gia đình, tình vợ chồng, tình đồng đội, tình quê hương. Không có những bài thơ “sắt máu”. Có thể vì ông cho là chuyện “sắt máu” chỉ là nhất thời, còn tình yêu là vĩnh cửu chẳng? Hoặc chỉ đơn giản là ông muốn cho người đọc thấy được những khoảng khắc thi vị ngắn ngủi trong cuộc chiến khốc liệt?

Nguyễn Hữu Thời đã dành nhiều thời gian chọn lọc những bài thơ trong tiêu chuẩn đã đề ra và cố gắng thu thập tiểu sử những tác giả, để hình thành tập thơ “Thơ Lính Chiến Miền Nam” (Thư Quán Bản Thảo 2012) cũng là người đã dịch hàng ngàn câu thơ của 130 bài, cũng chỉ có thể làm công việc của “*một cựu quân nhân đã từng chiến đấu trong cuộc chiến Việt Nam*” là giúp cho mọi người trên thế giới hiểu được những người lính chiến ngày xưa đó đã nghĩ gì về thân phận của họ, về đất nước và những ước mơ.

Tôi có thể tưởng tượng ra trong khi biên tập, con người lính Nguyễn Hữu Thời hẳn đã có nhiều phút lặng người khi nhớ đến những bạn đồng đội, cùng chiến đấu, cùng chung nhau phần lương khô hay tâm sự với nhau trong một ngôi quán hiem hoi nào đó.

Lúc nào ta cũng nghĩ một ngày

Bỏ súng về ôm những gốc cây

Tìm hết hết thịt xương đồng loại

Ôm thật đầy trên những cánh tay

(Trong Đêm Mưa Tiền Đồn – Nguyễn Dương Quang)

Trong phần chuyển ngữ sang Anh văn, Nguyễn Hữu Thời đã cố gắng diễn đạt trung thực bản tiểu sử Việt ngữ cho những người không sống trong hoàn cảnh khi đó có thể hiểu, một vài chỗ vì vậy đã được sửa lại chút ít cũng vì mục đích này. Tuy thế, có những tác giả mà tiểu sử dường như được viết rời 2 bản Việt và Anh, như Hoàng Yên Trang (tr. 119), Nguyễn Ngọc Nghĩa (tr. 213), Nguyễn Phan Thịnh (tr. 217), Nguyễn Tư (tr. 243) v.v...

Mỗi ngôn ngữ đều mang những sắc thái đặc thù của nó. Dịch văn đã khó, mà chuyển ngữ thơ là cả một cố gắng phi thường, nếu không nói là bất

khả. Thơ tiếng Việt độc đáo ở chỗ cô đọng khiến nhiều câu vắng bóng chủ từ. Chủ từ ‘ta’ không đơn giản như ‘I’ hay ‘Je’ trong Anh và Pháp văn. Ngoài ra, mỗi ngôn ngữ có cách cấu trúc câu đặc thù của nó. Tiếng Việt không phải là một ngoại lệ. Ngoài ra tiếng Việt còn có những từ ngữ tượng hình tượng thanh khó tìm từ ngoại quốc tương ứng. Nguyễn Hữu Thời đã để nhiều năm cố gắng dịch tất cả những bài thơ sang tiếng Anh, cộng thêm phần hiệu đính của cố giáo sư Nguyễn Ngọc Bích – một chuyên gia dịch thuật, từng giữ những chức vụ như Giám đốc Ban Việt Ngữ Đài Á Châu Tự Do (RFA), Giám đốc Song ngữ của Bộ Giáo dục Liên bang Hoa Kỳ – phải nói là bản dịch rất sát. Có những từ ngữ đã được dịch giả chuyển sang Anh văn một cách tuyệt vời như Hiền sĩ (The talented, virtuous man – tr. 56-57), Đất trịch (Exile land – tr. 256-257).

Hay:

Ta như lữ khách không nhà cửa

Không có hồn ai để lạnh lòng

Cổ vui hát một bài ca cũ

Giọng cũng khan mòn tay cũng run

(Khi Ở Trung Đoàn 42)

I am like a traveller having no home

Without a lover to miss and to feel lonesome

I try to sing an old song to cheer me up

Yet my voice is hoarse, my hands are trembling

(With Regiment 42 – Nguyễn Hữu Thời dịch)

Hoặc:

Phất phơ áo lụa trên cầu

Nắng nghiêng cổ tháp ngả màu thời gian

Gió xao sóng nước mênh mang

Thương em, nhớ mẹ ngập tràn nhánh sông

(Chiều Qua Sông – Trần Vạn Giã)

The silk dress waves on the bridge

The sun shines on the ancient tower which has changed color

The wind blows on the tide endlessly

My love for you and Mom overflows the branch of the river

(Crossing the River at Sunset – Nguyễn Hữu

Thời dịch)

Hoặc nhiều đoạn khác mà do phạm vi bài viết ngắn này không thể nêu ra hết được. Cho dù có những từ mà dịch giả đành phải chọn một hình tượng khác như “Cổ em cao” (Your turtleneck, tr. 68-69), hay dường như không còn cách nào khác: “Tóc em xanh” (Your hair is blue, tr. 68-69). Và những câu với cách viết đặc thù rút gọn của Việt Nam như: ‘*vòi vĩnh chú lính ơi kể chuyện*’ (trang 322) quả thực đáng nêu ra như một thách đố những dịch giả chuyên nghiệp nào có thể chuyển sang Anh văn một cách gãy gọn.

Muốn biết Nguyễn Hữu Thời dịch 7 chữ này ra sao, xin mời quý vị tự tìm trong cuốn tuyển tập. Tóm lại, đây là một tuyển tập thơ mang một chủ đề rõ ràng, một công trình sưu tập và biên soạn dài hơi, công phu. Trong tương lai dài lâu, khi dư âm cuộc chiến Quốc Cộng đã mờ nhạt trong trí nhớ của những thế hệ thế kỷ 21, 22..., nhưng tập thơ vẫn giữ nguyên tất cả những gì người lính ngoài mặt trận khốc liệt chiến đấu khi đó nghĩ gì và mơ gì. Với phần Anh ngữ, tập thơ cũng sẽ giúp người không biết tiếng Việt có thể hiểu tâm tư của người lính chiến miền Nam nước Việt thuở đó, trên một diện rộng.

Nguyễn Hiền

(1) Trong tuyển tập (phần tiểu sử tác giả), có ghi bài thơ “Kỷ Vật” của Chuẩn Nghị (Nguyễn Đức Nghị) đã được Phạm Duy phổ nhạc. Tuy nhiên, nhiều người biết đến một bài thơ với tựa đề “Kỷ Vật Cho Em” với lời hơi khác, của Linh Phương, một nhà thơ họ Đoàn, đã được Phạm Duy chuyển thành nhạc có tựa cùng tên. Ước mong rằng trong kỳ tái bản, nếu có, xin được nhà sưu tập Nguyễn Hữu Thời thêm ít hàng giải thích.

Sách dày 475 trang, bìa mỏng

Tủ sách Tiếng Quê Hương xuất bản (2017)
Giá US \$ 25.- + cước phí

Hoa Cúc

Có thay đổi gì không cái màu hoa ấy
Mùa hạ qua rồi lại đến mùa thu
Thời gian đi màu hoa cũ về đâu
Nay trở lại vẫn còn như mới mẽ
Bao mùa thu hoa vẫn vàng như thế
Chỉ em là đã khác với em xưa
Nắng nhạt vàng, ngày đã quá trưa
Nào đâu những biển chờ nơi cuối đất
Bao ngày tháng đi về trên mái tóc
Chỉ em là đã khác với em thôi!
Nhưng màu hoa đâu dễ quên người
Thành phố ngập ngày nao chiều gió dậy
Gương mặt ấy lời yêu thưở ấy
Màu hoa vẫn cháy ở trong em

Xuân Quỳnh

TƯỜNG NIỆM CHIẾN SĨ TRẬN VONG

Chiều nay biên cương xa ngái
Mây xuống buồn lên trên ngàn
Gió lặng lơ trong sương khói
Trùng trùng thương tiếc quan san

Hồn dăng dăng đầy uất hận
Non nước thưở nào đao binh
Chí trai mộng còn phong ấn
Ngậm ngùi một nỗi điêu linh

Khí thiêng âm âm trận mạc
Lối mòn triệt thoái quân hành
Gươm sủng ngày cùng mòn mỏi
Máu xương ở lại rừng xanh

Đành lòng ngẩng đầu bước tới
Anh nằm ngủ với chiến bào
Nón sắt đặt lên mộ nổi
Tên anh về với chiêm bao

Xin anh cúi đầu tưởng niệm
Đất trời non nước tháng tư
Trận vong ngàn thu hoài niệm
Giữa lòng như thể thiên thư

Chiều nay bên cầu biên giới
Nén hương ngan ngát dưới trời
Bên đường ai trong mộ chí
An lòng giấc điệp khơi vơi

Gọi nhau đã là huynh đệ
Chung lòng một hướng chí binh
Chiều nay, chiều tà bóng xế
Xin chào tưởng niệm anh linh

Lê Lăng Du

Hòa Lan - bạn cũ và tôi

Ngô Thụy Chương

Sau ngày đứt neo 30 tháng 4, 1975, các anh em Hải quân chúng tôi đã tan tác lưu lạc bốn phương. Mỹ quốc là vùng đất đón nhận nhiều bạn hữu Hải quân của tôi nhất. Tại Âu châu, anh em Hải quân cũng có mặt, nhưng không nhiều. Lác đác người ở Pháp, Đức, Bỉ, kể lưu thân nơi Anh quốc, Đan Mạch ... Tại đất nước Hòa Lan nhỏ bé, ngoài tôi còn có người bạn cùng khóa là Phạm Trường Thọ.

Nước Hòa Lan rất nhỏ, diện tích toàn nước sắp xỉ 40.000 km², so với Việt Nam, Hòa Lan chỉ bằng 1/9. Đất nhỏ, dân số chỉ 17 triệu người, nhưng Hòa Lan là giống dân có chiều cao nhất thế giới. Trung bình người Hòa Lan cao 1m85, dân Mít ta khi nói chuyện với họ thường phải “ngẩng cao đầu”.

Mặc dù là quốc gia nhỏ bé nhưng Hòa Lan nổi tiếng thế giới về nhiều khía cạnh. Phần lớn diện tích đất đai nằm thấp hơn mực nước biển nên Hòa Lan, còn gọi là Đất Thấp, có hệ thống cũng như kỹ thuật đê điều và đất bồi hùng hậu. Hội họa với các tài danh đi vào lịch sử như Rembrandt, Van Gogh, Vermeer. Bia Heineken ngon nhất nhì thế giới, dân nhậu đều biết. Phô-mai Gouda, du khách khi ghé Hòa Lan không quên mua về làm quà. Và dĩ nhiên Amsterdam, thành phố với nét đặc thù “văn hoá” có một không hai.

Đất lành, chim đậu, khách viếng thăm. Nguyễn Ngọc Lễ là người bạn Hải quân đầu tiên từ Mỹ quốc ghé thăm tôi nơi miền Đất Thấp này. Từ Georgia, Lễ điện thoại cho tôi và nói:

“Chương, tao sắp đi chơi Âu châu, tao muốn ghé thăm mày vài ba ngày có được không?”

“Được chứ, mày đến bất cứ lúc nào tao cũng sẵn sàng đón tiếp.”

Có niềm vui mừng nào hơn nữa khi nghe tin bạn cũ từ phương xa đến thăm. Tôi và Lễ là bạn học tại trường Hải Quân Hoa Kỳ OCS, tiểu bang Rhode Island. Tôi cũng báo cho Phạm Ngọc Thọ về chuyến “công du” của Lễ. Ngày Lễ đến phi trường Amsterdam, tôi lái xe đến đón đưa về nhà, và từ đó những ngày vui bắt đầu.

Lễ, Thọ và Chương đã có dịp cùng nhau lang thang trên hè phố Amsterdam, đi bộ dọc theo những con rạch ngoằn ngoèo chằng chịt, ngang qua những ngôi nhà cổ nhỏ hẹp nhưng dễ thương và cùng ngồi trên thuyền lướt quanh Amsterdam.

Lễ đã có dịp thưởng thức tận mắt khu đặc thù “đèn đỏ”, nơi các nàng kiều nữ hở hang, khiêu gợi, đứng ngồi sau khung cửa kính, dưới ánh đèn màu, mời mọc, đón chào. Không thể quên được hình ảnh ba chiến hữu Lễ, Thọ, Chương cùng ngồi nhâm nhi ly cà phê nóng ngay giữa trung tâm thành phố Amsterdam để ngắm tài tử giai nhân dập dìu. Thiếu nữ Hòa Lan nổi tiếng tự do và phóng khoáng với nét đẹp đa tình. Chẳng thế Hòa Lan là nước hiện cung cấp nhiều “fotomodel” cho danh sách top 5, top 10 thế giới.

Lễ cũng có dịp đi thăm cối xay gió tại một vùng phía bắc Hòa Lan. Cối xay gió có mặt trên đất nước này từ thế kỷ thứ 8. Người Hòa Lan sáng tạo, họ biết dùng sức gió làm quay những cánh quạt lớn để xay lúa, xay bột, nhưng quan trọng hơn cả, để làm khô những vùng đầm lầy, sông rạch tạo thành những vùng đất bồi sinh sống trù phú. Ngày nay cối xay gió là một đặc trưng của phong cảnh Hòa Lan và là biểu tượng của cuộc đấu tranh giữa người Hòa Lan với nước, với sông, với biển.

Lễ đã có những bữa ăn gia đình với vợ chồng tôi, cũng như được thưởng thức những món đặc sản của miền Đất Thấp. Lễ thích nhất món “fastfood” Hòa Lan cá chiên, ngoài giòn, trong tươi và mềm, ở đây chỗ nào cũng có bán. Khi vợ chồng tôi đưa Lễ ra phi trường để tiếp tục chuyến Âu du, Lễ nói: “Chương, mày ghé tiệm cá mua cho tao mấy miếng cá chiên tao ăn lần chót trước khi lên máy bay. Cá chiên ở đây sao ngon quá chừng!”

Người chiến hữu thứ hai ghé thăm tôi là Nguyễn Công Liêm, hiện sinh sống cùng gia đình ở San José, Mỹ quốc. Trước ngày tan hàng, tôi làm việc tại Bộ Tư Lệnh Hải Quân Yểm Trợ Tiếp Vận, còn Liêm tại Trung Tâm Điện Toán Hải Quân. Cả hai cơ sở này đều nằm trong Hải Quân Công Xưởng nên thỉnh thoảng tôi hay la cà đến chỗ Liêm làm việc.

Trong một chuyến đi “cruise” vùng Bắc Âu, vợ chồng Liêm ghé Hòa Lan đôi ngày; chuyến đi này có cả vợ chồng Phạm Gia Tường, một bạn học Hải quân của chúng tôi. Liêm đã liên lạc với tôi và cho

biết ngày giờ đến Amsterdam. Lúc nhóm bạn vừa tới khách sạn, tôi đã có mặt để sau đó chờ vợ chồng Liêm và vợ chồng Tường về nhà chơi. Cuộc vui thật huyền ảo, các nàng tíu tít hỏi chuyện nhau và vui vẻ kể bao chuyện đường xa. Lũ chúng tôi ba đứa, Liêm, Tường, Chương khề khà chai Heineken nhắc chuyện “đời xưa”.

Ngày hôm sau, vợ chồng tôi đưa vợ chồng Liêm đi coi cuộc triển lãm quốc tế *Floriade* tại thành phố Venlo, phía đông nam Hòa Lan. Đây là cuộc triển lãm quốc tế về trồng trọt lớn nhất thế giới và chỉ được tổ chức mười năm một lần tại Hòa Lan. Vợ chồng Liêm qua đây đúng vào dịp Hòa Lan tổ chức triển lãm lần thứ 6.

Bốn đứa chúng tôi đã có dịp ngắm nhiều loại hoa, được thấy hàng ngàn cây kiểng đủ loại của hàng chục quốc gia, từ khắp các nước châu Âu, châu Á, châu Phi, cả Bắc Hàn cũng hiện diện.

Vợ tôi và vợ Liêm mới gặp nhau lần đầu nhưng thân thiết như hai cô bạn cũ gặp lại nhau. Cả hai líu lo chuyện trò một cách tự nhiên và thân tình. Hai nàng tíu tít xem hoa, ngắm cảnh. Hai đứa tôi làm chân phó nhòm, lững thững theo sau.

Nàng này: “Anh ơi, chỗ này hoa đẹp quá, chụp cho tụi em đi.”

Nàng kia: “Chỗ này chụp chắc đẹp lắm anh hả?” Chỗ nào hai nàng cũng thấy đẹp.

Vợ chồng Tường ngày hôm đó không đi với chúng tôi vì đi theo toán thăm vườn hoa Keukenhof. Keukenhof là khu vườn hoa đẹp và nổi tiếng thế giới. Đây là khu vườn thiên nhiên rộng sáu ngàn mét vuông và hàng năm trồng trên sáu triệu củ hoa đủ loại, từ tulips đủ màu đến anh đào, phong lan, thủy tiên và thật nhiều loại hoa khác của mùa xuân. Các loại hoa nở rộ từ cuối tháng ba đến cuối tháng năm, biến cả khu vườn thành một tấm thảm khổng lồ đủ màu rực rỡ, dài đến tận chân trời. Vườn hoa Keukenhof hàng năm thu hút hàng triệu du khách đến thưởng ngoạn.

Người bạn thứ ba từ Houston, Mỹ ghé thăm là Trần Đức Thịnh. Thịnh và tôi quen nhau ngay từ ngày đầu nhập trại Bạch Đằng 2, cả hai có rất nhiều kỷ niệm của thời trai trẻ. Thịnh có người chị ruột cũng cư ngụ ở Hòa Lan, chị Thành ở Heerhugowaard, nhân dịp vợ chồng Thịnh qua thăm chị, chúng tôi đã gặp lại nhau.

Tôi lại liên lạc Thọ để cùng gặp gỡ vợ chồng Thịnh tại Amsterdam, cũng đi qua “đường xưa lối cũ” để vợ chồng bạn ngắm cảnh, xem hoa. Lại bữa ăn vui vẻ, thân tình của vợ chồng tôi với vợ chồng Thịnh và vợ chồng Thọ. Đám đực rửa không quên nhâm nhi vài chai Heineken mát lạnh và cùng nhắc lại những kỷ niệm nơi quân trường.

Stịnh và tôi còn có dịp ngồi với nhau trong một quán ăn, bên ly cà phê bốc khói, bồi hồi nhắc lại những kỷ niệm xưa của thời còn mang con cá trên vai, thời trai trẻ ngang tàng, bay bướm và mộng mơ.

Các bạn tôi đa số cư ngụ tại Mỹ quốc, nơi việc tổ chức gặp gỡ anh em khá dễ dàng, hai năm một lần, hội tụ với nhau qua Đại Hội OCS Trần Hưng Đạo. Những đại hội như vậy tạo thêm tình thân bền chặt giữa anh em chúng tôi. Tại Âu châu, anh em Hải Quân cũng có những liên hệ với nhau qua việc tổ chức Hè Hải Quân tại Đức, Bỉ v.v... Năm 2017, Hòa Lan vinh dự đứng ra tổ chức Hè 2017. Trên 40 thân hữu và gia đình đã tham dự Hè Hải Quân 2017 này. Ngoài những Hải Quân Nha Trang, còn có những Hải Quân OCS như Trần Minh Quang, Võ Thành Nghiệp, Nguyễn Văn Cư, Phạm Trường Thọ, Trần Minh Châu và Ngô Thụy Chương tham dự.

Trong khu vườn rộng lớn của chiến hữu Hải quân Hàng Minh Thắng tại Zwolle, những lời chào vui vẻ, những tiếng cười rộn ràng, những giọng nói oang oang nhắc lại bao kỷ niệm của đời hải hồ.

Trong căn nhà bếp rộng rãi, các nàng xúm nhau, mỗi người mỗi việc, chuẩn bị bữa ăn tối hội ngộ. Các câu chuyện nổ như pháo rang, rồi thường thức văn nghệ cây nhà lá vườn với những tiếng đàn điều luyện, những giọng hát truyền cảm, những bước chân lả lướt nhịp nhàng, đã tạo lại bầu không khí vui nhộn, trẻ trung ngày nào.

Ngày hôm sau, tất cả kéo nhau đi thăm Giethoorn, được mệnh danh “Venice Hòa Lan”, một ngôi làng nhỏ rất ngoạn mục thuộc tỉnh Overijssel. Mọi người lại có dịp ngồi chung trên du thuyền, lướt sóng ra khơi, thưởng thức quang cảnh thiên nhiên hai bên bờ, và thả hồn về dĩ vãng của thời trai trẻ với những ngày bèo bồng trên sóng nước...

Có lẽ một trong những kỷ niệm vui và đáng nhớ là lần tôi gặp vợ chồng Nguyễn Quang Trúc tại Hòa Lan. Trúc cũng học tại trường Hải quân OCS như tôi. Năm 2015, phái đoàn của ca sĩ Nguyệt Ánh và bạn hữu, trong chuyến đi Âu châu hát cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền Việt Nam với chủ đề “We March For Freedom”, đã đến sinh hoạt tại Hòa Lan một ngày. Tôi đã gặp Trúc trong ngày hát đấu tranh đó.

Nhìn bạn tôi cùng Nguyệt Ánh và các anh em đứng trên sân khấu hát các bài hát đấu tranh, tôi thấy bạn tôi vẫn còn là người chiến sĩ miệt mài đấu tranh cho tự do, dân chủ nơi quê nhà. Tôi tự hào đã có những người bạn như vậy. Với thời gian ngắn ngủi, chúng tôi đã trao đổi tâm tư trong tình anh em, chiến hữu. Tôi cảm thấy ấm lòng khi hiểu rằng, tôi và các bạn tôi, dù mỗi người sống một phương trời cách biệt, nhưng vẫn có cùng ý chí. Chúng tôi đã cùng nắm tay, đứng trên một sân khấu, cùng hát vang lời thề “không phản bội quê hương”.

Bạn tôi đến thăm rồi ra đi, có người gặp lại sau hơn bốn mươi năm xa cách, có người bất tin từ lúc chia tay sau ngày ra trường, nhưng khi gặp lại nhau vẫn tay bắt mặt mừng, vẫn mào mào, tao tao, vui đùa như thời trai trẻ, vẫn đậm đà tình nghĩa anh em, tình chiến hữu. Thời gian có qua nhanh, nhưng kỷ niệm xưa vẫn còn đó. Tôi vẫn hy vọng, nơi miền Đất Thấp này, đất nước tạm dung nhưng nay đã là quê hương thứ hai của tôi, tôi sẽ còn được đón tiếp các bạn cũ đến thăm nhiều lần nữa.

Đánh dấu 36 năm Dựng Cờ Chính Nghĩa

Ngày 8 tháng 3 năm nay, đánh dấu đúng 36 năm (1982-2018) ngày Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam, gọi tắt là Mặt Trận, tiền thân của Đảng Việt Tân, công bố bản Cương Lĩnh Chính Trị nhằm minh định lập trường đấu tranh cứu nước và dựng nước, sau 7 năm thống trị của đảng Cộng sản Việt Nam.

Tuyên ngôn cứu nước đã diễn ra trong bối cảnh tan tác, đau thương của toàn thể dân tộc sau khi miền Nam Việt Nam sụp đổ vào cuối tháng 4, 1975.

Tại miền Nam, hàng trăm ngàn quân cán chính Việt Nam Cộng Hòa bị đày ải nơi các trại tù khổ sai chung thân dưới mỹ từ "*Trại tập trung cải tạo*". Hàng trăm ngàn gia đình thân nhân của các quân cán chính này đã bị lưu đày đến những vùng rừng sâu nước độc dưới mỹ từ xây dựng "*Khu kinh tế mới*". Hàng triệu người khác liều mình tìm đường vượt biên, vượt biển lánh nạn cộng sản và gần 2/3 trong số họ bỏ mình trên đại dương hoặc những vùng biên giới Đông Dương. Nền kinh tế trù phú miền Nam hoàn toàn bị phá hủy dưới chủ trương "*đánh tư sản mại bản*."

Ông Lý Thái Hùng, Tổng Bí Thư Việt Nam Canh Tân Cách Mạng đảng

Tại miền Bắc, cuộc chiến tranh biên giới do Đảng Tiểu Bình phát động dưới cái gọi là "*dạy cho đàn em CSVN một bài học*", đã huy động gần nửa triệu Hồng quân và súng đạn, tổng công kích 6 tỉnh miền Bắc vào đầu năm 1979, đã không chỉ khiến cho hàng vạn người bị hy sinh, hạ tầng cơ sở bị phá hoại nặng nề, mà còn làm cho hàng triệu người dân miền Bắc sống điều đùng trong nhiều năm dài.

Những thảm cảnh không bút mực nào tả xiết này đã hoàn toàn bị bưng bít bằng bức màn sắt của chế độ, bao trùm lên toàn thể đất nước từ 1975 đến 1986, khi chế độ buộc phải mở cửa giao thương với thế giới bên ngoài để cứu nguy nền kinh tế phá sản. Người Việt Nam lúc đó bị cách ly khỏi thế giới bên ngoài, đè nặng dưới gọng kìm chuyên chính, cảm nhận đất nước đang từng ngày biến thành địa ngục trần gian.

Chính trong bối cảnh vô vọng đó của dân tộc, và trước sự thờ ơ của thế giới coi số phận Việt Nam như đã an bài, người Việt Nam đã không đầu hàng nghịch cảnh mà cương quyết vùng lên tìm đường cứu nước.

Lễ công bố Cương Lĩnh Chính Trị ngày 08-03-1982

Tại buổi lễ trong vùng rừng núi Đông Dương, Tướng Hoàng Cơ Minh, Chủ Tịch Mặt Trận đã tuyên xưng chính nghĩa của dân tộc:

Những nguyện vọng nhỏ bé nhất của người dân như cơm đủ ăn, áo đủ mặc, sống cảnh gia đình đoàn viên cũng không còn có thể thực hiện được ... Nguy hại hơn nữa, CSVN đã đưa Tổ Quốc chúng ta vào vòng thống trị của đế quốc, đem quân khống chế Lào, xâm

chiếm Kampuchia... Vì sự sống còn của dân tộc, vì khát vọng tự do và hòa bình, dân tộc Việt Nam quyết tâm hy sinh và chiến đấu ...

Trong bầu không khí phấn khởi của Mùa Xuân Khởi Nghĩa, trong niềm căm phẫn tột độ của toàn dân, với tinh thần "Quyết tâm giải phóng Việt Nam", Mặt Trận công bố Cương Lĩnh Chính Trị để hướng dẫn toàn dân trong công cuộc đấu tranh giải phóng Tổ Quốc và xây dựng Quê Hương.

Châm ngôn của Mặt Trận là: “Lấy chính nghĩa để huy động toàn dân. Lấy chính nghĩa để khuất phục kẻ thù. Lấy chính nghĩa để tranh thủ thế giới.”

Vi thế ngày 8 tháng 3, Mặt Trận đã tuyên xưng đây là ngày Dựng Cờ Chính Nghĩa.

Người Việt Nam đã không chiến đấu để bảo vệ quyền lợi của một cá nhân hay dòng họ như thời quân chủ xa xưa. Người Việt Nam cũng không chiến đấu để bảo vệ quyền lợi cho một giai cấp, của một đảng độc tôn. Chính nghĩa đấu tranh của người Việt Nam vào thập niên 80 là ở chỗ chúng ta chiến đấu để giành lấy độc lập và tự do, vì quyền lợi tối thượng của đất nước và vì lẽ sống còn của toàn dân đang bị thiếu số độc tài áp bức.

Nhưng có chính nghĩa không chưa đủ, chúng ta còn phải quảng bá và phát huy chính nghĩa đó bằng những quan niệm và hành động thực tiễn.

Hành động thực tiễn biểu hiện qua tinh thần chiến đấu trường kỳ, không chấp nhận thỏa hiệp hay nhượng bộ đối phương cho đến ngày chế độ độc tài hoàn toàn sụp đổ, và đất nước có cơ hội canh tân, xây dựng một nền dân chủ vững chắc, tự do, văn minh và nhân bản.

Hành động thực tiễn còn biểu hiện tinh thần sẵn sàng từ bỏ cuộc sống ấm êm tại hải ngoại, để đồng cam cộng khổ với quốc nội trong từng nỗ lực xây dựng tiềm lực đấu tranh lâu dài.

Với tinh thần đó, những thành viên của Mặt Trận, đã nối tiếp nhau xây dựng hành lang phục quốc từ những ngày đầu thành lập khu chiến gian lao với hai bàn tay trắng, tới con đường Đông Tiến hào hùng với những chuyến nhập nội đầy hiểm nguy, trắc trở - bằng chính xương máu và tài lực của mình, dựa trên những quan niệm thực tiễn làm kim chỉ nam hành động: lấy sức mạnh dân tộc làm căn bản, đại đoàn kết toàn dân làm vũ khí và đứng trên lập trường dân tộc để đấu tranh toàn diện.

Trong chiến lược “Toàn Dân Toàn Diện”, Mặt Trận kêu gọi sự tham gia của mọi thành phần dân tộc, và tấn công chế độ trên mọi bình diện, mọi phương tiện, với phương châm “tiết kiệm xương máu của toàn dân và bảo tồn tài nguyên của đất nước”, nhằm tiến tới một cuộc “vùng dậy của toàn dân” để chấm dứt chế độ độc tài.

Với chủ trương “**Lấy đại đoàn kết toàn dân làm vũ khí,**” Mặt Trận cũng đã kêu gọi anh em thuộc “**hàng ngũ bên kia**” quay trở về phục vụ dân tộc thay vì chủ nghĩa “**Cộng sản quốc tế**”.

36 năm trước, Mặt Trận không chủ trương mở một cuộc chiến tranh mới mà là tiến hành một cuộc đấu tranh giải phóng. Nếu sức mạnh của chiến tranh đến từ nòng súng, đến từ đại pháo xe tăng thì sức mạnh chính yếu của đấu tranh giải phóng đến từ con tim, đến từ quyết tâm của con người. Chính những quyết tâm này, chúng ta đã cùng nhau thắp sáng ngọn lửa tự do và liên tục trao đến tay nhiều thế hệ, kể cả những người từng ở bên này hay bên kia chiến tuyến trước năm 1975.

Lúc đó vẫn có một số người nghi ngờ về chủ trương này, liệu có thể đạt được mục tiêu giải phóng đất nước sau những bàng hoàng về sự sụp đổ của miền Nam trong lúc có hơn 1 triệu quân trong tay? Nhưng đến ngày hôm nay, chúng ta càng thấy rõ, như lời tâm huyết của cố Phó Đề Hoàng Cơ Minh, đã từng chia sẻ với đồng bào:

Chúng ta không chủ trương chiến đấu đơn độc, nhưng không ngại chiến đấu một mình. Chúng ta luôn lấy sức mạnh dân tộc làm căn bản. Không nước nào giúp chúng ta mà không vì quyền lợi của chính họ. Hãy vận động sự hỗ trợ của thế giới trên căn bản tương quan quyền lợi. Có những vấn đề Việt Nam mà người Việt Nam phải giải quyết. Có những vấn đề Việt Nam của thế giới mà thế giới phải chung tay giải quyết. Không ai thương dân tộc Việt Nam bằng chính người Việt Nam.

Do đó, muốn Việt Nam có tự do và dân chủ thật sự, chính người Việt Nam hơn lúc nào hết phải cùng nhau góp phần đấu tranh bằng hết tấm lòng, khả năng và trí tuệ của mỗi người. Nhìn lại 36 năm ngày Dựng Cờ Chính Nghĩa, mặc dù cuộc đấu tranh chưa thành tựu và còn rất nhiều chông gai phía trước, nhưng chúng ta vững tin là sớm muộn gì chế độ độc tài cộng sản cũng phải cáo chung, với những chỉ dấu rõ rệt trong hiện tình đất nước:

Thứ nhất, lòng dân đã chán ngán và nhìn thấy rõ đảng CSVN chỉ là một tập đoàn say mê quyền lực, không có khả năng mang lại đời sống tự do và hạnh phúc thực sự cho toàn dân. Hai vấn đề ô nhiễm môi trường tại miền Trung và tình trạng lạm thu, cướp đất ở các địa phương đang là ngòi nổ của bất ổn xã hội.

Thứ hai, nội tình đảng CSVN đang trong tiến trình phân rã vì những cấu xé và thanh toán nhau giữa các phe nhóm. Cái gọi là phòng chống “tự diễn biến” hay “tự chuyển hóa” chỉ là tiếng vọng từ đáy vực của đảng cầm quyền, đang trong thời kỳ tẩu tán để tháo chạy.

Thứ ba, phong trào dân chủ đang trường thành với sự xuất hiện đa dạng của nhiều thành phần đấu tranh và đã lan rộng ở nhiều nơi cùng với Sài Gòn và Hà Nội. Điều quan trọng là lực lượng dân chủ đã có thể tự điều chỉnh và khắc phục những đòn trấn áp của an ninh, để phát triển tiềm lực trong quần chúng.

Tóm lại, 3 thập niên sau ngày Dựng Cờ Chính Nghĩa chưa phải là thời gian quá dài trong dòng lịch sử dân tộc, nhưng đủ cho phong trào dân chủ Việt Nam bắt rễ để chuẩn bị cho thế trận mới trong ngày toàn dân tổng phản công toàn diện, bằng chính sức mạnh của người Việt Nam trong và ngoài nước.

Thông điệp nhân bản, xây dựng và chủ trương thực tiễn của Mặt Trận phát xuất từ tấm lòng trong sáng của những người Việt Nam yêu nước, đầy nhiệt tình và can đảm - dù đã hy sinh hay vẫn còn kiên trì chiến đấu, đã thắp sáng ngọn lửa chính nghĩa của dân tộc qua nhiều thế hệ, và đang góp phần xiển dương dòng lịch sử hào hùng của dân tộc Việt Nam.

Lý Thái Hùng

QUỐC HẬN

43 năm trôi qua sau biến cố tang thương 30.4.1975 đến với quê hương, khiến cho hàng vạn người dân phải ly hương và trên đường tìm tự do có nhiều người đã kém may mắn bỏ mình dưới biển cả, trên rừng sâu.

Để hồi tưởng hành trình tìm tự do, tri ân con người và quốc gia đã cứu mang chúng ta có được cuộc sống bình an, tự do và cũng là dịp chúng ta cùng nắm tay nhau nói lên tiếng nói cho tự do, dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam.

BCH/CĐVNTNCS/HL trân trọng kính mời quý đồng hương tham dự “Quốc Hận 30 tháng 4” được tổ chức tại Tượng Đài Thuyền Nhân.

Buổi lễ sẽ được tổ chức vào ngày chủ nhật, 29-04-2018 lúc 13:30 giờ đến 16:00 giờ Sumatraweg 350 – 1335 JM Almere

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc BTC: Nguyễn Quang Kế Mob: 06 36485556
Hoặc Lê Thanh Sơn Mob 06-27061791

tin nhà, quà Mẹ

Trang đài Glassey-Trànguyễn

PHẦN 2(2)
(TIẾP THEO VÀ HẾT)

Em nuôi của tôi tên Hoàng. Trong bao kỷ niệm của Hoàng với gia đình tôi, tôi nhớ nhất là lễ tốt nghiệp sĩ quan của Hoàng. Khi còn nhỏ, tôi không có cha, chỉ biết Ba đang đi cải tạo, rồi đi vượt biên. Hình ảnh duy nhất của Ba mà Mẹ còn giữ lại được sau khi mọi thứ bị tịch thu hay đốt cháy sau 1975, là tấm ảnh Ba ra trường sĩ quan Đà Lạt. Ba mặc quân phục, đứng chung nhiều quân nhân khác. Chỉ có Mẹ mới biết Ba đứng đâu, vì tôi nhìn vào hình, mấy chục thanh niên mặc đồng phục, ai cũng giống ai. Khi sang Mỹ, tuy đã phỏng vấn và viết nhiều tài liệu về các cựu quân nhân Việt Nam Cộng Hòa, nhưng tôi vẫn chưa bao giờ được tham dự một nghi thức nào của quân đội. Mãi đến ngày 18 tháng Sáu, 2012. 10 giờ 30 sáng hôm ấy, hai sĩ quan Hải Quân và hai sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến được thăng cấp. Hoàng là người gốc Việt duy nhất mặc quân phục hôm đó, cũng là tân khoa vừa ra trường cử nhân hai ngành Truyền Thông (Communications) và Giáo Dục (Education) tại Đại học UC San Diego. Buổi lễ diễn ra tại Viện Hòa Bình và Công Lý (the Peace & Justice Institute) trong khuôn viên Đại học tư thục University of San Diego, một ngôi trường nổi tiếng là diễm lệ, nằm trên đồi, nhìn xuống vùng downtown và hải cảng San Diego phồn thịnh.

Buổi lễ trang trọng do Trường Hải Quân và Thủy Quân Lục Chiến tại San Diego tổ chức với sự hiện diện của sĩ quan giáo sư, Đại Tá Patrick Rabun, và vị Linh mục linh hướng của quân đội Hoa Kỳ. Đại Tá Rabun, theo lời Hoàng, là một vị tướng khả ái, thân thiện với cấp dưới, và rất thực tế. Ông là người phát biểu trong lễ thăng chức. Có hai điều ông nhấn mạnh cho những sĩ quan

mới ra trường. “Cuộc đời đầy bất công.” Nhưng không vì vậy mà ta không phấn đấu. “Và giờ đây, các anh là những người lãnh đạo, là tấm gương soi của thuộc cấp. Nhưng không ai hoàn hảo, nên hãy luôn luôn sống trong tinh thần đào luyện.”

Được thăng chức, chính thức tiếp nhận vai trò lãnh đạo trong quân ngũ, Hoàng đã cho tôi biết cảm nghĩ của mình. Hoàng nói bằng tiếng Việt, “Là một quân nhân trong quân đội đã là một vinh dự cho em. Được làm một sĩ quan, em cảm thấy tự hào hơn. Vì ngoài phần đóng góp cho công cuộc bảo vệ đất nước đã cứu mang gia đình em, em bây giờ lãnh nhận trách nhiệm chỉ huy và lo lắng cho những chiến binh ưu tú và dũng cảm nhất trong quân đội. Em rất hãnh diện ngày hôm nay được trở thành một Thiếu Úy Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ.”

Nhưng Hoàng không chỉ là một sĩ quan. Anh cũng là một thành viên rất tích cực trong cộng đồng người Việt trong nhiều môi trường khác nhau, từ học đường đến tôn giáo, từ những sinh hoạt sinh viên đến những công việc xây dựng những thế hệ ngày mai trong cộng đồng nhà lẫn trong xã hội đa chủng Hoa Kỳ. Hoàng có một vẻ ngoài bình dị, nhưng đời sống của anh rất phong phú. Trong nhiều năm qua, anh vẫn tham gia sinh hoạt trong các hội sinh viên Việt Nam tại UC San Diego, như Hội VSA và Bút nhóm Gạch Nổi. Bên cạnh dự án Tường Niệm Thuyền Nhân, Hoàng vẫn góp mặt trong các chương trình văn hóa và thiện nguyện của VSA, nhất là những đêm Culture Night tại trường UCSD. Ngoài ra, anh cũng tình nguyện làm phụ giáo tại các trường tiểu học trong suốt những năm theo học tại UCSD, giúp đỡ những học sinh tại các vùng dân cư có thu nhập thấp trong Quận San Diego. Phần lớn các học sinh mà anh giúp là người gốc Mỹ Tây Cơ, nên anh cũng dùng tiếng Tây Ban Nha để hướng dẫn các em. Là một Trưởng trong phong trào Thiếu Nhi Fatima, một đoàn thể Công Giáo tiến hành tại Cộng đoàn Thánh Phêrô ở Torrance, Hoàng đã nhận được nhiều bằng tưởng lệ vì những đóng góp thiết thực của anh trong việc hướng dẫn sinh hoạt tâm linh, đức dục, và thể dục cho thanh thiếu niên trong Giáo xứ. Anh đã sinh hoạt Thiếu Nhi trong suốt mười tám năm khi còn sinh sống tại Nam California. Một sự bền bỉ đáng quý.

Trong mùa cuối của chương trình học tại UCSD, Hoàng đã được điểm A cho lớp tiếng Việt. Cô giáo Kim Loan, có mặt tại buổi lễ thăng chức, đã nói, “Bài luận cuối mùa của Hoàng rất khá! Có chuẩn bị kỹ lưỡng.” Cô cười thật hãnh diện khi

thấy học trò của mình chứng chạc trong cương vị mới. Khả năng tiếng Việt của Hoàng khá dồi dào, tuy anh vẫn khiêm tốn cho rằng tiếng Việt của mình còn giới hạn. Khi mới gặp, tôi nghe Hoàng nói vậy thì cũng 'tin' như vậy. Sau này, khi có dịp trao đổi với Hoàng trong sinh hoạt với các nhóm sinh viên, tôi mới biết, mình đã lầm to.

Tuy sang Mỹ khi mới 9 tuổi, nhưng Hoàng nói tiếng Việt rất lưu loát, và có thể viết tiếng Việt khá hoàn chỉnh – tuy có thể không thềm bỏ dấu phần cuối của bài luận thi cuối khóa nếu sắp hết giờ! Anh vẫn giữ một nếp sống rất Việt Nam – có lẽ do sự giáo dục từ trong gia đình. Bạn bè ít ai biết được Hoàng là một người con chí hiếu, vì anh là một người khá kín đáo. Với đồng lương lính đang thời sinh viên, có bao nhiêu Hoàng đều gửi về phụng dưỡng cha mẹ già. Hoàng đã giúp Ba Má mua nhà để gia đình có nơi an cư, và sang một cơ sở thương mại để ông bà lập nghiệp, lại có việc cho tuổi già đỡ buồn chán. Mỗi tháng, anh đều thu xếp để lái xe về thăm nhà, cho dù Má vẫn muốn phải chỉ trưởng nam của mình có thể về nhà thường hơn.

Chỉ có điều, Ba Má mong có dâu và cháu nội cả mấy năm nay, mà chàng lính thủy chưa chịu nói gì, dù có nhiều người muốn gả con gái cho chàng. Đời lính nay đây mai đó. Cũng vì không muốn có một người con gái phải làm chinh phụ chờ mình, nên chàng sĩ quan Thủy Quân Lục Chiến nhất quyết không nghĩ đến chuyện hẹn hò. Cũng có thể vì Hoàng còn chưa an tâm chuyện nhà, còn muốn lo thêm cho Ba Má, nên chưa dám có thêm trách nhiệm làm chủ gia đình riêng của mình. Tôi chọc, hỏi bộ tính ở giá sao, thì Hoàng nói:

- Em còn đi lính, phải xa nhà. Thương ai thì người ta phải chờ em, tội lắm chị!

Nhưng nếu Hoàng muốn tránh không để 'người khác' phải khổ khi xa mình, thì anh không thể tránh cho 'người nhà' phải khổ khi xa anh. Ba Má – có lẽ nhất là Má, vì Má rất khấn khít với Hoàng – sẽ trở thành những chiếc bóng vào ra, mong ngày con nghỉ phép về thăm nhà. Trong gần 10 năm biết Hoàng, tôi nhận ra nhiều điều hay ở người lính thủy này. Hoàng rất vui tính, tuy mới nhìn thì dễ lầm là người nghiêm nghị. Hoàng luôn giúp đỡ bạn bè, và tham gia rất nhiều sinh hoạt thiện nguyện tại trường, trong cộng đồng, và ở nhà thờ. Nhưng Hoàng lại rất ít nhờ người khác việc gì. Cái gì cũng tự làm. Sau này, khi hoàn tất trách nhiệm quân nhân, Hoàng nói sẽ đi dạy, vì thích giúp trẻ em. Điều này cũng dễ hiểu, vì trong suốt bao năm qua, Hoàng đã tình nguyện giúp cho nhiều chương trình phục vụ thanh thiếu niên. Mỗi lần lái xe từ Torrance về

San Diego để trở lại trường sau khi sinh hoạt Thiếu Nhi, Hoàng lại mang theo thức ăn do Má nấu để ăn từ từ. Mùa thu 2012, Hoàng đã xa nhà, xa miền Tây Nam Hoa Kỳ nắng ấm, để đến đóng quân ở miền Đông và tiếp tục chương trình đào tạo sĩ quan. Anh đã không còn được ăn cơm Má nấu, không được gặp gia đình trong nhiều năm, đã sống giữa tuyết lạnh mùa đông. Tôi không biết ai sẽ buồn hơn: Hoàng, hay Má của Hoàng. Rồi Hoàng được chuyển qua đóng quân ở Hạ Uy Di, và bây giờ thì ở Nhật. Tôi chọc: Hoàng đi Nhật, gặp Nhật Hoàng?

Hoàng chào đời tại Bình Trưng Đông, huyện Thủ Đức. Ba Hoàng vốn là một cựu Đại úy pháo binh trong Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, phục vụ trong quân ngũ từ năm 1968 đến 1975. Ông bị bắt đi tù cải tạo 7 năm, và gia đình sang Mỹ theo diện H.O. năm 1993. Nghiệp quân nhân – lúc nào cũng là những chia xa với gia đình, những bôn ba rày đây mai đó, sống một đời theo kỷ luật và tinh thần chiến đấu, phục vụ, và chịu đựng cả những thiệt thòi. Cứ tưởng khi xem những bản nhạc lính của miền Nam trước 1975 trên các video ca nhạc là xem lại một quá khứ. Chuyện nhà binh – không phải chỉ là chuyện của 'thế hệ trước,' khi binh đao khói lửa còn tràn lan trên quê hương thưở nào. Chuyện nhà binh cũng là chuyện của những thế hệ hôm nay của người Việt tại hải ngoại, của hậu duệ của các quân nhân của hôm qua. Tôi chợt nhớ ra, không phải là một chuyện ngẫu nhiên khi Hoàng thích nghe những bài nhạc tiền chiến. Phải chăng, từ trong tiềm thức của cha mẹ, từ trong kinh nghiệm của thế hệ trước, cái mầm phôi của một đời quân ngũ đã hình thành, để khi Hoàng thành nhân, anh đã chọn con đường mà như đã có cái duyên cái nợ với anh từ lâu.

Hoàng có một biệt tài mà ít ai biết, vì anh vốn ít nói: tài đóng kịch. Trong Dự án Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam, Hoàng 'được' chọn vào vai thuyền trưởng trong vở kịch "Vượt Biển." Kịch bản do nhóm chủ trương cùng soạn, và sửa đi sửa lại trong suốt thời gian tập dợt. Ở phần hai của vở kịch, thuyền trưởng bị té xuống biển chết, nhưng Hoàng nói:

- Chết như vậy vô nghĩa lắm!

Hoàng muốn Thuyền trưởng chết vì cứu một thuyền nhân trên tàu. Trong vai trò đạo diễn cho vở kịch, tôi thấy yêu cầu của Hoàng hợp lý nên đã để cho "Thuyền trưởng" được chết có ý nghĩa. Hoàng chọn nhảy xuống biển để vớt một thuyền nhân vị thành niên, hy sinh mạng mình cho tha nhân. Hoàng là người luôn cho đi, từ việc nhỏ đến việc lớn. Lần đó, tôi mới sanh mổ nên

không đến dự dạ tiệc gây quỹ của Hội SAP-VN được. Hoàng và cô em nuôi của tôi đi cùng với vài người bạn khác từ San Diego lên Quận Cam để dự Gala Cho Em Niềm Hy Vọng. Sau tiệc, các em ghé nhà thăm tôi. Tôi đem bắp luộc ra. Thấy Hoàng ăn ngon, tôi chọc:

- Hồi nãy em nhường cho các cô ăn hay sao mà còn đói vậy?

Hoàng cười tỉnh bơ:

- Trời lạnh, bắp nóng, ăn ngon chị!

Bữa đó Hoàng trúng số xổ, được cái ishuffle. Tôi khen đẹp. Hoàng nói:

- Em có rồi! Chị lấy đi!

- Nhưng chị có biết cài nhạc vô đâu!

Vậy là Hoàng đem về, cài nhạc vô. Khi nghe, tôi mới biết, Hoàng hay nghe nhạc tiền chiến, dòng nhạc buồn da diết của thời cha mẹ, và những bài mang tình tự quê hương như "Tôi yêu tiếng nước tôi." Thảo nào, khi thằng con nuôi còn nhỏ, có lần Hoàng lên chơi với nó, rồi hai cha con ôm nhau trên võng ngủ. Hoàng hát bài "Những đồi hoa sim," chưa hết bài thì thằng nhỏ (và Hoàng) ngáy râm râm. Tôi tức óc ách. Tôi ru dân ca mà con tôi không ngủ, nhưng Ba Nuôi nó hát bài nhạc tiền chiến là nó ngủ liền. Còn ngáy thiệt lớn cho tôi nghe. Nó thiên vị Ba Nuôi nó rồi! Hôm đến từ giã để đi học tiếp bậc sĩ quan ở Virginia, Hoàng mặc quân phục, đội nón quân nhân. Thằng bé con nói với Hoàng:

- Ba Nuôi nhớ về thăm con nghe!

Hoàng cười mà không nói năng gì. Thằng nhỏ hôn Hoàng một cái. Tôi thấy Hoàng chớp chớp mắt. Hai cha con ôm nhau thật lâu. Tôi đi chỗ khác để tránh thấy lính thủy làm mưa. Trước khi về, Hoàng mở mấy cái lon trên áo tặng cho thằng bé. Tôi đem cài lên hình Đức Mẹ được thêu tay để xin Đức Mẹ phù hộ cho Hoàng được bình an. Mỗi lần nói chuyện trên điện thoại, thằng bé con hay hỏi khi nào thì tía nuôi của nó về chơi. Có lần tôi quên là Hawaii đi sau Quận Cam mấy tiếng, nên sáng đó trước khi đưa con đi học, tôi gọi Hoàng để thằng bé mừng sinh nhật Ba Nuôi. Tôi mở speaker, hai cha con nói qua nói lại ít câu, tôi nghe giọng Hoàng còn rề, nên giật mình:

- Em đang ngủ hả?

- Dạ. Bên này mới 5 giờ sáng hà chị.

Tôi vội vàng 'bái-bai' rồi cho Hoàng đi ngủ tiếp. Lúc Hoàng qua Nhật, tôi gọi thăm. Bữa sau Hoàng gọi lại, nói, 'Hôm qua chị gọi em lúc 2 giờ sáng.' Ai mà nhớ! Ở Quận Cam thì biết giờ Quận Cam. Ai ở xa, khác giờ, bị gọi sớm ráng chịu! Tôi còn nhớ ngày 25 tháng Năm, 2015, Hoàng viết trên Facebook và dẫn lời nhạc Việt:

As we go to the beach, the park, the bar, a BBQ, enjoying with friends and family today...remember to set aside a moment of silence and reflection for all those who went before and paid the ultimate sacrifice...Then continue on and have one on their behalf, for they have done their job so you and I can do whatever we wish on this day.

*Em hỏi anh bao giờ trở lại
Xin trả lời mai một anh về
Anh trở về trên chiếc băng ca
Trên trục thẳng sơn màu tang trắng.*

Ngày Hiền Mẫu và ngày Chiến Sĩ Trận Vong chỉ cách nhau có hai tuần trong tháng Năm. Cả hai ngày này đều có ý nghĩa thiêng liêng đặc biệt đối những người khoác áo quân nhân và gia đình họ, và những ai nuôi lòng biết ơn đối với người lính. Như người mẹ quân nhân ở bưu điện chiều thu này. Trong cuộc sống, con người có rất nhiều cơ hội để giúp đỡ nhau, nhất là những khi hoạn nạn như Katrina, như Harvey, như Irma, bằng việc đóng góp tài chánh, hay đến tận nơi để cứu trợ. Nhưng trong cái lặng lẽ bình thản của mỗi ngày, chúng ta vẫn có thể làm cho đời sống xung quanh tốt đẹp hơn bằng những sự quan tâm giúp đỡ rất nhỏ. Và khi đó, chúng ta được bước vào những tình thương rất lớn, lớn hơn những gì chúng ta đã làm. Như tôi được bước vào cõi yêu thương của người Mẹ Việt có con đi lính trong quân đội Hoa Kỳ. Bước vào tâm thức mẫu-tử muôn kiếp của nhân loại. Cho tôi được thấy cuộc đời đẹp hơn, ý nghĩa hơn, và cảm động hơn.

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Tân Quản Nhiệm Giáo Xứ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam/Hòa Lan

Ngày 2-3-2018 Ban Chấp Hành Cộng Đồng Việt Nam TNCS/Hòa Lan đã gửi điện thư đến chúc mừng Linh mục Phaolô Phạm Đình Hiện được bề trên bổ nhiệm làm quản nhiệm Giáo xứ Nữ Vương các Thánh tử Đạo Việt Nam tại Hòa Lan, xin kính chúc ngài nhiều sức khỏe và thực thi tốt sứ vụ của mình, thay cho Lm Giuse Trần Đức Hưng vì lý do sức khỏe đã xin nghỉ dưỡng bệnh.

Và trong dịp Đại Lễ mừng Chúa Phục Sinh 02-4-2018 tại Thánh đường Vinkeveen Đức Giám Mục Mgr H.W. Woorts phụ tá đại diện Đức Hồng Y W. Eijk Tổng Giám Mục Giáo Phận Utrecht đã làm chủ tế thánh lễ và công bố Bài Sai Bổ Nhiệm sứ vụ cho Lm Phaolô Phạm Đình Hiện qua nghi thức khấn hứa đức vâng lời, trung thành và hướng dẫn mục vụ cho cộng đoàn dân Chúa .

Một lần nữa trong niềm vui chung Ban Chấp Hành CĐVNTNCS/HL xin chúc mừng Ban Mục Vụ Giáo Xứ và Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hòa Lan .

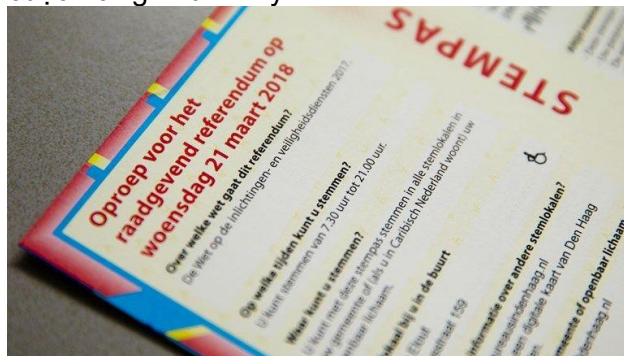
VNNS

Tin Hòa Lan

Tính Chất Phi Dân Chủ của Sự Trưng Cầu Dân Ý Tại Hòa Lan

Mọi người chắc còn nhớ rằng hai năm về trước Nội Các Rutte II đã bị bắt buộc tổ chức một cuộc trưng cầu dân ý về một hiệp ước hợp tác giữa Liên Minh Âu Châu và Oekraïne mà chính phủ Hòa Lan đã ký và Quốc Hội đã thông qua sau khi hơn 400,000 công dân Hòa Lan ký tên đòi chính quyền làm điều đó. Căn bản pháp lý cho sự đòi hỏi này là một đạo luật về trưng cầu dân ý được ban hành vào năm 2015. Theo đạo luật nói trên thì chính quyền phải tiến hành một cuộc trưng cầu dân ý, tạo cơ hội cho cử tri bày tỏ ý kiến với Ngành Lập Pháp trong trường hợp Ngành này đưa ra một quyết định mà họ không đồng ý. Điều kiện tiên quyết là phải có ít nhất 300,000 cử tri ký tên vào một "thỉnh nguyện thư" đòi một cơ hội như vậy. Trên giấy tờ thì kết quả của một cuộc trưng cầu dân ý tại Hòa Lan chỉ mang tính chất "tư vấn", tức là "raadgevend" trong tiếng Hòa Lan, chính quyền nói chung và Ngành Lập Pháp nói riêng không cần phải tuân thủ theo nó. Tuy nhiên trên thực tế thì khó có ai có thể làm ngược nó được vì tính chất "dân chủ" mà một cuộc trưng cầu dân ý có vẻ như đã mang trong mình nó. Bởi vậy cho nên Thủ Tướng Mark Rutte đã phải yêu cầu Liên Minh Âu Châu điều chỉnh hiệp ước hợp tác với Oekraïne ở một vài điểm sau khi đa số cử tri Hòa Lan bỏ phiếu bác bỏ hiệp ước đó trong cuộc trưng cầu dân ý nói trên.

Trong thỏa hiệp cầm quyền hay "regerakkoord" mà bốn đảng VVD, CDA, D66 và ChristenUnie đã ký kết với nhau vào cuối năm 2017 để thiết lập nội các thứ ba do Rutte cầm đầu, họ đã thỏa thuận với nhau rằng đạo luật về trưng cầu dân ý được ban hành trong năm 2015 sẽ bị bãi bỏ, cử tri sẽ không còn có quyền đòi chính quyền phải tổ chức một cuộc trưng cầu dân ý trong trường

hợp một số lớn cử tri bất đồng chính kiến với Ngành Lập Pháp.

Dự định của bốn đảng trong liên minh thân chính tất nhiên đã bị chỉ trích vì bị cho là thiếu dân chủ. Thế nhưng, như đã từng trình bày trong mục này, chính sự trưng cầu dân ý tại Hòa Lan dưới hình thức hiện tại, trên bản thân nó, đã thiếu dân chủ rồi. Theo luật hiện hành thì một cuộc trưng cầu dân ý được tổ chức sau khi một quyết định được Ngành Lập Pháp do dân bầu trong một cuộc tổng tuyển cử ban hành. Tại Hòa Lan, cơ quan lập pháp quan trọng nhất là Hạ Viện. Vì nó là cơ quan sẽ góp phần thông qua luật lệ có liên quan đến nhiều lãnh vực trong xã hội, nên số cử tri tham gia các cuộc tổng tuyển cử bầu Hạ Viện thường lên rất cao. Năm 2012, trên 74 % tổng số cử tri đã đi bầu. Năm 2017, hơn 81 % trên tổng số cử tri đã bỏ phiếu. Trái lại, số cử tri tham gia một cuộc trưng cầu dân ý thì thấp hơn rất nhiều. Chỉ có 32 % trong tổng số cử tri đã thực sự đi bỏ phiếu để chống lại hay ủng hộ hiệp ước hợp tác giữa Liên Âu Châu và Oekraïne mà Ngành Hành Pháp đã ký kết và Ngành Lập Pháp đã thông qua. Đây là một điều dễ hiểu. Một cuộc trưng cầu dân ý chỉ được đưa ra để trả lời vắn vẹn một câu hỏi một, trong khi một cuộc tổng tuyển cử được tiến hành để cho người dân có thể tham gia vào việc quyết định nhiều vấn đề quan trọng cho tương lai.

Hơn nữa, vì được tổ chức sau khi Ngành Lập Pháp đã ban hành một quyết định, nên một cuộc trưng cầu dân ý thường lôi cuối cử tri thuộc “bên thua cuộc”, muốn nắm lấy cơ hội mới để hủy bỏ một quyết định mà họ không thể cưỡng lại được tại hai cơ quan dân cử là Hạ Viện và Thượng Viện. Khối cử tri thuộc “bên thắng cuộc”, ngược lại, thường không có một động lực tương tự thúc đẩy họ đi bỏ phiếu. Trong cuộc trưng cầu dân ý về hiệp ước với Oekraïne, có hơn 4 triệu cử tri thật sự đi bỏ phiếu. Trong số người đó, có trên 2.5 triệu người hay 61 % chống lại hiệp ước này. Hòa Lan vào lúc đó có tổng cộng trên 12.8 triệu cử tri. Như vậy với một thiểu số khoảng 2.5 triệu tức là gần 20% trên tổng số 12.8 triệu cử tri, “bên thua cuộc” đã có thể gây trở ngại đáng kể cho một quyết định mà đa số trong Ngành Lập Pháp dân cử đã ban hành.

Có lẽ cuộc trưng cầu dân ý cuối cùng được tổ chức trước khi hình thức sinh hoạt “dân chủ” này bị bãi bỏ là cuộc trưng cầu dân ý về “Đạo luật về các cơ quan tình báo và an ninh 2017” (“Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017”) được tổ chức vào tháng Ba vừa qua. Một lần nữa “bên thua cuộc” lại chiến thắng. Trên 49 %

số cử tri đi bỏ phiếu chống lại đạo luật nói trên, hơn 46 % ủng hộ nó, trong khi khoảng 4 % số phiếu là thuộc hạng không có ý kiến. Số cử tri thật sự đi bỏ phiếu lần này là trên 6.7 triệu, trong khi tổng số cử tri là hơn 13 triệu. Như vậy đã có khoảng trên 51 % trong tổng số cử tri tham gia cuộc trưng cầu dân ý nói trên, một mức độ tham gia cao hơn mức độ tham gia vào cuộc trưng cầu dân ý về hiệp ước với Oekraïne rất nhiều.

Đây không phải là một điều khó hiểu. Năm nay cuộc trưng cầu dân ý được tổ chức cùng một lúc với cuộc bầu cử định kỳ của các Hội Đồng Thị Xã trên toàn quốc. Chính sự trùng hợp này đã khiến cho số cử tri tham gia vào cuộc trưng cầu dân ý gia tăng rất mạnh. Chúng ta có quyền suy đoán như vậy, vì năm nay có một số thị xã, do những yếu tố địa phương, đã không tổ chức bầu cử Hội Đồng Thị Xã. Tại các thị xã này, số cử tri thật sự đi bỏ phiếu cho cuộc trưng cầu dân ý chỉ lên đến 30 % của tổng số cử tri có quyền đi bỏ phiếu. Trang nhà của nhật báo de Volkskrant đã tường trình như sau: “Deopkomst bij het referendum was in de 45 gemeenten Zonder gemeenteraadsverkiezingen aanzienlijk lager: net 30 procent, versus 51,5 procent landelijk, wat vrij hoog is voor een referendum.” Với một mức độ tham gia thấp như vậy thì một chiến thắng trong một cuộc trưng cầu dân ý dưới hình thức hiện tại chỉ là một chiến thắng phi dân chủ.

03/04/2018

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Tin Thế giới

(QHT tổng hợp)

RFI: Bắc Triều Tiên : « Bất ngờ », nước cờ ư thích của Kim Jong Un

Ngay từ đầu tháng Ba, quốc tế đã sững sốt trước thông báo của đặc sứ Hàn Quốc, cố vấn an ninh quốc gia Chung Eun Yong, cho biết tổng thống Mỹ Donald Trump chấp nhận lời mời gặp của lãnh đạo Bắc Triều Tiên Kim Jong Un, dự kiến vào tháng Năm 2018. Ngay sau đó, các nhà ngoại giao Bắc Triều Tiên hoạt động như con thoi, đến tham vấn các nước trong vòng đàm phán 6 bên, rồi sang Thụy Điển, tới Phần Lan. Ngày 27/03 lãnh đạo Bắc Triều Tiên Kim Jong Un đã đi xe lửa đến Bắc Kinh, gặp chủ tịch Tập Cận Bình, trong khuôn khổ cuộc gặp thượng đỉnh « không chính thức ».

Trả lời câu hỏi phóng viên Heike Schmidt đài RFI tại Bắc Kinh, ông Triệu Thông (Zhao Tong), chuyên gia về Chương trình Chính sách Hạt nhân, trực thuộc trường Đại học Thanh Hoa, nhận định, Kim Jong Un đến Bắc Kinh có thể là nhằm tìm kiếm sự hậu thuẫn của Trung Quốc trước các cuộc gặp thượng đỉnh Bắc Triều Tiên – Hàn Quốc (27/04) và Kim Jong-Un và Donald Trump vào tháng Năm để bàn về vấn đề « phi hạt nhân hóa » bán đảo Triều Tiên.

« Tôi nghĩ là giờ đây, Bắc Triều Tiên là một cường quốc hạt nhân và bước vào một thời kỳ mới. Đó là cải thiện quan hệ với các nước lớn trong vùng. Trong thời gian qua, quan hệ giữa Bắc Triều Tiên và Trung Quốc đã xấu đi nghiêm trọng do vấn đề trừng phạt kinh tế. Nhưng giờ đây, Bắc Triều Tiên rất ý thức được rằng cuộc gặp thượng đỉnh với Hoa Kỳ sẽ là một nhiệm vụ rất khó khăn đối với Kim Jong Un. Cuộc gặp có

thể thất bại. Trong trường hợp này, Hoa Kỳ có thể tuyên bố rằng đàm phán đã thất bại và áp dụng các biện pháp trừng phạt khác, thậm chí cả giải pháp quân sự. Cần phải biết là hiện nay, Nhà Trắng có cả một Ban Chiến Tranh, trong đó những nhân vật như John Bolton, người mong muốn thượng đỉnh thất bại, để rồi sau đó có thể tấn công Bắc Triều Tiên.

Do vậy, có một mối nguy hiểm thực sự. Quan hệ tốt với Bắc Kinh sẽ cho phép Bình Nhưỡng cảm thấy được bảo vệ. Bởi vì việc có quan hệ tốt với Trung Quốc sẽ ngăn cản Hoa Kỳ tiến hành tấn công quân sự nhắm vào Bắc Triều Tiên ».

BBC: TQ áp thuế hàng Mỹ trị giá 3 tỷ USD để trả đũa

Trung Quốc áp mức thuế lên tới 25% trên 128 mặt hàng nhập khẩu của Mỹ, bao gồm thịt lợn và rượu vang.

Hành động này nhằm trả đũa việc Tổng thống Mỹ Donald Trump tăng thuế nhập khẩu thép và nhôm nước ngoài đầu tháng Ba vừa qua.

Mức thuế mới ảnh hưởng tới khoảng 3 tỷ đôla hàng hóa nhập khẩu từ Mỹ vào Trung Quốc hôm thứ Hai 2/4.

Nhôm và thịt lợn đông lạnh sẽ phải chịu mức thuế bổ sung 25% lên thêm mức thuế hiện hành. Một số thực phẩm khác của Mỹ bao gồm ngũ cốc, trái cây tươi và khô, nhân sâm và rượu vang sẽ bị áp mức thuế mới tăng 15%. Thép cán có thể cũng bị đánh thuế tăng 15%. Trung Quốc cho biết mức thuế mới là một biện pháp trả đũa đối với quyết định của ông Trump tăng thuế nhập khẩu thép và nhôm. Nhưng có thể thuế còn bị đánh cao hơn nữa.

Ngày 22/3, Hoa Kỳ cho biết họ đang có kế hoạch áp mức thuế mới lên tới 60 tỷ đôla đối với hàng nhập khẩu của Trung Quốc và hạn chế đầu tư vào Mỹ, nhằm trả đũa Trung Quốc nhiều năm ăn

cấp bản quyền sở hữu trí tuệ. Nhà Trắng cho biết họ hành động để chống lại sự cạnh tranh không lành mạnh từ nền kinh tế nhà nước của Trung Quốc. Về lý thuyết, Bắc Kinh có thể đánh thuế các công ty công nghệ của Mỹ như Apple. Động thái này có thể buộc các công ty khổng lồ Mỹ phải nâng giá để bù đắp.

RFA: Thái Lan nhắc lại sẽ phạt nặng lao động bất hợp pháp

Thái Lan cảnh báo những người nước ngoài cư trú và lao động bất hợp pháp tại nước này hãy trở về nước, nếu không sẽ phải đối mặt với những biện pháp pháp lý nghiêm khắc của Thái. Đó là thông tin mới nhất được truyền thông Xứ Chùa Vàng loan tin trong ngày 2 tháng 4 dẫn phát biểu của người phát ngôn Chính phủ Thái Sansern Kaewkamenerd theo chỉ thị của Thủ tướng Prayut Chan-o-cha. Theo Luật Lao Động mới của Thái quy định, người lao động bất hợp pháp có thể bị phạt tới 3.000 USD và chịu năm năm tù giam, còn những người chủ thuê lao động bất hợp pháp có thể bị phạt tới 24.000 USD.

Trước đó, chính phủ Thái thông báo đã tiến hành hợp pháp hóa các lao động nước ngoài không có giấy phép trong ngày 31 tháng 3. Bộ Trưởng Lao Động thái Adul Sangsingkeo cho biết, trong ngày 31 tháng 3 có gần 1,3 triệu người lao động bất hợp pháp tới nộp hồ sơ đăng ký. Trong đó, đã có 962 ngàn người được cấp phép làm việc và được cho phép lưu trú tại Thái Lan đến hết ngày 31/3/2020.

Thống kê cho thấy Xứ Chùa Vàng hiện có hơn 3,8 triệu lao động nước ngoài, trong đó lượng người trong diện hợp tác chính thức là 615 ngàn người, còn lại đa phần là lao động tự do không có tay nghề; trong số này có người Việt Nam sang Thái Lan làm ăn.

VOA: TQ gây áp lực VN dừng hai dự án khai thác khí đốt, sắp tới dự án thứ ba

Các nhà phân tích cho rằng Việt Nam đang phải đối mặt với sự trì trệ trong phát triển kinh tế trong lúc Trung Quốc tăng áp lực buộc Việt Nam phải dừng khai thác dầu mỏ và khí đốt tự nhiên ở vùng biển có tranh chấp. Theo truyền thông quốc tế và các chuyên gia chính trị, vào tháng trước Tập đoàn Repsol của Tây Ban Nha rút khỏi dự án thăm dò dầu khí cho Việt Nam tại Bãi Tư Chính (tên quốc tế là Vanguard Bank) ở Biển Đông, dường như là do có áp lực từ Trung Quốc. Hiện tại, Việt Nam đang xem xét rút một dự án thăm dò khí đốt trị giá 4,6 tỷ đôla Mỹ với tập đoàn ExxonMobil ở ngoài khơi bờ biển miền trung, Công ty cổ phần CNG Việt Nam cho biết. Trung Quốc cũng tuyên bố chủ quyền đối với khu vực có dự án này.

CNG cho biết dự án của ExxonMobil được gọi là Cá voi Xanh hứa hẹn sẽ góp phần hàng ngàn tỷ đồng mỗi năm cho ngân sách. Theo ước tính, trữ lượng của mỏ Cá voi Xanh khoảng 150 tỷ mét khối. Ông Burke cho biết: "Nếu dự án Exxon suông sẻ, sẽ cần từ 5 đến 10 năm để xây dựng cơ sở hạ tầng, nhưng ở vài nơi khác ở Việt Nam cũng có rất nhiều mỏ để khai thác, ở ngoài khơi lẫn bên bờ."

Tính đến nay Trung Quốc và Việt Nam đã tổ chức nhiều cuộc hội đàm về thăm dò năng lượng chung. Nhưng, theo ông Oh Ei Sun, nhà nghiên cứu quốc tế thuộc trường Đại học Nanyang của Singapore, thì chính quan điểm "đôi đầu" của cả hai bên trong 5 năm qua về tuyên bố chủ quyền đã làm chậm tiến bộ trong việc thăm dò chung.

DKN: Cảnh sát Đà Loan bị truy tố về tội bán chết lao động nhập cư Việt Nam

CNA cho biết, viên cảnh sát có liên quan đến cái chết của một lao động nhập cư Việt Nam không có giấy tờ vào tháng 8, đã bị tòa án địa phương

ở miền bắc Đài Loan buộc tội giết người không có chủ đích.

Cái chết của Nguyễn Quốc Phi, một người lao động nhập cư Việt Nam đã bị hai cảnh sát ở Jhubei bắn chết ở Đài Loan, làm người dân Việt Nam phẫn nộ và yêu cầu điều tra kỹ lưỡng vụ án. Các công tố viên địa phương đã truy tố nhân viên cảnh sát, tên là Chen Chung-wen, người đã bắn chín phát súng vào người lao động nhập cư không có giấy tờ tùy thân.

Vào ngày 23/1, tòa án ở quận Jhubei đưa ra kết luận việc ông Chen sử dụng vũ khí của mình để ngăn Nguyễn Quốc Phi lấy cắp chiếc xe tuần tra và để đảm bảo an toàn của chính mình, là phù hợp với các quy tắc sử dụng vũ khí của cảnh sát. Tuy nhiên, nhân viên cảnh sát đã sử dụng vũ khí không phù hợp với nhiệm vụ. Để đáp lại bản cáo trạng của tòa án, cơ quan cảnh sát nơi ông Chen công tác ở Jhubei nói với CNA rằng, họ tôn trọng điều tra của công tố viên và phán quyết của tòa án trong trường hợp này. Họ sẽ tiếp tục hỗ trợ ông Chen và thảo luận với gia đình của Nguyễn Quốc Phi để mong nhận được sự thông cảm và tìm ra giải pháp để chấm dứt vụ án sớm, theo báo cáo.

Dấu tình

(Thu Nguyệt)

Mái tóc đã từng in dấu tay anh
Em không dám cắt đi
sợ mất dấu tình in trên ấy
Tóc dài mấy, dấu tay còn nguyên đấy
Nặng nặng như đời, nhẹ nhẹ như mơ...

Tóc vô tư cứ dài thờ ơ
Nuôi lớn dấu tình, nhắc hoài lời dịu ngọt
Rời tóc xưa bạc dần rơi xuống
Dấu tay gầy, nhẹ theo tháng năm.

Một chiều sương khói xa xăm
Ngồi chải tóc lơ mơ em hát
Vẫn còn đây trên từng sợi bạc
Mơ hồ, thấp thoáng dấu tay xanh...

ƯỚC HẸN ĐỜI TRAI

Lê Lăng Du

Núi dựng trời chiều hun hun khói
Rừng thiêng khô khóc bước quân hành
Súng vác qua vai chân mòn mỏi
Biển thù muôn dặm dưới trời xanh

Thương đời chiến sĩ tan trận mạc
Áo lính vai sờn cuộc trường chinh
Vạch ngàn xẻ núi quần bươm nát
Vai kề vai dựa bạn chiến binh

Muôn dặm quan san muôn dặm bước
Nước non chiều hạ nhuộm màu tang
Sông miền biên ải, sông chảy ngược
Quay lưng đôi mắt mẹ bàng hoàng

Phố cũ ngàn xa mơ phố cũ
Rừng rưng mắt lệ của em tôi
Lần gặp nhau cuối lòng ấp ủ
Khi buông tay lại mất nhau rồi

Chinh chiến đâu cho đời ước hẹn
Áo bào, vó ngựa, tiến quân ca
Thôi thúc đời trai theo cuộc chiến
Ra đi vì đại nghĩa sơn hà

Thôi hẹn nếu một ngày trở lại
Mai vàng nắng lụa dưới trời xuân
Xin trả yêu thương thời con gái
Cho em mắt biếc ấy ngại ngần

Tin Việt Nam

BBC: Bà Lê Thu Hà, cộng sự của LS Đài 'sẽ tự bào chữa'

Phiên tòa xử luật sư Nguyễn Văn Đài cùng các thành viên Hội Anh Em Dân Chủ (kỹ sư Phạm Văn Trội, mục sư Nguyễn Trung Tôn, nhà báo tự do Trương Minh Đức, blogger Nguyễn Bắc Truyền và bà Lê Thu Hà) theo dự kiến sẽ diễn ra tại Tòa án Nhân dân Thành phố Hà Nội hôm 5/4.

Mẹ của bà Lê Thu Hà nói với BBC rằng con gái bà "sẽ tự bào chữa". Bà Lê Thu Hà 37 tuổi, là giáo viên dạy tiếng Anh ở tỉnh Quảng Trị trước khi làm cộng sự của ông Đài. Tháng 12/2015, bà bị bắt cùng với luật sư Nguyễn Văn Đài sau khi ông đi nói chuyện về hiến pháp và các quyền con người căn bản trước một cử tọa chừng 70 người tại nhà của một cựu tù nhân chính trị ở xã Nam Lộc, huyện Nam Đàn, tỉnh Nghệ An. Bà Hà cùng ông Đài và ba người khác trong phiên tòa hôm 5/4 đối mặt với cáo buộc "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền", theo Điều 79 Bộ Luật Hình sự Việt Nam.

Hôm 2/4, trả lời BBC từ Quảng Trị, bà Hoàng Thị Bình Minh, mẹ của bà Lê Thu Hà, nói: "Gia đình tôi sẽ cố gắng đến dự phiên tòa nhưng không biết có được cho vào hay không, vì đến nay cả nhà không nhận được giấy mời dự tòa. Hà từ chối luật sư mà gia đình định mời và nói rằng sẽ tự bào chữa, và rằng mình không có tội gì cả."

RFA: Công nhân và đình công khi Việt Nam vào CPTPP

Vào tháng 3 vừa qua, Việt Nam ký tham gia Hiệp định Đối tác Toàn diện và Tiến bộ Xuyên Thái Bình Dương (CPTPP). Trong cùng thời điểm, hàng ngàn công nhân Việt Nam biểu tình khắp

từ Bắc đến Nam để đòi hỏi quyền lợi chính đáng của họ. Vai trò của các tổ chức Công đoàn và mối tương quan giữa các tổ chức đó với công nhân ở Việt Nam như thế nào trong thời gian qua, cũng như trong thời gian tới khi Việt Nam tham gia CPTPP?

Những ngày hạ tuần tháng 3, truyền thông trong nước đưa tin hàng ngàn công nhân biểu tình tại các công ty ở Thái Bình, Nam Định và Đồng Nai; bao gồm Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Kỹ thuật Điện tử Fu Hong Việt Nam, Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Yamani Dynasty và Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Pouchen Vina. Công nhân làm việc cho các doanh nghiệp này cho báo giới biết họ biểu tình để phản đối chính sách của công ty, như công nhân không đủ sức làm việc vì bị ép tăng sản lượng, không được nghỉ phép khi bị đau ốm, hay chính sách lương được cải cách không phù hợp...

Đài RFA ghi nhận cuộc đình công của gần 4000 công nhân tại Công ty Yamani Dynasty đạt được kết quả, với 14 yêu cầu của công nhân được chủ doanh nghiệp đáp ứng 9 điều. Còn hàng ngàn công nhân làm việc tại Công ty Pouchen Vina đưa ra hai yêu cầu trong cuộc đình công cũng đạt được nguyện vọng, qua thông báo của công ty này hứa hẹn sẽ thực hiện. Trả lời câu hỏi của chúng tôi liên quan đến các cuộc biểu tình của công nhân rằng Liên đoàn Lao động Việt Nam có hỗ trợ nào cho họ trong việc thương thuyết những bất đồng với chủ doanh nghiệp hay không, một công nhân làm việc tại Công ty Pouchen Vina cho biết:

"Thật sự mà nói thì Liên đoàn Lao động không giúp được gì hết. Bởi vì, Liên đoàn Lao động trong ngày thứ nhất giải quyết không ổn thỏa, thành ra sang ngày thứ hai thì công nhân mới cùng nhau ra đường biểu tình, để gây áp lực bắt buộc công ty công nhận quyền lợi của mọi người. Liên đoàn Lao động nếu họ quan tâm đến quyền lợi của công nhân thì ngay từ lúc đầu nếu công

ty muốn làm điều gì đó đã thông qua Liên đoàn Lao động rồi, chứ đâu có đợi công nhân lên tiếng phản đối như vậy.”

RFI: Việt Nam : Cô giáo phải quỳ gối khi thượng tôn pháp luật không còn

Vừa rồi tại Việt Nam đã xảy ra một sự kiện làm dư luận hết sức xôn xao.

Đó là việc một phụ huynh đã ép buộc cô giáo dạy con mình phải quỳ gối suốt 40 phút, vì hôm trước đó cô đã phạt quỳ học sinh, trong đó có con của ông ta.

Sự kiện chưa từng thấy này diễn ra tại trường tiểu học Bình Chánh thuộc xã Nhứt Chánh, huyện Bến Lức tỉnh Long An, và ngay tại văn phòng ban giám hiệu nhà trường. Cụ thể, hôm 28/02/2018, một nhóm phụ huynh bốn người đã đến trường để « hỏi tội » cô giáo, có mặt cả hiệu trưởng. Cô nhận sai và xin lỗi, nhưng họ vẫn không tha.

Hiệu trưởng bỏ đi « dự giờ », vị phụ huynh hung hăng là ông Võ Hòa Thuận đã bắt buộc cô giáo phải quỳ gối. Ông ta nhất định đòi cô phải quỳ đúng 40 phút trước mặt các ông bà này và một số giáo viên theo lời kể của nhân chứng trong hội phụ huynh.

Cô giáo phải quỳ... Một sự kiện gây choáng váng cho mọi người, trong một xã hội có truyền thống hiếu học. Mạng xã hội và báo chí nhà nước đều vào cuộc. Bên cạnh những ý kiến trách hiệu trưởng chạy trốn trách nhiệm, cô giáo không biết tự trọng, phương pháp sư phạm không tốt, đồng nghiệp không dám can thiệp... là một trận bão đã kích đối với vị phụ huynh cơn đờ này. Dư luận đều đồng tình lên án, đặc biệt ông ta lại là luật gia, có bằng đại học luật và đã hoàn thành thời kỳ tập sự ở Luật sư Đoàn Thành phố Hồ Chí Minh ; và là đảng viên.

DKN: Từ ngày 1/4/2018, vàng 99,99% trở thành một loại ngoại tệ

Theo thông tư này, từ ngày thông tư có hiệu lực (1/4/2018), vàng sẽ được coi là một loại ngoại tệ. Vàng tại tổ chức tín dụng được hạch toán

tương tự như ngoại tệ, đơn vị là “chỉ” vàng 99,99% và hạch toán nghiệp vụ mua bán vàng thông qua hai tài khoản 4711 và 4712 để hạch toán tương tự như hạch toán mua bán ngoại tệ.

Tỷ giá sử dụng để hạch toán các nghiệp vụ mua, bán ngoại tệ hoặc vàng là tỷ giá mua, bán thực tế tại thời điểm nghiệp vụ kinh tế, tài chính phát sinh. Các khoản thu nhập, chi phí bằng ngoại tệ được chuyển đổi ra đồng Việt Nam thông qua tài khoản mua bán ngoại tệ để hạch toán vào tài khoản thu nhập, chi phí bằng đồng Việt Nam.

VOA: Bộ Công an cải tổ đột phá, giải thể nhiều tổng cục

Bộ Công an Việt Nam tới đây giải thể toàn bộ 6 tổng cục và hạ cấp 2 bộ tư lệnh trong khuôn khổ một cuộc cải tổ vừa được Bộ Chính trị Đảng Cộng sản phê duyệt, theo các báo trong nước hôm 2/4.

Tường thuật của các báo cho hay Bộ Chính trị mới ban hành nghị quyết chuẩn thuận đề án của Bộ Công an về sắp xếp lại và làm tinh gọn các lực lượng của bộ. Theo đề án, bộ sẽ “giảm triệt để tầng nấc trung gian”, trong đó, bước đi được chính người trong ngành công an xem là đột phá, theo các báo, là việc “bỏ hẳn cấp tổng cục”. Đề án cải tổ đã được ngành công an xây dựng trong suốt 2 năm qua, kể từ sau đại hội đảng lần thứ 12.

Mục tiêu của việc cải tổ là nhằm nâng cao hiệu quả hoạt động của các lực lượng công an trong “công tác phòng ngừa, làm thất bại mọi âm mưu, hoạt động của các thế lực thù địch và các loại tội

phạm”, theo các báo. Nhà nước Việt Nam thường dùng khái niệm “thế lực thù địch” để chỉ một diện rộng những người hoặc tổ chức lên tiếng chỉ trích hoặc có hành động chống lại đảng cộng sản và chính quyền Việt Nam.

Cũng không có số liệu cho biết Bộ Công an hiện có tổng cộng bao nhiêu người và sẽ cắt giảm được ngần nào từ con số hiện nay. Một số ước tính không chính thức cho rằng hiện tại có khoảng 600.000 người làm việc cho ngành công an. Thông tin trên báo chí trong nước cho thấy bộ máy công an đã “phình to” trong giai đoạn từ khoảng năm 2009 đến 2014, thời ông Nguyễn Tấn Dũng là thủ tướng.

RFA: Ngư dân Việt lại kêu đau

Lệnh cấm đánh bắt cá trên biển Đông một lần nữa lại ban hành bởi nhà cầm quyền Trung Quốc. Và cái lệnh đầy tính áp đặt, xâm phạm chủ quyền, lãnh hải các nước trong khu vực này đã gây ảnh hưởng, thiệt hại không nhỏ đến ngư dân các nước khu vực. Đặc biệt, ngư dân Việt Nam chịu thiệt hại nặng nề nhất bởi Hoàng Sa là ngư trường truyền thống của Việt Nam cả mấy trăm năm nay. Hầu hết ngư dân Việt Nam chỉ có một trong hai lựa chọn, hoặc là tiếp tục đánh bắt ở Hoàng Sa, hoặc là bỏ biển

Một ngư dân không muốn nêu tên, chia sẻ: “Cái đợt trước thì thường được ăn hơn, được sung sướng hơn. Đợt này không được sung sướng, mình đau khổ, dân đau khổ quá sức nhiều.”

Theo vị này, vấn đề ngư dân Việt Nam bị uy hiếp, bị cướp bóc và đánh đập trên ngư trường Việt Nam là chuyện xảy ra như cơm bữa. Điều làm ông ngạc nhiên nhất là hầu như cảnh sát biển Việt Nam chẳng làm gì được để bảo vệ ngư dân Việt Nam. Không riêng gì tàu Trung Quốc mà các tàu cảnh sát biển của một số quốc gia khu vực như Indonesia hay Phillipines cũng sẵn sàng nuốt trọn ngư dân Việt Nam bằng cách

vào thẳng hải phận Việt Nam và kéo tàu của ngư dân Việt Nam về hải phận của quốc gia họ, sau đó lập biên bản, bắt nhốt. Trong những lúc như vậy, mặc dù ngư dân Việt Nam đã phát tín hiệu cầu cứu rất lâu nhưng chẳng có hồi đáp nào từ phía cảnh sát biển Việt Nam.

RFI: 66 tỉ đô la đầu tư vào Tiểu vùng sông Mêkông

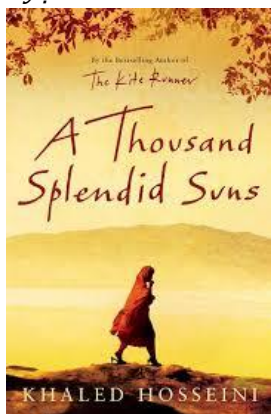
Các nhà lãnh đạo sáu quốc gia thuộc Tiểu vùng sông Mêkông hôm 31/03/2018 tại Hà Nội đã thông qua một kế hoạch đầu tư đầy tham vọng, với 227 dự án có tổng vốn 66 tỉ đô la cho năm năm tới. Ngân hàng Phát triển Á châu (ADB) đóng góp ít nhất 7 tỉ đô la, số còn lại từ các chính phủ và tư nhân.

Kế hoạch này được đưa ra nhân Hội nghị thượng đỉnh Hợp tác Tiểu vùng sông Mêkông mở rộng lần thứ sáu họp tại Việt Nam, với sự tham dự của các thủ tướng Thái Lan, Lào, Cam Bốt, Việt Nam, phó tổng thống Miến Điện và ngoại trưởng Trung Quốc. Chương trình Hợp tác Tiểu vùng sông Mêkông mở rộng (GMS) được ADB khởi xướng từ năm 1992, đến nay đã huy động được 21 tỉ đô la, đa số dành cho các dự án hạ tầng. Tiểu vùng sông Mêkông mở rộng gồm năm nước nằm dọc theo lưu vực con sông này cùng với tỉnh Vân Nam và khu tự trị Quảng Tây của Trung Quốc, có 340 triệu dân và tổng GDB 1,3 ngàn tỉ đô la, là một trong những khu vực có kinh tế phát triển nhanh nhất thế giới.

QHT (tổng hợp)

Truyện

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 34

Laila

Trong tất cả các thú vui, Laila thích nhất là nằm bên cạnh bé Aziza, gương mặt bé bóng sá đến nỗi Laila có thể theo dõi đồng tử mắt của bé co giãn. Laila rất thích vuốt ve làn da mềm mại của bé, mấy đốt ngón tay lún đồng tiền và những nếp da ú ở khuỷu tay của bé. Có đôi khi Laila đặt bé lên ngực mình và thì thầm vô mái tóc mềm của bé những điều về Tariq, người cha sẽ mãi mãi là người xa lạ với bé, là người bé sẽ không bao giờ biết mặt. Laila kể cho bé nghe về tài giỏi câu đố của Tariq, về sự nghịch ngợm phá phách và tính dễ cười của anh.

“Anh có hàng mi đẹp nhất, dày như mi của con. Cái cằm khỏe, mũi thanh và vàng trán tròn. Ồ, cha con đẹp trai lắm. Cha con tuyệt hảo. Tuyệt hảo, như con vậy.”

Tuy nhiên Laila thận trọng không bao giờ nhắc đến Tariq bằng tên.

Đôi khi Laila bắt gặp Rasheed nhìn bé Aziza một cách thật lạ. Đêm nọ, trong khi ngồi dưới đất trong phòng ngủ cạo cục chai ở bàn chân, y hết sức vô tư nói, “À hồi đó giữa hai người như thế nào nhỉ?”

Lúc đó Laila ném cho y một cái nhìn làm như không hiểu.

“Chuyện tình Laili và thằng điên. Em với thằng què. Hai người có gì với nhau?”

“Anh ấy là bạn của tôi,” Laila nói, cố giữ cho giọng không thay đổi, và làm như đang bận rộn pha sữa. “Ông biết mà.”

“Tôi không biết tôi biết gì.” Rasheed đặt mớ da chai y cạo ra lên bệ cửa sổ rồi ngã người xuống giường. Lò xo giường phản đối bằng tiếng kót kót lớn. Y dặng chân ra, chụp tay vô háng. “Và là...bạn, hai đứa có bao giờ làm điều gì bậy bạ không?”

“Bậy bạ?”

Rasheed cười nhẹ nhưng Laila cảm được cái nhìn đăm đăm và lạnh lùng của y.

“Ừ, có bao giờ tên đó hôn em không? Hay là đặt tay chỗ nào không được phép không?”

Laila cau mặt với vẻ bất bình, trong bụng đánh trống. “Tôi coi anh ấy như một người anh.”

“Vậy là bạn hay là anh?”

“Cả hai. Anh ấy –”

“Là gì?”

“Cả hai.”

“Mà anh trai, em gái thì thường hay tò mò lắm đó. Có. Có khi anh trai cho em coi cái “đó” của mình, và em gái sẽ -”

“Ông làm tôi tò mò,” Laila bảo.

“Vậy là không có gì.”

“Tôi không muốn nói tới chuyện đó nữa.”

Rasheed nghiêng đầu, mím môi, gật gù. “Người ta đồn đó, em biết không. Tôi còn nhớ. Họ nói đủ thứ về em với nó. Còn em thì nói không có gì.”

Laila phải buộc mình nhìn trừng trừng Rasheed với vẻ bất bình. Y nhìn lại Laila một lúc lâu kinh khủng mà không hề chớp mắt, khiến những đốt ngón tay của Laila quanh chai sữa tái đi, và Laila phải vận hết sức bình sinh mới không chao đảo.

Laila rùng mình khi nghĩ đến Rasheed sẽ làm gì nếu y khám phá ra nó đã ăn cắp của y. Mỗi tuần, kể từ khi sanh Aziza, Laila đã cạy ví của Rasheed khi y ngủ hay khi y đi ra nhà cầu ngoài, và lấy một tờ giấy bạc. Có nhiều tuần, nếu trong ví không có nhiều tiền, nó chỉ lấy một tờ năm đồng, hoặc không lấy gì cả, vì sợ y biết. Khi ví nhiều tiền, nó lấy một tờ mười đồng hay một tờ hai chục, có một lần dám lấy luôn hai tờ hai mươi. Nó giấu tiền trong cái túi nó may phía trong lớp vải lót của áo choàng ca-rô mùa đông của nó. Laila tự hỏi không biết Rasheed sẽ làm gì nếu y biết được nó đang tính toán đi trốn vào mùa xuân năm tới. Trẻ nhất là mùa hè năm tới. Laila hy vọng mình sẽ đầu được một ngàn đồng hay hơn nữa, phân nửa sẽ dùng trả tiền xe đò từ Kabul đi Peshawar. Gần tới lúc đó nó sẽ cầm chiếc nhẫn cưới của nó cũng như những món nữ trang khác mà Rasheed đã tặng cho nó năm trước, lúc nó còn là bà hoàng trong cung điện của y.

“Dù sao,” cuối cùng y nói, ngón tay nhíp trên bụng, “cũng không trách tôi được. Tôi là chồng. Đây là những chuyện người chồng phải thắc mắc. Nhưng mà may cho nó đã chết như thế. Chứ nếu nó còn ở đây bây giờ, nếu tôi tóm được nó...” Y nghiêng răng hít hà và lắc đầu.

“Không được quyền nói xấu người chết, ông quên rồi à?”

“Có những người chết vẫn chưa hết tội,” Rasheed nói.

Hai hôm sau, buổi sáng Laila thức dậy thấy một chồng quần áo em bé xếp gọn gàng để trước phòng nó. Có một cái áo đầm phồng với những con cá nhỏ màu hồng khâu chung quanh thân áo, một cái áo đầm màu xanh lơ bằng len với vớ và găng tay cùng màu, bộ đồ ngủ màu vàng có chấm tròn màu cà-rốt, và cái quần bằng vải màu lục ống dùm.

Tối hôm đó trong bữa ăn, Rasheed chép miệng và nói, mà không hề để ý đến Aziza hay bộ đồ ngủ Laila đã mặc cho bé, “Có tin đồn Dostum sẽ đổi phe và theo Hekmatyar. Massoud sẽ mệt với hai phe này, chưa kể đám Hazaras.” Y bốc một nhúm cà pháo Mariam đã muối mùa hè đó. “Hy vọng đó chỉ là tin đồn thôi. Bởi vì nếu chuyện đó xảy ra thì cuộc chiến này,” y vẫy vẫy bàn tay đầy mỡ, “sẽ giống như đi picnic ngày thứ sáu ở vườn Paghman.”

Đêm đó, y cõng lên người Laila và xuất tinh vội vàng không một lời, mặc nguyên quần áo, chỉ kéo xuống tới mắt cá chứ không cởi ra. Lúc cơn đã qua, y lăn xuống và chỉ vài phút sau đã ngủ khò.

Laila ra khỏi phòng và thấy Mariam đang ngồi xồm trong bếp làm hai con cá. Bên cạnh là nồi gạo đang ngấm. Trong bếp có mùi thì là và mùi khói, mùi hành phi và mùi cá.

Laila đến ngồi nơi góc và kéo váy ôm quanh đầu gối.

“Cám ơn chị”, Laila nói.

Mariam chẳng để ý đến Laila. Làm xong con cá thứ nhất, nàng cầm con thứ hai lên. Dùng con dao răng cưa, nàng cắt vây, rồi lật cá đưa bụng về phía mình, và thành thạo cắt một đường từ đuôi tới mang cá. Laila nhìn Mariam đưa ngón tay cái vô miệng cá, ngay chỗ hàm dưới, thọc xuống rồi bằng một động tác gọn, kéo mang và ruột cá ra.

“Mấy bộ đồ đẹp lắm.”

“Tôi không có ai để cho mặc.” Mariam lẩm bẩm. Nàng đặt con cá lên tờ giấy báo lem luốc nhớt và chặt đầu cá.

“Một là cho con cô, hai là cho mỗi gãm.”

“Chị học làm cá ở đâu vậy?”

“Hồi còn bé, nhà tôi ở bên suối. Tôi thường bắt cá ăn.”

“Em chưa bao giờ câu cá.”

“Chẳng có gì thú vị. Chỉ ngồi chờ.”

Laila nhìn Mariam cắt mỗi con cá làm ba khúc.

“Chị tự may đồ đó hả?”

Mariam gạt đầu.

“Hồi nào?”

Mariam rửa mấy khúc cá trong tô nước. “Hồi có thai lần đầu. Hay có thể lần thứ hai. Mười tám, mười chín năm về trước. Lâu rồi. Như tôi nói, tôi không có ai để cho mặc.”

“Chị may giỏi lắm. Có thể nào chị dạy cho em.”

Mariam đặt mấy khúc cá đã rửa vô một cái tô sạch. Nước nhỏ giọt từ mấy ngón tay, nàng ngẩng đầu lên nhìn Laila, như thể lần đầu tiên nàng nhìn thấy Laila.

“Đêm nọ, lúc ông ta... Chưa có ai binh tôi bao giờ,” nàng nói.

Laila nhìn kỹ đôi má chầy xệ của Mariam, hai mí mắt trĩu nặng mệt mỏi, những nếp nhăn hằn sâu quanh miệng - như thể cũng lần đầu Laila nhìn kỹ người đó. Và lần đầu tiên Laila thấy đó không phải là gương mặt của một kẻ thù nghịch, mà đó là gương mặt của những khổ đau thâm lặng, những chịu đựng không chống đối, một số phận phải cam chịu. Laila tự hỏi thầm, nếu mình ở lại, đây có phải là gương mặt của mình hai mươi năm sau hay không?

“Em không thể để ông ta làm thế,” Laila nói. “Em không sống trong một gia đình người ta làm những chuyện như vậy.”

“Bây giờ, đây là gia đình của cô. Cô phải tập quen đi.”

“Không thể nào. Em sẽ không quen được chuyện đó.”

“Ông ta rồi cũng sẽ tấn công cô, cô biết không,” Mariam bảo, vừa lau khô tay với miếng giẻ. “Chẳng bao lâu nữa đâu. Với lại cô để cho ông ta một đứa con gái. Cho nên, cô thấy không, tội của cô còn khó tha thứ hơn tội của tôi.”

Laila đứng lên. “Em biết bên ngoài trời lạnh, nhưng chị nghĩ sao nếu hai đứa đầy-tội mình ra ngoài sân uống tách trà?”

Mariam có vẻ ngạc nhiên. “Tôi không đi được. Tôi còn phải cắt rửa đậu ve.”

“Sáng mai em phụ chị.”

“Và tôi phải dọn dẹp ở đây.”

“Minh cùng làm. Nếu em không làm, mình còn chút bánh ngọt. Uống với trà thì tuyệt.”

Mariam đặt miếng giẻ lên mặt bếp. Laila cảm nhận được sự lo lắng của Mariam trong cách Mariam kéo mạnh tay áo, sửa lại khăn trùm đầu, đẩy lọn tóc vô.

“Người Tàu nói thà nhịn ăn ba ngày còn hơn nhịn trà một ngày.”

Mariam nở nụ cười nhẹ. “Câu nói hay.”

“Đúng.”

“Nhưng tôi không ở lâu được.”

“Một tách thôi.”

Họ ngồi trên ghế xếp bên ngoài nhà và dùng tay bóc bánh ăn chung từ một cái chén. Họ uống tách trà thứ hai, và khi Laila hỏi nàng có muốn tách trà thứ ba không thì Mariam trả lời có. Trong tiếng súng nổ trên đồi, họ theo dõi những đám mây bay lướt qua ánh trăng và bày đom đóm cuối mùa vẽ thành từng vòng ánh sáng vàng trong bóng tối. Và khi Aziza thức dậy khóc khiến Rasheed hét gọi Laila lên dỗ nó, Laila và Mariam bỗng nhìn nhau. Một cái nhìn chằng chút e dè, một cái nhìn thông cảm. Và qua sự trao đổi thoáng chớp, không lời này với Mariam, Laila biết họ không còn là hai kẻ thù nữa. **(còn tiếp)**

NGÀY SAU MƠ ƯỚC

Lê Lăng Du

*Cuộc đời không biết ngày sau sẽ ra sao
Nhưng hôm nay được em yêu anh thực sự
là người đàn ông hạnh phúc
Có hình bóng của em trong lồng ngực*

*Là con tim vui nhịp đập rộn ràng lên
Em là người đàn bà anh không thể quên
Tình yêu của em sưởi lòng anh ấm lại
Cho anh mơ muôn ngày sau mãi mãi*

*Ở bên nhau xây giấc mộng vàng
Chúng mình nhìn những mùa sang
Mùa hạ vương vương thương nhớ
Mùa thu hồn nhiên đến bờ ngõ*

*Mùa đông sao xác bên trời
Mùa xuân ngàn hoa nở thắm tươi
Lối về quê hương rộn ràng mơ ước
Giữa đất trời anh linh non nước*

Chuyện Cũ Chuyện Mới

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Sesung thủy thủ người In Đô muốn học nghề bếp nên mỗi sáng thức sớm hoặc ngoài giờ làm việc nó vô bếp phụ tôi. Sáng nay cũng vậy nó vô bếp mở điện lò và đứng chờ. Thấy tôi xuống nó chào buổi sáng và chỉ tay ra ngoài trời lúc tuyết đương rơi trắng xóa. Nó nói:

– Mùa đông tới rồi chú.

Cùng lúc thuyền phó từ trên phòng lái xuống kêu Sesung ra boong chuẩn bị thang để đón hoa tiêu. Sesung day qua nói với tôi:

– Lát con vô phụ chú.

Nói xong nó vội vàng day lưng bước xuống phòng thay áo quần và bận thêm đồ ấm.

Tàu rời cảng St. Petersburg nước Nga tối hôm qua và sáng nay sắp ghé Kotka của Phần Lan. Thuyền phó ló đầu vô bếp hỏi:

– Ông chiên cho tôi trứng và thịt ba rọi được không?

Tôi nhìn lên đồng hồ trên vách, thấy chưa tới giờ ăn, nhưng bếp lò đương cháy và tôi cũng không làm gì. Tôi nói:

– Dĩ nhiên.

Tôi chiên trứng và thịt ba chỉ đưa ra cho thuyền phó, hắn cầm lấy nhưng chần chờ một chút rồi kêu tôi:

– Ông ra uống cà phê cho vui, còn sớm mà.

Hắn đem đĩa trứng và thịt để lên bàn rồi lấy tách rót cà phê đưa tôi và khoe:

– Hè qua tui có đi Việt Nam.

– Du lịch hả?

Hắn ngược mặt hãnh diện:

– Dĩ nhiên.

– Mà đi đâu?

– Mũi Né.

– Vui hông?

– Vui lắm, tui có ăn phở.

Tôi cười:

– Cũng lại phở. Bộ Mũi Né chỉ có phở không sao?

– Có nhiều thức ăn biển, nhưng tui thích phở, phở Việt Nam ngon tuyệt vời. Ông biết nấu phở không?

– Dĩ nhiên.

– Hôm nào ông nấu ăn.

Tôi chỉ ngón tay trở gờ gờ lên đầu, nói:

– Bộ mày khùng hả, trên tàu lấy đâu ra gia vị phở mà nấu.

Hắn cười hì hì rồi hỏi qua chuyện khác:

– Hôm qua ông đi chơi vui không?

Tôi cười:

– Vui mẹ gì, tao với Sesung lên chờ xe bus mát một tiếng, đi bộ lên bến xe điện mát nửa tiếng, tới nơi tuyết đổ ngập đầu, trời tối thui nên trông

cái gì cũng mờ mờ, khi ra tới phố thì tiệm đóng cửa hết.

– Sao ông hồng đi tắc xi.

Tôi trợn mắt nhìn viên thuyền phó, nói:

– Tắc xi nước Nga của mày hả? Gọi cả ngày chưa thấy bóng.

– Tại ông hồng biết, nếu ông ra giá trước, trả một trăm đô la thì nó tới liền.

– Thiệt vậy hả?

– Thiệt.

– Tự nhiên tuyệt đồ ào ào, ngập đầy đường, xe cộ nào chạy được. Bận về tao với Sesung phải đội tuyết đi bộ từ Abtobo xuống tàu mất cả tiếng đồng hồ. Thiệt tình thì tao muốn lang thang chơi cho vui, chứ hồng có ý đi đâu hết, nhưng Sesung muốn tao dẫn nó đi coi tượng ông Lenin.

Thuyền phó nhún vai.

– Ở đó có gì coi.

– Sesung nghe quảng cáo công trường cách mạng tháng mười có tượng ông Lenin, nó muốn tới coi cho biết.

– Tượng Lenin thiếu gì. Ông không thích sao?

– Oh! Thích khi gì, nước tao tượng đài tùm lum, tượng nào cũng lộng lẫy, mắc tiền. Tao thấy tượng nào cũng như tượng nấy, tạc bằng đồng đen, bằng xi măng, tiện bằng cây, lớp ngồi trong nhà, lớp đứng ngoài trời phơi nắng, giăng mưa và để làm toilet cho chim ỉa.

– Haha..., nhưng ông tới St. Petersburg có nhiều không?

– Tao tới đây từ hồi thành phố St. Peterburg còn là Leningrad.

– Ông thấy thế nào?

– Dĩ nhiên, bây giờ St. Petersburg rất đẹp vừa cổ kính vừa hiện đại.

– Ông có ấn tượng gì không?

Tôi chưa hiểu ý nó muốn hỏi gì nên hỏi lại:

– Về chuyện gì?

– Chuyện ông tới Leningrad.

– Ấn tượng về thời thành phố còn là Leningrad à? Thuyền phó gật đầu.

Tôi nói như thuộc lòng:

– Nói chung ấn tượng về Liên Bang Xô Viết nó luôn ở trong lòng tao. Hồng phải ấn tượng về một đất nước giàu đẹp, vĩ đại hoặc thiên đường, trên thế giới này nhiều quốc gia còn giàu đẹp hơn nước Nga của mày nhiều.

– Dĩ nhiên rồi.

Tôi dạy qua đôi giọng khô hài nói với viên thuyền phó:

– Tao có cảm tưởng có một thời gian thành phố không được sửa chữa nên trông cũ kỹ bèo nhèo giống như cô gái đẹp bị bọn cướp hãm hiếp toi bồi hoa lá...

– Haha...

Đội nó cười xong, tôi nói:

– Tao có ấn tượng sâu đậm nhất là lần đầu tiên ghé một sạp bán bia ngoài đường.

Tôi đứng dậy đi vô trong bếp lấy một keo đựng dưa chua, tôi nói tiếng Anh không tự tin lắm nên tôi hay quơ tay ra dấu hoặc lấy một cái gì đó có liên quan tới câu chuyện ra minh họa, tôi đưa keo dưa chua ra trước mặt nó, nói:

– Tao nhớ lúc đó mua khoảng hai đô la Mỹ, họ rót ra đầy sáu keo như vậy nè...

Thuyền phó ngất ngang:

– Bây giờ đâu có nữa.

– Dĩ nhiên, nhờ mấy mươi năm đổi mới nên St. Petersburg trông sáng sủa, trẻ đẹp như phụ nữ vừa từ thẩm mỹ viện bước ra. Phố xá xôn xao, có Mac' Donal và có siêu thị đầy nhóc hàng hoá. Đặt biệt cái là...

Nó thấy tôi ngập ngừng nó hỏi:

– Cái gì?

– Phần lớn đồ dùng sản xuất ở Trung Cộng nhưng dù sao đi nữa dân St. Petersburg cũng có đồ sai, hồng còn uống bia trong những cái keo như thời thành phố mang tên ông Lenin.

Hắn cười ha ha rồi nói.

– Hàng hoá Trung Cộng tràn lan khắp thế giới mà.

– Ở, tao biết. Ở Âu Châu cũng đầy nhóc đồ Trung Cộng. Con gái tao nhờ tao mua con Matreska sản xuất ở Nga, nhưng vô tiệm tao thấy con nào cũng Made in China nên tao hồng mua.

– Tại ông hồng biết chỗ, để hôm nào tui mua tặng con gái ông một con Matreska Made in Russia đẹp tuyệt vời.

– Cám ơn mày, nhưng tao thắc mắc.

– Gì nữa?

– Nước Nga của mày chế vũ khí đủ loại và bom nguyên tử, bom hạt nhân được mà sao hồng chế được ly để uống bia.

Hắn cải lại:

– Ông nói vậy chứ đồ dùng nước Nga cũng có nhiều lắm, ở Việt Nam cũng xài đồ của Nga mà.

– Hèn chi đồ của nước mày bán mắc bỏ mẹ.

– Hi hi... Sao ông chê nước Nga hoài vậy?

– Thấy sao nói vậy, chê khen khi gì.

Sesung đón hoa tiêu xong vô bếp đứng chờ tôi. Tôi đứng lên cười và nói:

– Dỡn chơi thôi, St. Petersburg và nước Nga của mày có nhiều thứ tao ngưỡng mộ, nhưng hồng có vĩ đại và thiên đường gì ráo.

– Tui đâu có nói nước Nga là thiên đường là vĩ đại.

– Người Nga mày tao hồng nghe nói. Nhưng các ông, các bà ở nước tao qua Nga học tập, nghiên cứu sao hồng biết, trở địa nước hồ hào om sòm, cho tới nay vẫn có người tặng bóc nước Nga là vĩ đại là thiên đường.

– Thiệt hả?

– Thiệt. À, đúng ra dân Nga phải mang ơn đám học giả, nhà thơ, nhà văn Việt Nam mới phải, nhờ họ mà nước Nga trở thành geat country và paradis.

– Oh!

– Thôi mày ăn đi, tao làm đây.

Sesung đứng đưa hai bàn tay hơ hơ lên bếp.

Thấy tôi vô nó rút tay lại và day qua nói:

– Lạnh quá.

Tôi nhìn ra ngoài khung cửa kiếng, tuyết rơi mù mịt, không thấy được đôi núi của hải đảo hay dải đất liền như mọi hôm. Tôi day lại cười nói với Sesung:

– Nếu chúng ta di chuyển từ Nam Baltic lên phía bắc Baltic bằng máy bay, thì từ mùa thu sang mùa đông chỉ trong vòng một tiếng, còn đi tàu thì mất một ngày.

– Vậy ở Nga bây giờ là mùa đông hả chú?

– Mấy hôm trước ở Hoà Lan, trời lúc mưa lúc nắng, khi qua Đức và Ba Lan trời vẫn còn không khí man mát của mùa thu, từ lúc tới Phần Lan và qua Nga thì trời lạnh và có tuyết rơi.

– Vậy ở đây là mùa đông?

– Nói chơi vậy thôi, theo mùa màn thì ở đây tên gọi vẫn là mùa thu.

– Mùa thu gì mà lạnh quá.

– Lạnh như vậy nhằm nhò gì.

– Chú tới đây lần nào chưa?

– Nhiều lần.

– Chú thấy sao?

– Thấy gì?

– Bất an.

– Ồ, trước kia tao bất an nhiều lắm, nhưng giờ thì tao hồng thấy gì hết.

– Mỗi lần tới đây con lo sợ và hồng an tâm khi thấy công an dẫn chó xuống lục xét phòng.

– Trong phòng mày có rượu mạnh, thuốc lá quá lượng qui định và cần sa không?

– Hìhì... làm gì có.

– Vậy mày sợ gì?

– Hồng hiểu sao thấy mặt ông, bà công an dẫn chó xuống tàu thì con sợ.

– Lâu lâu họ mới lục xét một lần, nói chung những chế độ còn lạc hậu, độc tài và Cộng Sản nước nào cũng vậy, chứ hồng phải chỉ có nước Nga.

– Nhưng Nga khác hơn các nước khác là mỗi lần tới họ bắt thủy thủ đoàn đứng sấp hàng cho họ xem mặt rồi mới đóng dấu cho nhập cảnh. Con bực mình nhất là lúc giữa khuya, đương ngủ bị kêu dậy, hồng kịp bận đồ, rửa mặt gì hết, chạy xuống cho mấy con mẹ công an hải quan coi mặt.

– Mấy bà coi lúc mình bận đồ ngủ chắc cũng khoái mà.

– Kỳ quá à chú.

– Mấy bà hồng kỳ thì thôi, mày kỳ khi gì, hôm nào bị đánh thức giữa khuya mày chọc cho con cu của mày ngóc lên, biết đâu mấy bà thấy khoái.

– Haha... Chú có vậy không?

– Tao già rồi, giống củ cà rốt héo, hết hấp dẫn rồi, mấy bà đâu thèm.

– Chú còn ngon lắm mà.

– Ngon khi gì. À, mày nói sợ mà sao hôm qua còn kêu tao dẫn mày đi coi tượng ông Lenin.

– Nghe quảng cáo nhiều quá, muốn xem cho biết.

– Những nước Cộng Sản họ thường xây tượng đài hoành tráng của những lãnh tụ để tuyên truyền.

Sesung nói:

– Công ty du lịch quảng cáo những thắng cảnh của thành phố trong đó có tượng Lenin đứng trước công trường cách mạng tháng mười.

Nghe nó phân bua tôi chợt nhớ lại những tượng đài của vài nước Cộng Sản mà tôi đã đi qua. Ở nước tôi người ta xây tượng ông Hồ Chí Minh, Cu Ba xây tượng ông Che, Trung Cộng xây tượng ông Mao, Nga xây ông Lenin..., nói chung thì nước Cộng sản nào cũng có tượng của lãnh tụ oai nghi, hoành tráng, mắc tiền, trước kia để tuyên truyền bây giờ thì dành quảng cáo cho du khách.

Tôi day ngang gật đầu:

– Ờ... mày có lý, nước Nga bây giờ là thời đại ông Putin, chứ hồng còn thời Lenin nữa, tượng đài lãnh tụ dành quảng cáo du lịch, dân chúng Nga cũng có lợi.

Sesung gật nhẹ cái đầu ngẫm nghĩ:

– Ammm...

– Thiệt ra thì lần đầu tao tới đây, nhất là lúc thành phố St. Petersburg còn mang tên Leningrad tao cũng sợ cách hành xử của mấy ông, bà công an xứ này.

– Bây giờ hết sợ hả chú?

– Làm gì phải sợ, dù sao mình tới đây làm việc một vài ngày hoặc vài tháng thì đi rồi.

Lúc đó chuông dưới hầm máy báo bị trục trặc gì đó. Thợ máy bên ngoài hấp tấp mở cửa bước vô, hấn gầm đầu, chạy thẳng xuống hầm máy, không kịp đóng cửa làm hơi lạnh ủa vào. Sesung thấy vậy đi ra đóng cửa lại rồi trở vô, cầu nhàu:

– Thợ máy luôn nhắc nhở mọi người đóng cửa, nhưng tự hấn thì quên hoài.

– Tội nghiệp, thợ máy thẳng nào cũng như thẳng này, đầu óc lúc nào cũng lằng xằng lộn xộn.

Thợ máy xuống hầm máy thì tiếng chuông im bật, một lát sau ông trở lên phòng ăn. Sesung bưng chén trứng luộc ra để lên bàn. Một lát Sesung trở vô nói:

– Ông thợ máy thấy thuyền phó ăn trứng chiên ốp la và thịt ba rọi, ông cũng muốn ăn.
 – Mày chiên trứng cho ông ta xong rồi vô xắt thịt, tao lột củ hành.
 Sesung chiên trứng bưng ra cho thợ máy, lát sau trở vô mặt mài nhăn nhó và chưởi thề, tôi day qua hỏi:
 – Gì vậy?
 – Thợ máy ăn hết chén trứng luộc và ăn luôn hai trứng chiên với thịt ba rọi.
 – Vậy thì ông ta ăn tổng cộng bốn trứng gà, cho ông tự sướng xỉu luôn.
 – Ha ha...
 – Thôi mày tháo bít thịt ra sắc đi.
 Sesung lấy bít thịt vừa tháo ra vừa càu nhàu:
 – Chú hiền quá, chớ gặp đầu bếp khác họ chưởi đó.
 – Mấy mươi năm làm đầu bếp tàu buôn, tao đã từng nghe và thấy người ta chưởi bới, đánh nhau lỗ đầu chảy máu, thậm chí giết nhau cũng vì cái trứng, miếng thịt.
 – Ủa, con cũng có nghe.
 – Nhưng chưởi bới làm gì, chuyện như hồi nãy mày chỉ cần đừng dọn trứng ra bàn trước, người nào ăn thì hỏi mới đưa, như vậy là yên rồi.
 – Con thấy người Nga ăn nhiều quá.
 – Văn hoá ăn uống mỗi nước mỗi khác, hông phải chỉ có người Nga, người nước nào cũng thích ăn ngon và ăn nhiều.
 – Văn hoá người Nga ăn nhiều hả chú?
 Tôi định nói người Nga cũng giống như dân In Đô nhưng sợ chạm tự ái dân tộc của nó, tôi nói:
 – Cũng giống như con người sống trong những nước kém văn minh, nói một đàng làm một nẻo, không biết tôn trọng ai. Nhìn cách sống, cách ăn uống của họ thì biết, lấy đồ ăn đầy đĩa, ăn hông hết liệng bỏ.
 – Nước Nga bây giờ hết Cộng Sản rồi mà chú.
 – Vật đổi sao dời còn dễ hơn con người thay đổi.

Người Cộng Sản tánh tình bừa bãi, vô kỷ luật, hông tôn trọng giờ giấc, mày nhìn người Nga sống như thế nào thì văn hoá Cộng Sản như thế. Đây là tao nói thành phần trung lưu mà tao với mày tiếp xúc, còn dân nghèo thì khác hơn.
 Sesung ưỡm ờ không nói. Hình như nó cũng không hiểu ý tôi và tôi cũng không muốn tiếp tục câu chuyện. Sẵn thấy miếng thịt nó sứt hơi bự, tôi chỉ miếng thịt, nói:
 – Mày xắt miếng nhỏ lại.
 – Hôm nay chú làm món gì mà lột củ hành nhiều vậy?
 – Hachee.
 – À, món hachee của Hoà Lan, con biết rồi, món này một ký củ hành, một ký thịt hầm chung với nhau.
 – Ủa đúng rồi, món truyền thống của Hoà Lan, lát nữa tao chỉ cách nấu và mày ghi công thức lại.
 – Okay, món này con ăn thấy ngon, những người In Đô ăn hơi khó.
 – Tại dân In Đô mày hông chịu tập ăn, tối ngày chỉ cơm, cá, ketjap, chuyện gì cũng tập, ăn uống cũng vậy.
 Tôi day ngang chỉ mấy củ hành đã lột xong, nói:
 – Trước kia tao lột củ hành thường bị cay mắt nên tao vừa lột vừa xả qua vòi nước, nhưng hông biết từ bao giờ tao hông còn bị cay mắt khi lột củ hành nữa.
 – Chú nói đúng, hồi mới qua Hoà Lan con ăn hachee cũng hông được, nhưng ăn riết rồi thấy ngon, nhứt là khoai tây luộc, bắp cải đồ hầm với táo, chan sốt hachee lên ăn ngon bá chấy.
 Thiệt vậy, tất cả theo dòng thời gian thay đổi, mọi việc sẽ dịu lại thành thói quen và những cay cú cuộc đời không còn làm cho người ta khó chịu nữa.

Dronten 17-3-2018

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen beelden. In opdracht kunnen portretten, borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige monument voor Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland is mede door deze interactieve kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer **0344-572577** of haar kunstwerken zien op www.bronzenbeeld.nl

Chuyện Tháng Tư

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Nghe tiếng chào buổi sáng phía sau lưng, tôi day qua thấy viên thuyền trưởng và ông thợ máy già đứng trước phòng bếp, ông thợ máy chào lại viên thuyền trưởng, cùng lúc ông ngó ra ngoài thấy trời nắng chói chang bèn thốt lời khen:

– Trời hôm nay đẹp quá.

Viên thuyền trưởng không khen, không chê nhưng cao giọng nói:

– Con người ta ngày nào cũng nói về thời tiết nhưng không ai làm gì được nó hết.

Thợ máy đưa ngón tay cái ra gặt gặt, và hát hát cái mặt khen câu nói thuyền trưởng rất chí lý. Có lẽ viên thuyền trưởng cũng đặc ý với câu mà ông cho là tuyệt vời của một ngày mới bắt đầu. Ông cười một cái day qua tôi:

– Tôi nói có đúng không đầu bếp?

Tôi nhớ ngờ ngờ ý nghĩa trong câu nói này của một danh nhân nào đó mà tôi đã đọc lâu lắm rồi và có rất nhiều người cũng đồng ý cho rằng không ai làm gì được với thời tiết hết. Riêng tôi thì thấy nó hoàn toàn vô lý, phải nói là quá xá hồ đồ, mặc dầu câu nói ấy của một danh nhân.

Người ta cần biết thời tiết để làm nhiều chuyện lắm chớ. Nè nhé, những người bình thường nếu biết trước trời sẽ mưa thì ra đường phải mang theo dù, trời lạnh thì bận áo ấm, nóng quá thì đi ra bãi biển; nhà nông, nhà vườn cần biết trước thời tiết ra sao để gieo trồng, ngư phủ biết khi gió lặng biển im thì cho ghe ra khơi đánh cá, gió giông mạnh thì cho ghe vô bờ hoặc tìm nơi an toàn bỏ neo tránh sóng. Hiện nay thời tiết toàn cầu thay đổi làm nhiệt độ trái đất tăng nhanh, gió bão bất thường... làm cả thế giới báo động, Liên Hiệp Quốc phải họp các lãnh tụ của nhiều nước lại bàn thảo và tìm cách phòng chống. Nói chi xa, ngay trên tàu này, mỗi ca trực chính viên thuyền trưởng mở đài nghe tin tức khí tượng từng giờ để hướng dẫn con tàu, vậy mà ông quả quyết không ai làm gì được thời tiết hết. Thấy tôi lơ là trước câu hỏi, ông tưởng tôi không nghe nên lặp lại:

– Tôi nói có đúng không?

– Ông là thuyền trưởng nói ra cái gì thì có nhiều người cho là đúng cái đó, nếu tui có nói ông nói sai cũng chẳng sao mà.

\Không để ông kịp phát hiện ra câu trả lời ba phải của tôi, tôi bèn hỏi tiếp một câu cho khoả lấp:

– Ông ăn trứng chiên hay trứng luộc.

Viên thuyền trưởng chợt nhớ ra giờ này là giờ ăn sáng:

– À, ông chiên cho tôi hai cái trứng với thịt ba chỉ.

– Ô kê.

Hồi này tôi hỏi trong bàn có người nào ăn trứng chiên không, ai cũng dầy nầy, ọ ọ, lè lưỡi chê trứng chiên thịt ba rọi có nhiều mỡ sợ mập nên không ai dám ăn. Bây giờ thấy tôi dọn ra cho thuyền trưởng tức thì con nhỏ theo thực tập và con nhỏ phụ thợ máy, hai đứa mập thù lù, cũng đòi ăn trứng chiên giống như viên thuyền trưởng.

Thói thường của con người ta ưa ăn theo, từ việc làm cho tới cách suy nghĩ, hễ nghe cấp trên nói ra cái gì là những người dưới phải làm và nghe theo cái đó. Trên tàu cũng vậy, phần đông thuyền viên thấy thuyền trưởng ăn món nào thì hòa theo ăn món đó, thuyền trưởng khen món gì ngon thì cả đám khen theo. Thỉnh thoảng gặp thuyền trưởng sống vô kỷ luật thì y như rằng cả đám thuyền viên cũng sống theo y chang. Có một lần tôi dọn khoai tây trộn với cải xoăn(kale), thuyền trưởng mắt nhắm mắt mở ba chớp ba nhoáng, miệng mồm bị sao đó ăn cải xoăn mà ông nói là mỏng tơ đất(spinach). Vậy là cả đám tuý tùng hòa theo cười chọc ghẹo làm như tôi là một tên đàn độn không biết phân biệt giữa mỏng tơ và cải xoăn là gì. Bực mình tôi xuống kho lấy bọc cải còn nguyên nhãn hiệu đem lên liêng lên bàn ăn, chỉ mặt mắng từng thẳng và day qua to tiếng với viên thuyền trưởng. Ít ra nhờ cái quốc tịch Hoà Lan đỡ cho tôi lúc này, nếu tôi là người In Đô hay Phi Luật Tân chắc sẽ bị mất việc về cái tội phạm thượng.

Vừa dọn dẹp xong bữa ăn sáng thì xe hàng chở xuống giao mấy kiện thực phẩm, tôi phải nhận hàng và sắp xếp mọi thứ vào kho. Hôm nay còn có hai người Ukraina xuống thay cho con nhỏ phụ máy, con nhỏ phụ thuyền phó và một thợ máy trẻ thay ông thợ máy già. Ba bốn người ở công ty kéo xuống mần gì hông biết mà bắt tôi phải nấu thêm thức ăn. Sau khi lo xong cho gần hai chục miệng ăn, tới phiên cái máy rửa mác ôn mác dịch gì mà không chịu chạy làm tôi phải moi hết đĩa, dao, muỗng, nĩa ra rửa bằng tay. Bận rộn suốt ngày, bỏ luôn giấc ngủ trưa, khi xong việc thì đã quá buổi chiều. Tôi lên phòng tắm, tắm xong định nghỉ ngơi nhưng chợt nhớ hồi sáng tàu vào đập Brunsbutel tinh cờ gặp tàu Hùng nằm chung một đập và cùng về Hamburg. Chúng tôi hẹn tối nay gặp nhau trên hội quán. Bây giờ tôi phải lên phòng thuyền trưởng lấy giấy tờ cá nhân để còn sửa soạn lên bờ.

Viên thuyền trưởng ngồi trước vi tính, nghe tiếng tôi bước vô ông ngoái lại khoát tay biểu tôi chờ

một lát rồi ông day vô tiếp tục gõ vô bàn phím. Xong việc ông đứng dậy hỏi tôi:

– Ông muốn lên bờ hả?

– Dạ, ông đưa tui seamen's book.

Thuyền trưởng khoát tay:

– Khỏi cần, tôi mới gửi e mail cho mấy người gác cổng nói họ không được làm khó ông nữa.

– Hồng lễ mỗi lần ghé cảng là mỗi lần ông e mail cho mấy người gác cổng về chuyện đi đứng của tui sao.

Thuyền trưởng quả quyết:

– Từ đây trở đi không ai làm khó ông nữa đâu, ông là người Hoà Lan mà. À nè, ông mua dùm tôi cây dao cạo râu được không?

– Dĩ nhiên.

Viên thuyền trưởng lấy tiền ra định đưa cho tôi nhưng ngẫm nghĩ sao đó, ông cất tiền lại rồi day qua:

– Thôi, ông đi đi một lát tôi lên mua cũng được.

Tuy nghe ông nói vậy, nhưng lòng tôi không yên chút nào. Hơn hai mươi năm qua sống đời thủy thủ, đi khắp bốn phương trời, tôi gặp không ít phiền phức về cái quốc tịch thứ hai của mình. Nhất là những năm gần đây nạn khủng bố khắp nơi, quốc gia nào cũng tăng cường đề phòng rất nghiêm ngặt. Để cho an toàn tánh mạng của các thủy thủ và kiểm soát buôn bán hàng hoá lậu hoặc khủng bố... Người nào đi ra khỏi vòng rào bến cảng phải gọi shuttle bus xuống đón, chớ không được đi bộ. Nhất là ở những quốc gia đang phát triển, đội ngũ bảo vệ chạy xe tuần vòng bến cảng suốt ngày đêm, vậy còn chưa đủ, họ đặt máy thu hình ở cổng rào để kiểm soát xe cộ mỗi bận ra vào.

Mặc dù Âu Châu đã thống nhất người dân các nước trong cộng đồng có quyền tự do qua lại ranh giới, nhưng thực tế không phải lúc nào cũng dễ dàng như vậy. Tôi tuy có quốc tịch Hoà Lan đã lâu năm nhưng mỗi khi đi đường để cái passport nằm trong túi chớ đâu có dán trên mặt. Bảo vệ còn phải thi hành nhiệm vụ của người ta nữa chớ, thấy người nào khả nghi thì họ có quyền chặn lại coi mặt trước, sau đó mới hỏi passport và lục soát. Tôi là người da vàng luôn sống xê dịch trên những đất nước không phải của mình, gặp người không cùng màu da, bị họ nghi ngờ cũng đúng thôi.

Thấy tôi lưỡng lự, viên thuyền trưởng gần giọng:

– Ông cứ đi đi nếu có thằng nào làm khó dễ gì thì ông cứ điện cho tôi.

Thuyền trưởng trên tàu là cha mẹ mà, đã ra lệnh thì thủy thủ phải nghe theo. Ngặt cái là khi ra khỏi tàu lên bến cảng thì thuộc quyền của nhóm an ninh, rừng nào cọp nấy. Tôi định nói ý mình cho ông nghe nhưng sợ cãi qua cãi lại một hồi làm ông tự ái vì bị xúc phạm tới cái uy quyền thuyền

trưởng của ông. Sống lâu với đời hàng hải, tôi cũng có chút kinh nghiệm đi đường, những nhân viên trên bến chỉ cần giấy xác nhận tên thủy thủ trên chiếc tàu nào thì người ta cho qua thôi. Tôi xuống văn phòng copy cái danh sách thủy thủ đoàn bỏ túi, cái này tuy rườm rà nhưng kèm với passport làm bằng chứng đi đường cũng được.

Tôi định đi bộ nhưng từ xế chiều tới giờ trời đổ mưa tầm tã, nên tôi điện thoại gọi xe hội quán xuống cổng bến cảng rước tôi. Vừa điện xong thì Gibson đi xuống, mặt mày nó nhăn nhó như bị mắc tim la lâu ngày, nó hỏi tôi:

– Chú chờ tui được không?

– Sao vậy?

– Tui chờ cảnh sát đóng dấu nhập cảnh.

Gibson là thủy thủ người In đô, cũng như những thủy thủ người ngoài Âu Châu, khi tàu ghé bến nó phải chờ cảnh sát xuống đóng giấy thông hành, sau đó nó mới được lên bờ. Hôm trước tôi có hứa hôm nay lên hội quán mở dùm nó một e mail và chỉ cho nó cách lên mạng. Tôi day lại nói:

– Tao có hẹn với thằng bạn, có lẽ nó đang chờ tao ở trên hội quán.

– Vậy một lát con lên hội quán gặp chú nghe.

– Tốt, một lát gặp.

Hội quán thủy thủ lúc nào cũng đông người đờn hát, nhậu nhẹt náo nhiệt vô cùng. Bàn nào cũng đầy nhóc bia rượu và vỏ chai chất chồng, họ giơ ly lên cao cụng và ngược cổ nốc ừng ực... rồi sau đó lần lượt đi ra phòng toilet đứng sấp hàng. Không biết trên thế giới này mỗi ngày con người ta uống hết bao nhiêu lít bia, rượu và tiểu tiện đầy bao nhiêu chiếc xe bồn. Tôi đi rảo hết các phòng, phần đông thủy thủ tới từ các nước Đông Âu. Không thấy Hùng đâu hết, định gọi điện thoại hỏi nó nhưng nhìn lên đồng hồ treo tường thấy còn sớm tôi mới đi lại quầy mua chai bia đứng nhâm nhi.

Uống chưa hết chai bia thì Gibson lù lù bước vô, cái mặt nó đỏ chảng đỏ chịt, da thâm đen, đã vậy còn nhăn nhó trông nặng nề làm sao:

– Mày sao vậy?

– Cảnh sát làm việc lâu quá.

Tôi hỏi một đàng nó trả lời một nẻo. Tôi day vô ba mua thêm một chai bia day ra đưa cho nó và nhắc lại ý mình:

– Tao muốn hỏi ai đã làm gì mày mà suốt ngày nay tao thấy mặt mày nhăn nhó giống như cái âm hộ vừa mới làm tình.

Nó bung bia lên hớp một hớp để chai xuống mặt đăm chiêu:

– Chắc tui phải về quá chú.

– Chuyện gì nữa?

– Chú coi ngày nào cũng bị tui nó chơi xỏ hết.

– À, thì ra cái vụ thằng Toto lấy quần sì líp của con nhỏ sinh viên thực tập liêng vô phòng mày đó hả?

– Đúng rồi, hồi trưa xem chút nữa tui đập nó một trận rồi ra sao cũng được.

Trước kia tui còn thấy tội nghiệp những người mới xuống bị mấy người làm lâu năm ăn hiếp, nên tui thường tìm cách giúp đỡ và binh vực, nhưng lâu dần tui khám phá ra thủy thủ người In Đô phần đông mới xuống làm thì hiền như cục bột, nhưng khi quen nước quen cái rồi thì lên mặt hồng hách, hà hiếp đồng hương và hay thường xuyên nói dối. Những chuyện tương tự cứ lập đi lập lại hoài riết rồi nhàm, làm cho tui xem thường, dân tộc tính mà. Tui nhìn nó mỉm cười:

– Mày tối ngày cứ đánh thẳng này đập thẳng kia, nói cái miệng không chớ tao thấy mày có đưng tới cọng lông của thẳng nào đâu, nhưng không lẽ chỉ vì mấy thẳng đồng hương của mày chơi xỏ chút ít làm mày bỏ việc. Với lại mày mà trở về In Đô thì vợ, con mày đối chớ tui nó có đối đâu.

Chợt điện thoại reo, tui lật túi lấy điện thoại ra bấm nghe. Hùng gọi lên nói tàu nó sẽ rời bến và đêm nay nó đổi ca trực với thuyền phó nên nó không lên hội quán được. Tui nói với nó:

– Thôi được rồi, hẹn khi khác vậy.

– Vâng, khi khác chú cháu mình gặp nhau.

Tui cất điện thoại, day qua nói với Gibson:

– Thẳng bạn tao nó không lên được. Mà nè, có chuyện gì cần thì mày nói tao nghe coi có giúp được gì cho mày, còn nếu không thì bỏ qua ba cái chuyện lật vật dưới tàu đi, làm thủy thủ chung chạ với nhiều dân tộc, mày sẽ gặp nhiều chuyện phiền phức hơn nữa, phải tập sống cho quen với những chuyện phi lý thường tình, cố gắng học hỏi và làm việc cho ngon lành, chừng một năm sau mày thành ma cũ rồi mặt sức bắt nạt lại mấy tên ma mới.

– Tui đâu có hèn hạ như tui nó chú.

– Ô kê, nếu mày cao thượng thì quên mấy chuyện thấp hèn đó đi.

– A ha... chú nói chuyện hay quá.

– Nói thiệt thôi, hay ho gì.

– Chú có hứa mở dùm tui e mail mà.

– À, vậy thì đứng đây làm gì. Minh vô phòng internet, mở e mail rồi mày tâm sự với vợ con cho đã và mai mốt có chuyện phiền hà trên tàu thì lên méc với vợ, khỏi phải mỗi chút mỗi lên nói với tao.

Chúng tui vô phòng internet thấy không máy vi tính nào còn trống và chỗ hàng ghế đợi có hơn cả chục mạng ngồi chờ.

– Tao nghĩ bây giờ khó mà rờ tới cái vi tính.

– Sao vậy chú?

– Cái thẳng, bộ mày hồng thấy người ta chặt nút hết sao.

Nó cười:

– Chỗ nào miễn phí là chỗ đó đông người.

– Minh cũng vậy, quyền lợi mà, thôi đi ra ngoài kiếm chỗ ngồi nhậu chơi. Thời buổi này chỗ nào

cũng có internet, đêm nay không mở được thì nay mai qua Thụy Điển mình mở cũng được.

Uống hai chai bia mà mí mắt tui muốn sụp xuống rồi. Tui nói với Gibson:

– Mày ở lại chơi, tao phải về ngủ, suốt ngày nay tao làm không được nghỉ ngơi chút nào hết.

– Chú về thì tui ở đây làm chi.

– Vậy thì uống hết cái này mình đi.

Hai đứa tui bước ra ngoài, nhưng vừa ra tới hàng hiên thấy trời vẫn còn mưa lâm râm, tuy mưa không lớn nhưng đi từ đây xuống bến chắc cũng ướt hết mình mẩy. Hai đứa đành phải trở vô nhờ xe hội quán chờ xuống tàu.

Xe hội quán đưa hai đứa tui tới công bến cảng. Chúng tui xuống xe, đội mưa đi vô trạm canh trình giấy. Tên gác cổng xem giấy Gibson xong cho qua còn tui thì cũng như thường lệ, hất lật tới lật lui passport một hồi rồi hỏi tại sao tui không đem theo seamen's book. Tui nói:

– Thưa ông, hồi tui đi ra thuyền trưởng tàu tui còn ngủ nên không lấy seamen's book được, nhưng tui có danh sách thủy thủ đoàn đây.

Tên gác cổng xem xong và hỏi tui cho hất giữ lại cái danh sách thủy thủ đoàn:

– Ô kê, Ngài không giữ tui lại là tốt lắm rồi.

– Không có vấn đề gì hết, ông ra bến chờ khoảng chừng năm mười phút shuttle bus tới.

Chúng tui ra bến chờ xe. Gibson hỏi tui:

– Sao tui nó hay làm khó chú quá vậy?

– Vì passport của tao là đồ giả nên thường bị rắc rối. Mày nhờ cái gì cũng thiệt hết nên không sao.

– Chú quốc tịch Hoà Lan mà.

– Mày nên nhớ vịt là vịt ngan là ngan. Mặt mày tóc tai, giấy tờ của mày cái gì cũng nguyên xi In Đô nên đi qua chỗ nào cũng trượt lọt. Còn tao, tuy mang quốc tịch Hoà Lan nhưng da vàng, tóc đen, mũi tẹt, tức là Việt Nam chánh hiệu, nên mỗi lần đi qua cửa phi trường hay ranh giới hoặc vô ra công bến cảng, tui nhân viên nghi ngờ tao là dân khùng bố hay bán ma túy, xì ke và xì giấy tờ giả nên mới chặn lại lục soát, sấm soi, còn cầm passport lật tới, lật lui, day qua ngó mặt thẳng, mặt nghiêng một hồi rồi nhìn vô hình trong passport hỏi han đủ thứ. Nhứt là qua ngang mấy phi trường bên Mỹ, tui an ninh bắt tao phải lột hết quần áo ra cho nó soát từng kẽ lông, thấy trong người tao không có rận tui nó mới chịu cho qua.

– Chú nói quá.

– Nói như vậy mà nhằm nhò gì mậy, bộ mày hồng nghe lâu lâu tui quan thuế phi trường nó moi móc chỗ kín của mấy bà lấy ra hột xoàn và vạch hậu môn của mấy ông lấy ra cocaine hoặc heroin đó sao.

Gibson cười lớn:

– Ha ha...chú bôi bác quá xá...

...Xem tiếp trang 47

TIẾNG KHÓC CỦA LONG VƯƠNG TRONG ĐÊM MƯA

4. Những Ngày Sống Đời Nông Dân Êm Đềm

Một ngày khi đang vắn vợ dạo chơi cùng mây trời gió núi, Ròng Em bỗng khám phá ra một sắc dân lạ, chẳng biết xuất hiện từ lúc nào, đang bận rộn canh tác nơi vùng đất hoang dã vốn trước đây từng là bãi chiến trường giữa anh em Ròng với Sơn Thần. Giống dân mới mang dáng vẻ thật nhà quê. Đàn ông thì cao lớn cục mịch, đầu to, cầm bành, tay chân chắc nịch bước đi vững chãi trên những đôi guốc gỗ hình mũi thuyền. Còn phụ nữ thân tròn mũm mĩm, người nở nang ba vòng đầu ra đó, đi đứng nhậm lẹ, miệng luôn nở nụ cười tươi, lúc nào cũng như đang bận rộn làm việc suốt chẳng bao giờ thấy ngồi không. Ròng Em liền chấp cánh bay về báo với Anh. Kể từ đó hai anh em cùng để tâm quan sát, theo dõi đám người trần này.

Giống dân lạ tập trung ngày càng đông thêm. Họ mang theo cả đàn bò vá hai màu đen trắng. Con nào con nấy cao to như hà mã, đèo theo hàng vú khổng lồ nặng ò dười bụng. Chẳng mấy chốc lại thấy họ dựng lên hàng tá quạt gió ngày đêm quay tít phát ra tiếng kêu kệt kệt, chẳng biết để làm gì. Có khi lại thấy dân làng tập trung hò hét, đào đào đắp đắp. À, thì ra họ đang xây đê dọc hai bên bờ sông, ngăn nước tràn vào ruộng đồng khi lũ về. Chẳng biết họ trồng trọt giống gì? Chỉ thấy cỏ xanh mơn mớn, cò bay thẳng cánh. Hèn chi bò của họ mập ú, cứ đứng đỉnh gặm cỏ tươi, hết đứng ăn lại nằm ăn, từ sáng tinh mơ cho đến xế chiều...

Bay trên cao theo dõi quan sát chán chê, Ròng Anh xúi Em hóa thân thành người trần la cà làm quen với họ để tìm hiểu thêm. Chưa từng tiếp xúc với người trần, Ròng Em hơi ngại, nhưng chịu anh, tính cũng thích tò mò bèn đánh liều thử xem sao.

*Một dạo nghe lòng đơn độc quá
Hóa thân thành một gã thư sinh
Áo the tay quạt chân hài cỏ
Bầu rượu nay thành tráp bút nghiêng.*

Từ xa, thoáng thấy một cô gái trẻ lui cui, hình như đang vắt sữa bò, Ròng Em giả tảng vô tình dạo bước tới gần. -“Chào cô, hôm nay trời đẹp quá nhỉ?”. Cô gái ngược nhìn lên bắt gặp người lạ vóc dáng thư sinh, không chút bối rối cô nàng lên tiếng: -“Ừa, chàng từ đâu đến vậy, em chắc chàng chẳng phải người làng?”. Bất ngờ chưa biết phải trả lời thế nào. Liếc thấy chàng trai ngập ngừng, cô gái bèn lên tiếng chọc ghẹo: -“Chắc

chàng từ ngoài biển vào?”. Nghe đến đây Ròng Em thật sự luống cuống, chẳng lẽ nàng đã biết được thân phận của mình sao? -“Hay chàng từ trên trời xuống?”. Ròng vội vàng lắc đầu. Thấy hay hay cô gái hỏi thêm: -“Không lẽ chàng từ dưới đất trèo lên?”. Ròng Em ngẩn người ra, rồi mặt xiu xuống. Thấy mình đùa quá lời cô gái nở nụ cười thật tươi rồi giả lả: -“Thôi em biết rồi, chàng từ mạn ngược du lịch viếng thăm cảnh trí nhà quê chúng em chứ gì?”. Mừng quá! dù chẳng biết mạn ngược nằm ở đâu, nhưng như người sắp chết đuối vớ được phao, Ròng Em vội vàng đáp nhanh: -“Nàng đoán hay thật, ta phục nàng luôn”. Rồi Ròng Em chuyển câu chuyện để tránh bị động: -“Cô đang vắt sữa bò của nhà đấy à?” -“Vâng ạ! Nhưng bò nhà em chỉ có bốn con thôi, còn lại là bò của làng nhờ em vắt sữa hộ”. -“Công việc vất vả quá nhỉ?”. -“Không đâu, chúng em quen rồi. Vắt sữa xong, em mang hết vào trong xóm phụ nữ bạn tiết trùng, rồi chế biến thành bơ và phô-mai. Làm việc luôn tay nhưng vui, ngồi không buồn chết. Vả lại công việc của phụ nữ chúng em khá nhẹ nhàng. Chỉ có cánh đàn ông mới vất vả thôi, phải có sức mới làm nổi. Trời còn mờ sương họ đã đánh bò ra đồng, rồi thì cày cuốc rãi phân, gieo cấy, be bờ đắp mương hoặc khi thì thu hoạch nông sản, lúc lại phơi phong đóng bánh củ khô làm thức ăn gia súc dự trữ cho những ngày đông giá. Nhiều việc lắm, mà việc nào cũng nặng nhọc, từ sáng tinh mơ đến khi mặt trời ngã bóng mới lùa bò về chuồng”. Cô gái thiệt tình, kể chuyện lu loa tự nhiên như đang nói với người nhà. Ròng Em cảm thấy lòng nhẹ nhõm, cũng muốn đùa một tí cho vui: -“Hèn chi ban sáng, đứng nhìn từ xa qua mù sương, chẳng phân biệt nổi người và bò, sao mặt mày giống nhau quá thế!”. Vừa nghe xong, cô gái hứ lên một tiếng rồi phản đối: -“Chàng lại trêu em rồi! Mặt người và bò giống nhau sao được. Mặt người có râu còn bò thì không mà!”. Ròng Em cố nín nhưng cũng không thể nhịn cười được. “Mình chọc ghẹo mà cô ta cứ tưởng mình nói thật. Sao lại có người chân chất mộc mạc đến thế nhỉ?”.

-“Thôi em phải mang sữa đi đây. Bạn quá không mời được chàng vào nhà uống chén trà. Lần sau rảnh nhớ ghé thăm em nha. Rồi em sẽ chỉ chàng cách vắt sữa bò!”. Tiếng cô gái liếng thoảng hứa hẹn, vừa bước đi vừa ngoái nhìn lại, đuôi mắt sáng sắc như dao. “Không ngờ người trần vừa dễ thương lại dễ gần quá đỗi. Vậy mà!..”.

Ngày qua ngày, hình ảnh cô bé nhí nhảnh đã đi vào giấc mơ của chàng trai người Trời tự bao giờ. “Mặt người và bò khác nhau vì người... có râu!!!”. Kể lại chuyện này cho Anh nghe, hai anh em đều ôm bụng cười vang.

Từ ngày làm quen được cô bé vắt sữa, Ròng Em vẫn luôn nghĩ ngợi lẩn thẩn về cô. Nhiều hôm đã định lần mò ghé thăm rồi lại thôi, chỉ sợ người đẹp nghĩ xấu về mình. À, mà phải có cớ gì mới tới lui được. Không lẽ cứ nói huých toẹt ra rằng “Tại nhớ ...cô em” sao? . Đắn đo mãi, cuối cùng không đành lòng được, đành hóa thân làm người trần thơ thần tìm đến bên nàng...

*Ngắt sợi tơ trời giăng chiếc võng
Đong đưa trầm bổng tit cung thang
Cuốn mây ngũ sắc kê thành gối
Hái nắng xây quanh gió dựng màn.
Ngọn Tản Viên rời đôi cánh hạc
Ngao du một cõi núi sông liền
Túi thơ bầu rượu tràn mây nước
Ẩn hiện đi về bóng trích tiên...
(Trích Tiên - Thơ Vương Thoại Huyền Khanh)*

Vừa thoáng thấy bóng chàng thư sinh miền ngược, cô bé vắt sữa đang ngồi làm việc vội vàng đứng lên mừng rỡ vẫy tay chào. Người đẹp hớn hờ cười tươi, bằng mắt bằng môi và bằng cả sự hồn nhiên như đón mừng người thân từ xa về. Ròng Em thở phào nhẹ nhõm. Vậy mà cứ mãi ngại ngần. Biết thế đã đến ngay từ mấy hôm trước cho đỡ nhớ. Cô gái đơn đả: -“Chàng đến thăm em đấy à? Mấy bữa nay em cũng có ý chờ chàng để hỏi...”. Ròng giật mình lo lắng mặt ngẩn ra. Cô gái tiếp lời: -“Chẳng có gì đâu, lần trước mãi chuyện em quên hỏi họ tên chàng ấy mà!”. Đến đây Ròng Em bối rối thật sự. Trước nay chỉ thấy các Thần Mưa Gió Sấm Sét cùng Bình Tôm Tướng Cá gọi mình là Công Tử Thủy Thần hoặc Ròng Em, không lẽ giờ khai thiết thì lộ ra hết còn gì. Thấy chàng trai ngập ngừng, cô gái cười lên sảng khoái: -“Thì cũng giống như bọn em thôi, chẳng ai có họ tên gì đâu. À, mà tên gọi thì có, để tiện phân biệt thôi. Bò, dê, cừu nhà em cũng có tên cả đấy. Như con bò em đang vắt sữa đây có tên là Suzan, con kè là Suzi, còn con mập ú đứng đằng kia là Fatzie”. -“Thế còn người thì sao? Cũng gọi tên như trâu bò à?”. -“Đúng rồi, chúng em vẫn gọi nhau theo vần ABC, chứ chẳng có ý nghĩa gì đâu, con gái thì Anna, Bertie, Cristie... Con trai thì André, Bert, Chris, Dick, Eric, Frank... Còn em tên Marie. Tên thánh đấy! Má em nói tên này đẹp, dễ nhớ”. -“Ngộ nhớ có người trùng tên không sợ lẩn lộn sao?”. -“Làng em có 3 đứa cùng tên Marie. Không sao cả.

Thấy em vắt sữa nên mọi người gọi em là Marie Sữa. Xóm trong có Marie Phô-Mai. Còn nhà ở bìa rừng đằng kia có Marie Thợ Mộc. Không phải cô ta làm thợ mộc đâu. Marie là con bác Jan thợ mộc nên kêu vậy thôi”.

-“Chàng người miền ngược, chắc tên khó gọi lắm. Em chỉ muốn biết chàng thứ mấy thôi”. Ròng Em mừng rỡ vội vàng nói nhanh: -“Thứ ba”. -“Vậy em gọi chàng là Anh Ba nghe”. Ròng Em mỉm cười gật đầu, lòng thấy lâng lâng vì mình đã có tên trần gian là Anh Ba, nghe ngỏ ngộ mà lại thân thương làm sao!

Nói thêm cho rõ: Người Hòa Lan vốn không có Họ Tên chính thức. Chỉ sau khi Napoleon Bonaparte xâm lược và chiếm đóng đất nước Hòa Lan từ năm 1811. Để dễ bề quản lý hành chính trong việc đóng thuế và bắt lính, Ông Tướng Tây Lùn này bèn ra lệnh buộc mọi người phải khai báo Họ Tên vào giấy tờ hản hỏi. Chính vì vậy, người Hòa Lan chắt phát nghĩ đầu nói đó, mới khai ra nhiều tên họ ngộ nghĩnh. Tên họ được khai theo nghề nghiệp như: Ngư Phủ (Visser), Nông Dân (Boer), Thợ Nướng Bánh (Bakker), Đầu Bếp (Kok), Thợ Mộc (Timmerman)... Hoặc theo địa danh như: Núi (Berg), Đồi (Heuvel), Rừng (Bos), Biển (Zee), Đê (Dijk), Hồ (Meer)...Tên cũng có thể khai tùy hứng như: Trắng (Wit), Nâu (Bruin), Xanh (Groen), Lớn (Groot), Mau (Snel), Chậm (Langzaam), Con của Jan (Jansen hay Janssen, viết một “s” hay hai “s” tùy hứng)... Lại có tên khá buồn cười: Sinh-Ra-Trần-Trụi (Naaktgeboren)... Ôi thôi, biết nói thế nào cho hết chuyện.

-“Mãi vui kể chuyện, em quên chỉ chàng cách vắt sữa bò. Nghề ruột của em đó nha. Mà chàng có thích học không đã?”. -“Thích chứ!”. Ròng Em vui vẻ đáp lời. Marie vội vàng kéo chàng trai ngồi xuống ghế, còn nàng quý gối sát bên. -“Nào, chàng đưa tay em xem nào! Hãy nắm chặt vào núm vú, thúc nhẹ lên bầu vú rồi kéo đều xuống dưới. Đẩy đẩy, đừng bóp chặt quá nó đau, đường sữa cũng sẽ bị tắt. Cũng đừng nhẹ quá, sữa sẽ không chảy ra thành dòng được”. Marie kéo tay Ròng Em ép vào bầu vú căng tròn của nàng bò sữa Suzan. Thân hình cô gái tự nhiên nép sát vào người chàng trai. Mùi hương trinh nữ trần gian, quyến cùng mùi sữa bò tươi và hương đồng cỏ nội buổi sáng, sục vào mũi khiến chàng mắc cỡ, mặt đỏ hồng như vừa nhấp phải rượu đào tiên của bà Tây Vương Mẫu. Văng bên tai tiếng động viên của người thôn nữ: “Giỏi quá, mới tập một chút mà chàng đã thành thạo rồi. Coi kia, sữa bắn ra có vòi đó, cứ thế, cứ thế nhé!”. Nói đến đây Marie nhòm người lên: -“Đề em vào nhà lấy thêm chậu đựng sữa. Chàng cứ từ từ mà làm. Cần thận nha, em ra ngay thôi”.

Marie đi rồi, Ròng Em vẫn chưa hết ngần ngại. Mùi thơm của tóc, của da, của hơi thở ngọt ngào toát ra từ bờ môi duyên dáng của người con gái,

vẫn còn lẩn quất đâu đây. Thốt nhiên, nàng Suzan bất ngờ trở chứng, tung chân sau đạp mạnh vào ảng sành đựng sữa, làm trọn chậu sữa ngã nghiêng, đổ tràn ra ngoài ướt đầm mặt đất. Rõng Em hốt hoảng đưa tay ra đỡ lấy chậu sữa, nhưng không còn kịp nữa. Mặt tái xanh, không biết rồi phải ăn nói sao đây với người đẹp. Marie từ trong nhà bước ra chợt thấy sữa tung tóe ra đất, mặt xịu xuống trách móc: -“Em đã dặn rồi, phải cẩn thận, vậy mà chàng lơ đãng thế nào...”. -“Chỉ tại con bò phải gió nầy tự nhiên co chân đạp vào chậu sữa, ta có làm gì nó đâu? Vẫn vắt sữa bình thường mà!”. Marie cúi xuống kéo ống quần chàng trai lên cao quan sát: -“May quá nó không đạp trúng chân chàng, nếu không sẽ sưng tấy lên đau lắm đấy”. Chợt bắt gặp khuôn mặt tắn ngần của người phạm lỗi, Marie cười to an ủi: -“Mất có tí sữa mà, không sao đâu. Hồi mới tập vắt sữa bọn em vẫn làm đổ bể hoài ấy chứ. Chắc tại chàng nắm vào đầu vú không chặt, cứ rờ rờ nhẹ nhẹ làm nó bị nhột... Vài lần sau có kinh nghiệm chàng sẽ thạo việc như bọn em thôi”.

Nhìn thái độ tự nhiên chăm sóc ân cần của người thôn nữ dịu hiền, xem mình như người anh trong nhà, lo cho mình bị bò đạp phải rồi an ủi động viên khi thấy mình không vui, chàng cảm thấy xúc động bồi hồi. Lần đầu tiên trong đời Long Thần, chàng đã nhận biết nhiều cảm giác lạ. Những thứ cảm giác êm dịu ngọt ngào mà các bậc thần tiên như chàng chưa từng trải nghiệm. Chàng quyết định trở về nhà gặp Anh để chia xẻ những khám phá mới mẻ này. Bất ngờ Marie hỏi thăm: -“Chàng thứ ba, vậy chàng có anh hoặc chị phải không?” -“Ta có người anh Hai vẫn sống chung. Hai anh em mất mẹ từ thuở nhỏ vẫn ở bên cha, nhưng dạo này cha bận việc xa nhà suốt, cảnh nhà vắng vẻ cô quạnh lắm!”. Không hiểu sao hôm nay chàng lại mở lòng tâm sự nhiều như vậy. Lệ thường chẳng ai được biết những nỗi niềm sâu kín trong gia đình chàng. Nghe đến đây Marie bỗng nhiên hân hoan mặt mày rạng rỡ: -“Lần sau đến chơi chàng nhớ mời anh Hai theo nha. Em có nhỏ bạn thân, hiền và mồm miệng lanh lẹ, để giới thiệu cho anh Hai trò chuyện đỡ buồn nha!”. Rõng Em hứa sẽ hỏi lại anh, rồi ra về trong lòng tràn đầy rạo rức.

Do có lời giới thiệu của Marie, buổi gặp mặt đầu tiên của Rõng Anh và Helène, cô gái làm phô-mai, chỉ sau vài phút bờ ngõ ban đầu đã mau chóng trở nên gần gũi thân mật. Helène trẻ trung năng động, thân hình phổng phao ngực tròn umps, chân dài tằm tấp, mồm miệng liếng thoắng lúc nào cũng cười tươi như hoa, lại thân thiện tự nhiên. Nàng vốn là bạn chẵn bò cắt cỏ của Marie

từ lúc hai đứa còn bé xíu, thương nhau lắm, lại thân nhau hơn chị em ruột, chuyện gì cũng đem kể cho nhau nghe. Bởi vậy Helène biết hết những gì xảy ra giữa Marie và chàng trai miền ngược. Ngay cả chuyện vắt sữa bị bò đá nàng cũng tỏ tường. Bữa đó trong câu chuyện cả hai ôm nhau cười suốt.

-“Sữa bò khi vắt xong còn tươi được đưa ngay vào bếp lò hâm nóng”. Helène và Marie làm cô giáo chậm rãi giải thích, hai chàng trai người trời lặng lẽ lắng nghe y hệt như hai đứa học trò nhỏ. Thỉnh thoảng được các cô sai vặt hai trò mừng rỡ hãnh diện lắm. Helène dặn dò: -“Sữa đun lên, đừng để nóng quá sữa sẽ bị chết. Chúng em thử độ ấm của sữa bằng khuỷu tay, cảm giác vừa ấm ấm để chịu là được. Đang lúc đun sữa, ta cho thêm vào ít dấm để tạo độ đông, cùng lúc dùng mái chèo bằng gỗ khuấy nhẹ đều tay, đến khi thấy hơi nặng tay thì bỏ chèo, lấy dao cứa nát mình sữa giống như mình bằm chuối cây cho heo ăn vậy. Cứ xẻ dọc rồi lại xẻ ngang, nhẹ nhàng liên tục khoảng một tuần trà, sẽ thấy bột sữa lợn cợn trôi nổi trong nồi. Cho thêm nước ấm vào sữa và tiếp tục khuấy nhẹ, lợn cợn sẽ biến thành ốc trâu chìm xuống đáy. Khi thấy sữa có ốc trâu là đã thành công rồi. Phần việc còn lại giản dị thôi, nhưng khá nhọc nhằn. Ốc trâu sẽ được lọc ra cho vào khuôn ép chặt thành từng bánh phô-mai non. Các bánh phô-mai sau đó được thả vào bồn nước muối để làm ngưng trệ quá trình lên men. Tiếp theo bánh sẽ được trang điểm bằng một lớp bột trắng bên ngoài, làm vỏ bảo vệ. Cuối cùng ta xếp bánh lên kệ trong hầm ủ. Đây là lúc phô-mai chín dần theo thời gian. Hàng ngày phải kiểm tra phô-mai bằng cách lau bánh và trở mặt để bánh tiếp xúc đều với khí trời. Hầm ủ phải khô và mát lạnh để bánh chín đều. Tùy thời gian ủ bánh lâu hay mau mà ta có tuổi phô-mai non hoặc già. Mỗi loại có mùi thơm và khẩu vị đậm đà khác nhau. Khi đã sẵn sàng mang ra tiêu thụ, bánh phô-mai có thể giữ được rất lâu mà không bị hư thối. Đây là thức ăn quanh năm của dân làng chúng em. Mỗi nhà chỉ cần nuôi hai con bò sữa là không còn lo thiếu đói”.

Rõng Anh nhìn lên kệ tủ trong phòng ủ, thấy phô-mai phơi từng hàng đủ loại, buột miệng hỏi: -“Phô-mai nhiều quá, chắc để bán chứ ăn làm sao hết”. -“Trước đây chúng em làm phô-mai theo kiểu vắn công. Ai có sữa tự mang đến rồi cùng làm chung. Sau đó sản phẩm làm ra, được chia nhau nhiều ít tùy theo số bò mình nuôi. Sau này nhiều người bận việc giao hết cho tụi em, có khi còn làm khoán trọn gói luôn. Cứ giao bò cho chúng em, ít lâu sau đến lấy bơ, phô-mai về ăn. Dĩ nhiên mình cũng được họ chia phần công”. -

"Người giao khoán, kẻ vắn công, số bò mỗi nhà lại mỗi khác, sổ sách ghi chép chắc phức tạp rắc rối lắm đây". -"Không đâu, ai cũng tự biết tự nhớ chứ! Sổ sách chẳng để làm gì. Phần khác được chia nhiều hơn hay ít hơn một tí thì cũng người làng cả. So đo mà làm gì?".

Hai chàng công tử người Trời nghe xong, nằm đêm nghĩ ngợi: "Hèn chi họ sinh ra không có giấy khai sinh, chết đi cũng không cần khai tử, chẳng để làm gì!". Sự chơn chất mộc mạc của người dân nơi đây, đã làm đảo lộn mọi định kiến của hai chàng trai về người trần hèn mọn. "Nhiều hơn hay ít hơn một tí thì cũng người làng cả, so đo mà làm gì?". Chân lý sống hạnh phúc là đây chứ nào phải xa xôi: "Mình vì mọi người, mọi người vì mình". Chính cái đám người trần gian quê mùa thô lậu này, đã cảm hóa được tính kiêu căng ích kỷ của các vị Thánh Thần.

*Hãy dọn bầy ra khung trời mùa Hạ
Đồng cỏ mượt xanh
Nhón đôi chân trần
Từng bước một
Bên nhau...
Dưới ráng chiều ủa nhàu
Để thấp lửa cho bình minh
Cỏ may ơi!
Thanh bình ...
(Cỏ và lối mòn – Thơ Nguyên Bửu)*

Từ sau buổi học làm phô-mai, hai chàng Công Tử Rồng vẫn thường xuyên tới lui, khi thì phụ nhau vắt sữa, lúc cùng nhau làm bơ, làm phô-mai, giúp nhau việc nọ việc kia. Bốn mái đầu xanh vừa mới lớn, nhìn cuộc đời bằng đôi mắt màu hồng, gặp nhau thì cười đùa thân thiết, vắng nhau lại thấy buồn thấy nhớ. Chẳng mấy lúc đã coi nhau như người trong nhà. Cũng có lúc giận dỗi trách móc, rồi lại làm lành. Xuân Hạ Thu Đông rồi lại Xuân, hai anh em Long Thần cơ hồ như đã quên hết thân phận người Trời của mình, để chỉ còn biết vui thú cảnh trần gian.

Nguyễn Thị Vành Khuyên +
Mùa Xuân 2018 trên vùng đất thấp Hòa Lan
(còn tiếp...)

CÓ MỘT GÓC NHÌN KHÁC VỀ THÁNG TƯ

*Anh hẹn mai em đọc thơ tình
Thời gian trôi qua vẫn chưa thể viết
Cảm xúc nơi anh như tro hết
Bởi nỗi buồn tháng tư*

*Nhớ về dòng người tàn cư
Gồng gánh, công nhau chạy về phía trước
Những đoàn quân đi ngược
Trở lại phía đạn bom rền*

*Tháng tư, làm sao anh có thể quên
Dù bốn mươi ba năm kỷ ức
Bốn ba năm thao thức
Một nỗi buồn chiến tranh*

*Người lính hai bên tay súng cố giữ, giành
Từng địa đạo, con đường, từng mảng
tường, tấc đất
Biết bao nhiêu linh hồn lay lắt
Khi xác thân phải nằm lại ven đường*

*Những vòng lửa hận thù quàng vào quê hương
Bi thương đầm đìa máu, nước mắt
Nỗi đau lớn dần từ dấu cắt
Cuộc đao binh tương tàn*

*Tháng tư một trời chứa chan
Chứa chan cho cả hi nộ ái ố
Chứa chan bởi chia ly hội ngộ
Chứa chan nỗi niềm*

*Tháng tư ngày và đêm
Nghỉ ngút trời Việt Nam khói lửa
Đạn bom nhả mưa
Vui mừng cuộc đời linh*

*Tháng tư người Mẹ lắm nhảm câu kinh
Cầu nguyện cho con mình từ hai phía
Trong lòng Mẹ thấm thía
Day dứt đau buồn*

*Mẹ thấp nhang hương về cội nguồn
Mẹ cúi đầu thành khẩn van vái
Mong cho non sông thanh bình trở lại
Mong cho Việt Nam thái hòa*

(sưu tầm trên nét)

Russia President Boris Yeltsin (Tổng Thống Nga)

Anh có thể xây ngai vàng bằng lưỡi lê, nhưng anh không thể ngồi lâu trên đó.

Cộng sản không thể nào sửa chữa, mà cần phải đào thải chúng nó.

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một nửa năm báo VNNS. Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 10-05-2018.

Độc giả trúng giải thưởng:

Độc giả 764 Trần Quốc Toàn

Độc giả Võ Văn Hao

Tòa Soạn VNNS Xin Chúc Mừng

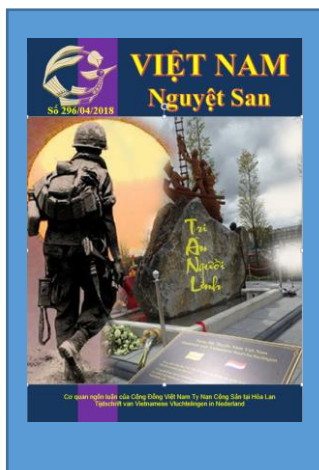
			1			6		
7				4				5
			8			2	1	
	9				5	4	8	
1			4		3			2
	4	7	9				5	
	7	9			8			
3				2				4
		1			4			

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu.....
- số độc giả:.....
- địa chỉ:.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ:.....

Để duy trì và phát triển tờ báo, độc giả trúng thưởng sẽ được gửi tặng 1 người bạn của mình một năm báo.

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

€;30

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

“Tòa soạn đón nhận mọi ý kiến đóng góp xây dựng của quý độc giả”

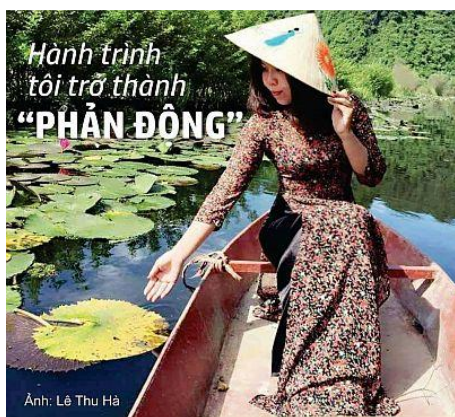
Địa chỉ liên lạc
Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede
E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com
Tel: +31 (0)318-640625

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Vào ngày 5 tháng 4 tới đây CSVN sẽ mang các thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ (HAEDC) ra xét xử. Cô giáo Lê Thu Hà là một trong các thành viên này. Cảm thương người bạn của mình facebooker Phạm Thùy Linh đã post lại bài viết của cô giáo Lê Thu Hà đã viết cách đây khá lâu, nhưng nội dung câu chuyện vẫn còn nguyên thời sự của nó. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

HÀNH TRÌNH TÔI TRỞ THÀNH PHẢN ĐỘNG

Tôi, một công dân đầu 8x, thế hệ mà người ta thường khời hài, mĩa mai gọi đó là sản phẩm lỗi của xã hội, của nền giáo dục dưới một thứ chủ nghĩa hoang tưởng, phi thực tế. Tôi, như bao nhiều bạn bè cùng trang lứa, hồn nhiên lớn, hồn nhiên sống, hồn nhiên yêu đời, yêu quê hương với những lý tưởng sục sôi dưới mái trường XHCN. Tôi, con nhà nòi cộng sản, ông bà nội ngoại, cô di chú bác, và cả ba tôi đều cống hiến hết mình cho sự nghiệp đánh giặc cứu nước vĩ đại. Ba tôi từng là Trợ lý Cục chính trị Quân khu 4, từng tập kích vào chiến trường B, tham gia chỉ huy những trận đấu ở Quảng Trị, và gặp mẹ tôi. Năm 1982, khi mẹ hạ sinh 2 anh em sinh đôi là tôi và anh trai, ba quyết định xuất ngũ với chế độ về hưu mất sức lao động. Tôi lớn lên với một niềm tin mãnh liệt và một niềm tự hào lớn lao về quê hương, xứ sở, về những chiến tích lẫy lừng của cha ông. Điều kỳ lạ là, từ khi tôi biết nhận thức

cho đến ngày ba tôi mất, ông chưa hề một lần kể cho chúng tôi nghe về những chiến công hay những khó khăn gian khổ trong chiến tranh mà ông đã trải qua, cũng chưa một lần định hướng cho anh em tôi gia nhập vào đội ngũ của Đảng.

Ông là người khá kín tiếng, mực thước, tinh anh, với vốn kiến thức uyên bác, có tầm nhìn rộng và những nhận định sắc bén về mọi vấn đề trong cuộc sống. Hàng xóm và người dân trong khu phố đều kính trọng ông. Những năm tháng còn học phổ thông, tôi để ý thấy ba hay theo dõi thời sự, và đặc biệt là ban đêm, ba tôi hay mở đài BBC, VOA và RFA để nghe, những đài mà với hiểu biết của tôi là phản động. Tôi thường thấy ba ngồi lặng lẽ ưu tư, trầm mặc. Nhưng hồi đó, với tuổi ăn tuổi lớn, tôi quên bằng những ưu tư đó của ba và cứ thế hồn nhiên va vào cuộc sống.

Và rồi, có một sự kiện đã làm thay đổi hoàn toàn nhận thức của tôi về những điều cố hữu mà tôi từng tin, từng cho là đúng. Đó là năm tôi học đại học năm thứ 2, một lần đi học tiết chính trị thay cô bạn (đạo đó sinh viên thường hay học thế cho nhau) ở một trường đại học khác, thầy dạy môn chính trị hôm đó có quá chén với bạn, trong hơi men, thầy đã khóc. Thầy bảo với chúng tôi rằng thầy vô cùng đau đớn khi phải đứng trên bục giảng, ngày ngày say sưa rao giảng về những mô lý thuyết rất cao cả, nhân văn nhưng thực tế thì hoàn toàn ngược lại, với vô vàn những khuất tất mà nhà nước này cố tình che đậy, giấu giếm, nhưng vì miếng cơm manh áo, vì cuộc sống, thầy đành chấp nhận cắn răng chịu đựng, và làm điều ngược lại với lương tâm của mình, khiến thầy vô cùng đau khổ và day dứt. Tôi bàng hoàng, sửng sốt. Tôi không muốn tin vào những điều tai mình đang nghe. Nhưng cũng từ đó, tôi bắt đầu âm thầm tìm hiểu. Sự tò mò, hiếu kỳ và bản năng luôn tìm kiếm thông tin từ đó bắt đầu đưa tôi bước sang một bước ngoặt khác. Những năm tháng đó, Internet cũng đã có mặt ở VN nhưng vẫn còn nhiều hạn chế, và tôi cũng chưa được tiếp cận với nhiều luồng thông tin như hiện nay. Tôi bắt đầu nghĩ đến việc ba vẫn đêm đêm nghe những đài mà tôi tin là phản động, và tôi cũng đã nghĩ ba nghe chỉ để cảnh giác, đối phó với những thứ gọi là diễn biến hòa bình, bạo loạn lật đổ của những thế lực thù địch ấy. Ban đầu, tôi hoang mang, vì những thông tin ấy hoàn toàn trái ngược với những gì tôi luôn có niềm tin mãnh liệt. Tôi như bơi giữa dòng nước lớn, ngộp thở, bất định. Rồi tôi dần dần tiếp cận, dần dần phân tích bằng những lập luận khoa học, logic, và đối chiếu với thực trạng của đất nước, của bộ máy công quyền, tôi mới bắt đầu hiểu, những thứ mà

mình vẫn có niềm tin cố hữu kia, những điều mà mình luôn đinh ninh là đúng, nó hoàn toàn ngược lại. Tôi chưa xót. Và tôi nghĩ, có lẽ sự trầm mặc, ưu tư của ba cũng bắt nguồn từ những phân tích nhận định như trên, mà cho đến cuối đời, ông chưa hề hé răng nói một lần, và cũng có lẽ, ông đã mang theo xuống mồ những bí mật nào đó mà tôi không hề biết được. Sau này, tôi gặp gỡ và kết thân với nhiều người bạn, họ cũng là con em cán bộ cộng sản như tôi, và họ kể cho tôi nghe về những khuất tất trong cuộc chiến, những cuộc thanh trừng chính trị, những toan tính không hề mang dáng dấp của một cuộc chiến lầy lừng vĩ đại mà thể hệ tôi vẫn từng được học. Điều tôi đau đớn nhất, đó ko phải là những gì mình trải nghiệm, mà đó là sự bi hài, oái oăm mà lịch sử đã để lại cho dân tộc này những niềm tin lệch lạc, mù quáng. Giá họ biết được rằng mình sống trong một giai đoạn lịch sử mà mọi sai trái khó lòng được sửa chữa nhưng vì quyền lợi của nhân dân nó lớn quá, khó có thể một sớm một chiều thay đổi mà cố chấp âm thầm chịu đựng thì tôi đã phần nào bớt đau đớn. Đàng này, sự bi ai và đáng sợ của nó lại nằm ở chỗ, đa số mọi tầng lớp nhân dân đều tin tưởng đến cuồng dại cái thể chế sai lầm và lừa phỉnh lòng dân này, đó mới chính là nỗi đau đớn tột cùng.

Bạn có thể xếp tôi vào thành phần thiểu số những cá nhân hậm hực, bất mãn với chế độ, và bạn có thể dè bieu khi bảo rằng tôi đang làm đường lạc lối, nhưng bạn hãy chờ đi nhé, cho dù hiện nay, công cuộc đấu tranh này còn đối mặt với nhiều gian nan, trở ngại nhưng một ngày nào đó, tôi sẽ chứng minh cho bạn thấy con đường tôi đang đi hoàn toàn đúng. Hãy nhìn xuyên suốt lịch sử, bạn sẽ thấy một điều rõ ràng, tất cả mọi cuộc đấu tranh chính nghĩa đều bắt đầu từ thiểu số!

Lê Thu Hà

Tiếp trang 40... Chuyện tháng 4

– Tao thấy rất nhiều người cũng giống như mày vậy, tao nói chuyện sờ sờ trước mắt thì bị hoài nghi rồi cho là tao bôi bác, còn những tên có chút quyền hành “nó” bôi bác lên cả cuộc sống của thiên hạ thì cũng có khối thăng hùa theo cho là đúng.

Chúng tôi đi gần tới bến xe bus chợt từ đâu không biết, viên thuyền trưởng lù lù đi tới, tay ông xách một bọc nylon, tôi đoán chừng trong bọc kẹo, xô cô la, bánh và có ít nhứt một cái dao cạo râu. Ông nói với chúng tôi rằng nhân viên gác cổng đòi seamen’s book nhưng ông không đem theo nên họ không cho ông vô, nãy giờ ông gọi điện xuống tàu nhưng không ai bắt máy hết

Ông hỏi chúng tôi có bị tụi gác cổng làm khó không. Lúc đó shuttle bus cũng vừa trờ tới. Tôi day qua nói với ông:

– Không có vấn đề gì hết, tôi có đưa cho người gác cổng danh sách thủy thủ đoàn tàu mình, ông trở vô trình passport cho họ đối chiếu thì họ cho ông vô chớ gì.

Mưa thêm ào ạt... Viên thuyền trưởng day người đi nhanh vô trạm canh. Tôi với Gibson vội vàng leo lên xe và kêu tài xế đậu lại một lát chờ viên thuyền trưởng. Khi viên thuyền trưởng trở ra, leo lên xe, đầu tóc ông đã ướt mẹp. Ông vừa phủi nước trên đầu, trên vai vừa chửi thề. Cũng cái tật hay triết lý, ông đọc câu tục ngữ tiếng Hoà Lan: “April doet wat hij wil”. Nghĩa là thời tiết của tháng Tư muốn ra sao thì ra.

Tôi bèn tiếp lời ông:

– Sáng ắng chiều mưa, thời tiết bất thường có tháng, có mùa, còn con người ta bất thường không mùa không tháng gì ráo ha ha...

Phân ưu

Được tin thân mẫu của Phật tử Quảng Kính
Đỗ Tôn

Cụ bà Võ thị Lai - Pháp danh Đồng Vãng
Ngươn sinh Canh Ngọ 1930

Từ trần ngày 12-3-2018

(25 tháng Giêng Mậu Tuất) Việt Nam

Hưởng thọ 89 tuổi

Nguyện cầu hương linh Phật tử Đồng Vãng
sớm vãng sanh cực lạc quốc

Quý Thầy - Ban thường vụ - Ban trị sự chùa
Vạn Hạnh Hòa Lan - Toàn thể Phật tử đạo
tràng chùa Vạn Hạnh Hòa Lan

CẦN SANG CHỖ BÁN CHÃ GIÒ

Cần sang chỗ bán chả giò standplaats ở tại winkelcentrum het Hart van Zuid thành phố Apeldoorn, địa điểm rất đông khách.

Cần sang gấp, giá cả phải chăng! Các bạn nào có interesseert và muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc với Nhà số mob- 0643937492 hoặc 0619663122

Rất cảm ơn sự quan tâm của bạn

Nhà hàng Deli Tasty

Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy bàn).

Mọi chi tiết xin liên lạc qua địa chỉ:

Deli Tasty

Meent 40

3011 JL Rotterdam

Email: naambestelling@live.nl

M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel, koelapparatuur, airco, softijsmachine, ventilatie, Keuken afzuigventilatie, verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse, opwarming- apparatuur, magnetron, oven, vaat wasmachine, gasapparatuur, koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen

Tel. 030-2688630

Mob. 06-44464380

Đêm Nhạc Gây Quỹ cứu Trợ MIỀN TRUNG LŨ LỤT do Tinh Si Band tổ chức.

Danh sách các vị ân nhân đóng góp vào quỹ "Thương Lắm Miền Trung ơi" 20-01-2018				
	Tên đoàn thể/cá nhân	Thành phố	Tiền mặt	Ngày thu
	Danh sách quyên góp các dịp Lễ			
2	Quyên dịp Lễ Giáng Sinh Schiedam	Schiedam-Hòa Lan	€ 237,50	23/12/2017
3	Quyên góp dịp Lễ Tết Deventer	Deventer-Hòa Lan	€ 194,00	04/02/2018
	Danh sách quyên góp tại Liège-Bỉ			
4	Nguyễn Việt Thanh & Thái	Liège-Bỉ	€ 100,00	13/02/2018
5	Đệ & Yến	Brussel-Bỉ	€ 50,00	13/01/2018
6	Quốc & Catherine	Brussel-Bỉ	€ 50,00	13/01/2018
7	Hoàng & Thủy	Aachen-Đức	€ 100,00	13/01/2018
8	Bình & Trinh	Brussel-Bỉ	€ 50,00	13/01/2018
9	Khánh Bùi	Brussel-Bỉ	€ 20,00	13/01/2018
	Danh sách đóng góp đưa tay trực tiếp			
10	Bình Quy Huỳnh	Frankfurt-Đức	€ 50,00	04/12/2018
11	Ngô Duy Viên	Den Bosch-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
12	Phạm Văn Khánh	Haaksbergen-H. Lan	€ 100,00	21/01/2018
13	Nguyễn Văn Quý	Hoogeveen-Hòa Lan	€ 100,00	21/01/2018
14	Hà Nguyễn	Nijmegen-Hòa Lan	€ 30,00	23/01/2018
15	Chùa Phổ Tịnh	Saarland-Đức	€ 100,00	25/01/2018
16	Ẩn Danh	Hoogeveen-Hòa Lan	€ 30,00	26/01/2018
17	Tai-Pan Food Oriental B.V	Nieuwegein-HL	€ 50,00	27/01/2018
18	Vũ Văn Kỳ	Giesbeek-Hòa Lan	€ 100,00	04/02/2018
19	Hùng & Hoa	Kampen-Hòa Lan	€ 100,00	04/02/2018
20	Ẩn Danh	Zevenaar-Hòa Lan	€ 30,00	10/02/2018
21	Ẩn Danh	Gouda-Hòa Lan	€ 50,00	11/02/2018
22	Võ Thị Lệ Thu	Delft-Hòa Lan	€ 50,00	11/02/2018
23	Nguyễn Văn Hòa	Bergen op Zoom	€ 50,00	22/12/2017
24	Nguyễn Văn Bình	Bergen op Zoom	€ 40,00	22/12/2017
25	Trần Thiện Thanh	Bergen op Zoom	€ 50,00	22/12/2017
26	Thanh Hoài	Vergel	€ 20,00	22/12/2017
	Danh sách đóng góp chuyển vào	Bank		
27	Dao T B (Quỹ Giúp Người Nghèo Roosendaal-Hòa Lan)	Roosendaal-Hòa Lan	€ 100,00	28/11/2017
28	N LE DUC CJ	?? - Hòa Lan	€ 30,00	07/12/2017
29	Hr B T Vu en/of Mw K L V	Arnhem-Hòa Lan	€ 25,00	08/12/2017
30	D K Tran	Almere-Hòa Lan	€ 50,00	08/12/2017
31	LT Huynh CL	?? - Hòa Lan	€ 20,00	11/12/2017
32	Hr B Trieu	Purmerend-Hòa Lan	€ 150,00	21/12/2017

33	Khanh Lam-Kim und Thi Ph	Mönchengladbach-Đức	€ 100,00	04/01/2018
34	H.T .Fashion Nails	Nieuwegein-Hòa Lan	€ 50,00	21/01/2018
35	Hội Phật Giáo Việt Nam/HL-Stichting VBSN	Almere-Hòa Lan	€ 500,00	29/01/2018
36	Mw T L Nguyen	Dronten-Hòa Lan	€ 20,00	29/01/2018
37	H.D.BUI	Nieuwegein-Hòa Lan	€ 100,00	01/02/2018
38	Ấn Danh	Purmerend-Hòa Lan	€ 200,00	01/02/2018
39	M K TRAN	Enschede-Hòa Lan	€ 50,00	01/02/2018
40	NGUYEN VAN LIET	Brussel-Bỉ	€ 100,00	02/02/2018
41	THANG DUC NGUYEN	Hamburg-Đức	€ 200,00	07/02/2018
42	Ấn Danh	Purmerend-Hòa Lan	€ 200,00	08/02/2018
Danh sách đóng góp đêm Ca Nhạc 20-01-18				
43	Cộng Đồng VNTNCS tại Hòa Lan	Ede-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
44	Nguyễn Văn Bình	Hoogeveen-Hòa Lan	€ 200,00	20/01/2018
45	Phạm Văn An	Almelo-Hòa Lan	€ 300,00	20/01/2018
46	Nguyễn Công Hòa	Hoogeveen-Hòa Lan	€ 100,00	20/01/2018
47	Chị Tường	Heerhugowaard-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
48	Đình Thìn & Hương	Ede-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
49	Thủy & Long	Ede-Hòa Lan	€ 70,00	20/01/2018
50	Lê Thủy & Xuyên	Lelystad / Zwolle-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
51	Thanh Xuyên	Rotterdam-Hòa Lan	€ 50,00	20/01/2018
Tiền Thu bán hàng đêm Ca Nhạc 20-01-18		Houten-Hòa Lan		20/01/2018
* Thùng Ủng Hộ trong đêm Ca Nhạc 20-01-2018			€ 328,00	
* Tiền Loto (Giải chai rượu RÉMY MARTIN COGNAC)			€ 191,00	
* Tiền Vé Vô Cửa + Ủng Hộ			€ 850,00	
* Tiền bán ẩm thực			€ 785,00	
* Tiền bán nước uống			€ 654,00	
Tổng thu (Tiền mặt + Bank)			€ 7.424,50	
Tổng chi cho buổi tổ chức đêm ca nhạc 20-01-2018				
Mướn hội trường		Houten-HL	€ 235,00	20/01/2018
* Mướn Âm thanh & Ánh sáng			€ 200,00	
* Tiền mua ống nĩa, đĩa, ly, đồ nhựa, đĩa, servetten, linh tinh, v v			€ 67,17	
* Tiền Nước: Bier, rượu đồ, nước ngọt, mineralwater			€ 172,33	
* Tiền chai rượu RÉMY MARTIN COGNAC xổ số để gây quỹ (Tinh Si Band ủng hộ)				
* Tiền in Flyer quảng cáo (Tinh Si Band ủng hộ)				
Tổng Chi			€ 674,50	
Tổng kết: tổng thu (€ 7424,50) - tổng chi (€ 674,50) = € 6750,00				

Phần ẩm thực do các nhà Hào Tâm ủng hộ BTC bán để quyên góp vào quỹ

AC Hoàng & Xuyên	Maarszen	Ủng hộ chả lụa làm Bánh Mì
AC An & Dung	Ede	Ủng hộ thịt làm Bánh Mì
AC Hoàng & Liên	Almere	Ủng hộ Nem Nướng, Cánh gà chiên
AC Nhân & Vui	Roosendaal	Ủng hộ 15 kg Bánh Ướt
AC Thuyết & Mỹ	Den Bosch	Ủng hộ Rau Giá / Nước Mắm
AC Tiến & Thúy	Helmond	Ủng hộ món Cháo Lòng
AC Phổ & Thúy	Almere	Ủng hộ Chè
AC Dũng & Điềm	Hoorn	Ủng hộ Chả Lụa, Chả Chiên, Nem Chua
AC Nhận & Dung	Nieuwegein	Ủng hộ 100 cái Bánh Cam
Anh Bùi Ngọc Thành		MC Điều hợp chương trình Karaoke

Và các anh chị em đã phụ giúp Bếp và quầy Bar, Các anh: Thuyết, An, Hoàng. Các chị: Linh Thu, Thủy, Xuyên, Bầy, Kim Oanh.

Nha Trang, ngày 24 tháng 2 năm 2018

Anh Việt Thái, chị Kiều Oanh và Tinh Si Band-Hòa Lan cùng quý ân nhân rất thương mến!

Tôi là Sr Catarina Nguyễn Thị Tuyết Mai, Bê Trên Dòng Carmel Thánh Tâm Nha Trang Thuộc Giáo Phận Nha Trang, TP Nha Trang, Tỉnh Khánh Hòa.

Hôm nay tôi đã nhận được của anh chị Việt Thái & Kiều Oanh cùng quý vị số tiền 6.750 EURO. Trong số tiền này, chúng tôi trích ra một phần để chia sẻ cho những người nghèo, tàn tật và một số gia đình nghèo ở vùng dân tộc thiểu số Số còn lại chúng tôi dùng để phục hồi lại các lớp học cho các cháu từ 2-5 tuổi đã bị sụp đổ do cơn bão số 12 đổ bộ vào tỉnh Khánh Hòa (tháng 11/2017) vừa qua, để các cháu sớm có ngôi nhà an toàn mà học tập.

Thay mặt cho Hội Dòng và những người nghèo đã nhận được tấm lòng hi sinh, quan tâm, chia sẻ của quý ân nhân, đặc biệt là sự quan tâm lo lắng của anh chị Việt Thái và Kiều Oanh (đã đứng ra tổ chức và quyên góp) cùng Tinh si Band – Hòa Lan lời cảm ơn chân thành và lòng tri ân sâu xa của chúng tôi.

Nguyện xin Thiên Chúa chúc lành và ban dồi dào hồng ân xuống trên quý vị và gia đình.

Thay mặt Hội Dòng

Nữ tu Catarina Nguyễn Thị Tuyết Mai

Vì trang báo có giới hạn nên không đủ chỗ đăng Thư Cảm Ơn của BTC Tinh Si Band, xin quý đồng hương vào trang Facebook của anh Việt Thái Ta (Tinh Si Band)

Cười Chút Chơi

Thuốc chuột

Nhà em có nuôi 1 con chuột bạch, nó đã bị bệnh và chết hôm tuần rồi.

Em có đi hỏi bác sĩ thú y tại sao, bác sĩ la em nói: "Sao biết nó bệnh mà không cho nó uống thuốc?" ...

Em rưng rưng nước mắt nói: "Dạ có em có cho uống thuốc mà."

Bác sĩ hỏi em, em cho nó uống thuốc gì? em nói thuốc chuột, uống xong nó chết queo."

Bỏ thuốc

Một cô gái mặc váy ngắn bước lên xe lửa.

Không còn chỗ ngồi, cô nhìn quanh.

Vừa lúc đó có một chàng trai trẻ hóm hình mời:

- Cô có thể ngồi lên đùi tôi.

- Tôi sợ làm gãy cái tẩu thuốc lá trong túi quần của anh.

Chàng trai trẻ chưa kịp đáp lại thì ông già

khoảng 70 tuổi ân cần nói:

- Cô có thể ngồi trên đùi tôi, vì tôi đã bỏ thuốc 10 năm nay rồi.

Mang dép vào

2 anh em đang ngủ bỗng thằng em giật mình khóc hu hu...thằng anh mất giấc ngủ, ngồi dậy hỏi:

-Khóc cái gì mà khóc !!

Thằng em sục sùi:

-Em ngủ mơ em đạp trúng đinh, có sao không anh ???

Thằng anh:

-Tao đã bảo mày rồi mà mày không nghe!! thôi xuống mang dép vào rồi đi ngủ tiếp..

Chó nó lấy

Đêm tân hôn vợ chồng đang tâm sự, đột nhiên vợ vỗ đùi chồng cái đét một phát, rồi cười lên ha hả.

Chồng: nửa đêm lại làm cái gì thế ?

Vợ: Tự dưng em nhớ, hồi xưa mẹ em bảo, vô duyên như mày có chó nó lấy.

Chồng: ?!?

Bé cái làm

Một buổi sáng, vị tiểu vương Ả rập thức giấc và cảm thấy bải hoải. Ngài nhận ra rằng sức lực của mình không còn cường tráng như xưa và bỗng thấy chán ngán hậu cung đầy cung tần

mỹ nữ của mình.

Nhìn anh hầu trẻ, tiểu vương này ra sáng kiến:

- Abdul, từ nay ta ban cho người một ân huệ.

Đó là, đêm nào người cũng phải đứng trực bên ngoài phòng ngủ của ta. Khi nào ta kêu lên:

"Trầm khát!" và đi ra ngoài giả bộ tìm nước

uống thì người phải lên vào chiều chuộng cung phi trong bóng tối, để nàng tưởng người là ta.

Một thời gian dài sau đó, mọi chuyện diễn ra như mong muốn của tiểu vương. Đêm nào ngài cũng kêu

"Trầm khát!" rồi lĩnh đi tìm chỗ ngủ, trong khi anh hầu trai tráng thay ngài làm công việc đầy lao lực.

Tới một sáng nọ, tiểu vương truyền gọi Abdul:

- Quân cầu tặc! Ta sẽ phạt người bằng trưng hình rồi đày ra sa mạc.

- Thừa vương công, con có tội tình gì đâu?

- Đồ ngu, tối qua vương phi ra ngoài tìm nước uống cho ta. Thế mà người không nhận ra, cứ xông bừa vào, lại chẳng cho ta có lấy một cơ hội giải thích.

Chạy quá tốc độ

Cảnh sát gian thông: Cô bị phạt vì chạy quá tốc độ.

- cho tôi qua lần này được không? tôi là giáo viên!

-: giáo viên????????? Tôi đã đợi ngày này lâu lắm rồi, giờ lấy giấy bút và viết ngay "tôi sẽ không bao giờ chạy quá tốc độ" 1000 lần cho tôi..

-????????

Có bạn trai lâu rồi

Cô gái chăm chú nhìn một anh chàng rất đẹp trai hồi lâu, rồi hít một hơi dài đánh bạo tiến lại hỏi:

- Anh có bạn gái chưa?

- Chưa em ạ.

Chàng đẹp trai hỏi lại:

- Thế em đã có bạn trai chưa?

- Em chưa có ạ.

- Thế thì em kém hơn anh rồi, anh có bạn trai lâu rồi.

Bấm nút

Nhà bác học nuôi 2 con chuột, huấn luyện chúng mỗi lúc thèm ăn thì bấm một cái nút nhỏ. Cuối cùng cũng thành công.

Một ngày nọ, 2 con chuột nói chuyện với nhau:

- Mày thấy không, mình đã huấn luyện được gã đó, mỗi lúc bấm nút là lại đem đồ ăn đến cho mình!

Lời Tòa Soạn

Trong số báo này tòa soạn xin cáo lỗi cùng quý bạn đọc bài “Hồ sơ đen của cộng sản” sẽ không còn được tiếp tục đăng do cộng tác viên nghỉ cộng tác gửi bài. Đồng thời cảm ơn quý độc giả vẫn luôn ủng hộ VNNS đóng tiền báo đúng thời hạn.

Kính thưa quý vị ! số báo VNNS 297 với chủ đề “ Mừng Phật Đản “ sẽ phát hành vào tháng 5.2018

Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ Nguyễn Quang Kế - E-mail : vietbaoholan@yahoo.com trước ngày 05.5.2018 .

Tòa soạn VNNS xin kính chúc quý vị cùng gia quyến mọi sự an lành.

Trả lời :

* Độc giả V. N. Tran đã liên lạc, tòa soạn đã hiệu đính lại số độc giả là 267 chân thành cảm ơn.

* Độc giả số 84 Nguyễn PD đã chuyển địa mới, xin liên lạc để tòa soạn tiếp tục gửi báo.

* Độc giả Ms. Công thời hạn báo là 1.10.2018.

Quý vị khi trả tiền báo nhớ ghi số độc giả kèm theo để tòa soạn dễ dàng cập nhật tránh nhầm lẫn.

Trân trọng kính chào và cảm ơn.

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

Danh sách trả tiền báo từ ngày 24-2-2018 đến ngày 05-04-2018					
số/tt	Ngày trả tiền	Tên	Số độc giả	Số tiền	Ghi chú
1.	01/01/2018	Dung Huỳnh	849	30	*
2.	26/02/2018	Do Thi Bach	309	30	
3.	28/02/2018	Bao Long Do	182	30	
4.	02/03/2018	TKC Le	831	30	
5.	08/03/2018	DV Nguyen	170	30	
6.	08/03/2018	TT Nguyen		50	Quảng cáo
7.	09/03/2018	Van Kha Nguyen	78	30	*
8.	09/03/2018	TD.Dinh	836	30	
9.	09/03/2018	Tran QT	352	30	
10	09/03/2018	Q.A.Tran	692	30	
11	12/03/2018	Nguyen V.V	347	30	
12	12/03/2018	Le T Huynh	428	30	
13	12/03/2018	V. Nguyen Thi	145	30	
14	13/03/2018	Thi Kim han Truong	573	30	
15	13/03/2018	Q.T.Nguyen	67	30	
16	13/03/2018	Q.Mai Si	95	30	*
17	16/03/2018	DT Vu	305	30	
18	19/03/2018	SN Huynh	432	30	
19	19/03/2018	Luong HT	215	30	
20	21/03/2018	T.A.Nguyen	449	30	*
21	23/03/2018	Thi Ai Khang Nguyen	694	30	*
22	28/03/2018	M.Nguyen Lam	839	30	
23	03/04/2018	MT vo	379	30	
24	03/04/2018	XN, Nguyen	724	30	
25	03/04/2018	XT .Tu	351	30	
26	03/04/2018	X.H.Nguyen	315	30	
27	03/04/2018	TNA.Le	803	30	*
28	03/04/2018	Q.V. Huynh	136	50	20 ủng hộ
29	03/04/2018	Van Thang Tran	306	80	2 năm báo *
30	05/04/2018	Nguyen T.T	10	30	*

* Những độc giả có ghi dấu(*) xin liên lạc về tòa soạn để xác minh số độc giả vì tòa soạn ghi theo số bank có thể sai sót! Cũng là để gia hạn báo cho đúng. Chân thành cảm ơn.

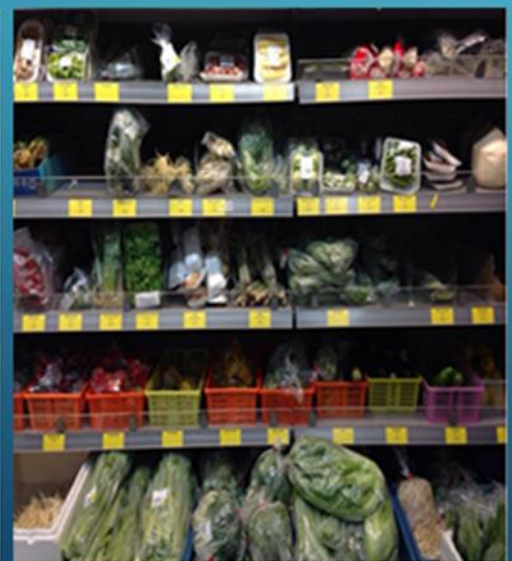
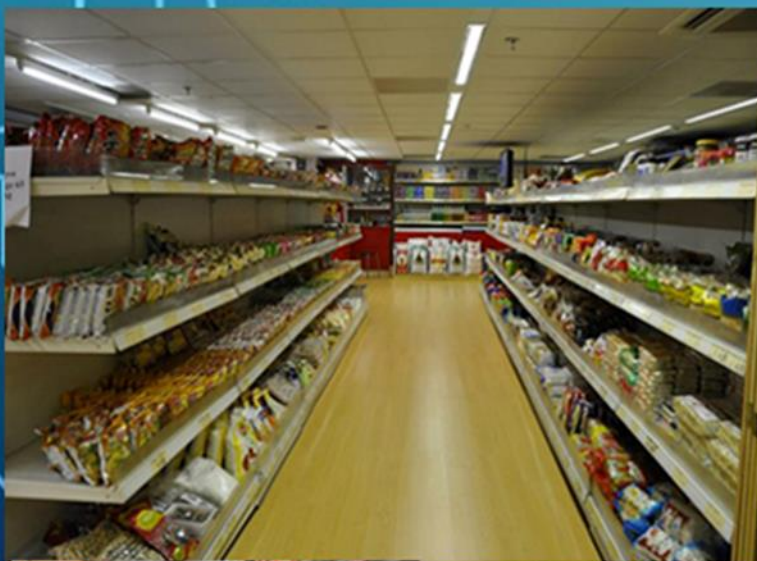
Vietnamese Toko Kim Lan

Bán các thực phẩm Châu Á tươi, khô và đông lạnh bảo đảm chất lượng cao, giá phải chăng, cửa hàng kang trang và đầy đủ các mặt hàng thực phẩm Việt Nam phục vụ quý khách.

Toko Kim Lan tọa lạc tại Nieuwstraat 50

74II LM Deventer.

Telefoon: 0570 644 289

**Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi.
Xin kính mời !**